

דברי הכנסת

חוברת ד'

ישיבה נ"ט

הישיבה החמישים-ותשע של הכנסת העשרים

יום רביעי, כ"ב בחשוון התשע"ו (4 בנובמבר 2015)

ירושלים, הכנסת, שעה 11:00

תוכן העניינים

6.....	שאלות דחופות
6.....	82. אוכל בלתי ראוי למאכל בני-אדם בתוכנית ציל"ה בגני-ילדים בטייבה
6.....	עבד אל חכים חאג' יחיא (הרשימה המשותפת):
6.....	סגן שר החינוך מאיר פרוש:
8.....	מסעוד גנאים (הרשימה המשותפת):
13.....	81. הפרדת צעירים יוצאי אתיופיה במהלך גיבוש לחטיבת הצנחנים
13.....	אלי כהן (כולנו):
14.....	סגן שר הביטחון אלי בן-דהן:
14.....	איתן כבל (המחנה הציוני):
15.....	מסעוד גנאים (הרשימה המשותפת):
18.....	85. נוכחות שר האוצר בדיוני ועדת השרים לחקיקה
18.....	יואל רזבוזוב (יש עתיד):
18.....	סגן שר האוצר יצחק כהן:
20.....	69. תשלומי חיילים לרכבת
20.....	מרב מיכאלי (המחנה הציוני):
21.....	שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:
23.....	תמר זנדברג (מרצ):
24.....	עבד אל חכים חאג' יחיא (הרשימה המשותפת):
24.....	איציק שמולי (המחנה הציוני):
30.....	77. הכבישים מסוכנים לקשישים
30.....	יצחק וקנין (ש"ס):
30.....	שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:
33.....	83. עדכון מחירי הנסיעות בתחבורה הציבורית לאור ירידת מחירי הבנזין
33.....	קסניה סבטלובה (המחנה הציוני):
33.....	שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:
35.....	עליזה לביא (יש עתיד):
38.....	84. אי-הכרה בנוכחותה של קטינה אזרחית המדינה
38.....	אחמד טיבי (הרשימה המשותפת):
39.....	שר הפנים סילבן שלום:
40.....	מסעוד גנאים (הרשימה המשותפת):
40.....	באסל גטאס (הרשימה המשותפת):
43.....	הצעת חוק חובת המכרזים (תיקון – העדפה במכרזים לעסקים קטנים ובינוניים), התשע"ה–2015
43.....	רועי פולקמן (כולנו):
45.....	סגן שר האוצר יצחק כהן:

הצעת חוק למניעת העישון במקומות ציבוריים והחשיפה לעישון (תיקון – איסור עישון בגן-שעשועים ציבורי לילדים), התשע"ה-2015.....	47
יואל רזבוזוב (יש עתיד):	47
שר הבריאות יעקב ליצמן:	49
הצעת חוק הארכת תקופת זכות יוצרים בתקליט וזכויות מבצעים (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015.....	57
יעקב מרגי (ש"ס):	58
שרת המשפטים איילת שקד:	58
מסמכים שהונחו על שולחן הכנסת	60
מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:	60
הצעת חוק הטבות לניצולי שואה (תיקון – ביטול ניכוי קצבה חודשית לפי הסכם עם גרמניה), התשע"ה-2015.....	61
יואל רזבוזוב (יש עתיד):	61
הצעת חוק הטבות לניצולי שואה (תיקון – ביטול ניכוי הקצבה החודשית לפי הסכם עם גרמניה), התשע"ה-2015.....	62
סופה לנדבר (ישראל ביתנו):	63
סגן שר האוצר יצחק כהן:	66
יואל רזבוזוב (יש עתיד):	73
סופה לנדבר (ישראל ביתנו):	75
סגן שר האוצר יצחק כהן:	77
הצעת חוק מס ערך מוסף (תיקון – מס בשיעור אפס על תרופות), התשע"ה-2015.....	93
אילן גילאון (מרצ):	93
סגן שר האוצר יצחק כהן:	97
אילן גילאון (מרצ):	100
מסמכים שהונחו על שולחן הכנסת	107
מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:	107
הצעת חוק חובת המכרזים (תיקון – ייצוג עסקים קטנים ובינוניים באזור פריפריה במכרז), התשע"ה- 2015.....	108
יעל גרמן (יש עתיד):	108
סגן שר האוצר יצחק כהן:	109
הצעת חוק צער בעלי-חיים (תיקון – אספקת מים לבעלי-חיים משוטטים), התשע"ה-2015.....	121
יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):	121
שר החקלאות ופיתוח הכפר אורי אריאל:	122
יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):	124
הצעת חוק הצהרת הון של בעלי תפקידים בכירים בשירות המדינה וברשויות המקומיות, התשע"ה- 2015.....	124

125.....	בצלאל סמוטריץ (הבית היהודי):
126.....	שרת המשפטים איילת שקד:
127.....	קארין אלהרר (יש עתיד):
129.....	הצעת חוק הורים וילדיהם, התשע"ה-2015.....
129.....	יואב קיש (הליכוד):
141.....	אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):
141.....	השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:
155.....	זהבה גלאון (מרצ):
163.....	יואב קיש (הליכוד):
173.....	השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:
174.....	הצעת חוק הגנת הצרכן (תיקון – איסור מניעה מצרכן להביא למקום עסק מזון או שתייה מאותו סוג הנמכר במקום), התשע"ה-2015.....
175.....	טלי פלוסקוב (כולנו):
177.....	שר התיירות יריב לוין:
179.....	הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (חובת פרסום טפסים מקוונים), התשע"ה-2015.....
180.....	רועי פולקמן (כולנו):
182.....	הצעה לסדר-היום.....
182.....	הצורך בהקמת ועדת חקירה פרלמנטרית בנושא קומבינת הגז של דרעי ונתניהו.....
182.....	עיסאווי פריג' (מרצ):
185.....	שר התיירות יריב לוין:
194.....	הצעות לסדר-היום.....
194.....	החזרת גופות מחבלים.....
194.....	חיים ילין (יש עתיד):
196.....	בצלאל סמוטריץ (הבית היהודי):
199.....	עודד פורר (ישראל ביתנו):
201.....	יעקב מרגי (ש"ס):
202.....	טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):
208.....	יואל חסון (המחנה הציוני):
214.....	אורי מקלב (יהדות התורה):
216.....	שר הביטחון משה יעלון:
221.....	ינון מגל (הבית היהודי):
222.....	אורן אסף חזן (הליכוד):
224.....	הצעות לסדר-היום.....
224.....	שביתה בערי הגליל בעקבות ההודעה על קיצוץ הטבות המס ליישובי הפריפריה.....
224.....	סופה לנדבר (ישראל ביתנו):
226.....	אורן אסף חזן (הליכוד):

- 227.....:טלי פלוסקוב (כולנו):
- 229.....:איציק שמולי (המחנה הציוני):
- 233.....:סגן שר האוצר יצחק כהן:
- 236.....:(הרשימה המשותפת):עבדאללה אבו מערוף
- 238.....:(הרשימה המשותפת):דב חנין
- 238.....:(הרשימה המשותפת):טלב אבו עראר
- 240.....הצעה לסדר-היום
- 240.....הורדת נושא השואה מבחינת הבגרות בהיסטוריה
- 241.....:מירב בן ארי (כולנו):
- 243.....:סגן שר החינוך מאיר פרוש:

שאלות דחופות

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

חברי הכנסת, היום כ"ב בחשוון תשע"ו, 4 בנובמבר 2015. אני מתכבד לפתוח את ישיבת הכנסת.

שאלות דחופות. אני מתכבד להזמין לדוכן את סגן שר החינוך חבר הכנסת מאיר פרוש להשיב על שאלתה דחופה מס' 82 מאת חבר הכנסת עבד אל חכים חאג' יחיא. נושא השאלתה: אוכל בלתי ראוי לצריכת בני-אדם לתלמידים בתוכנית ציל"ה בגני-ילדים בטייבה. חבר הכנסת עבד אל חכים חאג' יחיא יקרא את נוסח השאלתה, וסגן השר ישיב.

82. אוכל בלתי ראוי למאכל בני-אדם בתוכנית ציל"ה בגני-ילדים בטייבה

עבד אל חכים חאג' יחיא (הרשימה המשותפת):

כבוד סגן השר, ב-2 בנובמבר השנה נודע לי שהורים התלוננו שבגני-ילדים בטייבה חולק אוכל שאינו ראוי למאכל בני-אדם. האוכל היה בדרגת ריקבון מתקדמת.

רצוני לשאול:

1. האם האוכל המחולק עומד בקריטריונים של המכרז?
2. האם מישהו בודק את זה בכלל, מבחינת ההכנה, ההעברה והחלוקה? כי הוא מגיע מרחוק.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה. אדוני יכול לשבת. אם תהיה לך שאלה נוספת, נאפשר. גם מסעוד גנאים מבקש שאלה נוספת.

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, חבר הכנסת עבד אל חכים חאג' יחיא, התשובה של המשרד היא כדלהלן:

לבתי-הספר ולגנים בטייבה מסופקות מדי יום כ-3,000 מנות מזון במסגרת תוכנית ציל"ה. מפעיל משרד החינוך גורם להעברה הזאת, והיא כוללת הארכת יום לימודים והזנה.

המזון שמסופק לבתי-הספר ולגנים הללו מגיע מחברת קייטרינג בעלת רישיון יצרן בתוקף ותקן בטיחות מזון הכי גבוה שיש, GMP. כפי שידוע למשרד החינוך, חברת הקייטרינג הנ"ל מספקת מזון גם למטוסים. משמעות הדבר היא שתהליך הייצור בחברה זאת עובר בקרות הן על-ידי המעבדה של החברה עצמה והן על-ידי המעבדה שמופעלת מטעם תוכנית ההזנה של משרד החינוך.

בהתייחס למקרה המדובר, שאתה העלית, חבר הכנסת חאג' יחיא, חברת הקייטרינג סיפקה באותו יום – והיא ממשיכה לספק – את אותו מזון בהתאם להנחיות תוכנית ההזנה. חברה זו מספקת מזון גם ליישובים נוספים כמו ג'לג'וליה ולוד, ושביעות הרצון ביישובים אלה גבוהה.

עם קבלת התלונה על בעיה במזון, נשלח נציג המעבדה מטעם משרד החינוך לבחון את המזון. בדיקה ראשונית של המעבדה העידה כי המזון היה תקין. נלקחה גם דגימה, והתוצאות הראשוניות העידו על מזון תקין. על אף זאת משרד החינוך פנה אל משרד הבריאות ביום ראשון האחרון, וביום שני הגיע גם מפקח מטעם נפת נתניה של משרד הבריאות, שאישר גם הוא את תקינות המזון.

מן הפרסום בעיתונות המקומית של טייבה עולה כי נמצאו תולעים במזון. על-פי המידע שבידי משרד החינוך, אין לכך שום ביסוס. במקביל לבדיקת איכות המזון אנו בוחנים עד כמה התלונות בטייבה מועלות מסיבות ענייניות.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לסגן השר. שאלה נוספת לחבר הכנסת עבד אל חכים חאג' יחיא. גם חבר הכנסת מסעוד גנאים ביקש לשאול את סגן השר שאלה נוספת.

עבד אל חכים חאג' יחיא (הרשימה המשותפת):

כבוד סגן השר, האוכל שמחולק לכמה מקומות מגיע מרחוק, והוא צריך להגיע בדרגת חום מסוימת, של 70 מעלות. הוא מגיע בדרגת חום נמוכה מ-30 מעלות, וזה מה שמקלקל את האוכל. השאלה, האם הבדיקה של המעבדה הייתה במקום הכנת האוכל או במקום חלוקתו? שנית, התמונות שראינו, של ריקבון מתקדם בעגבניות, ותולעים שנראו בתמונות, התפרסמו בתקשורת והגיעו לידי. לכן אני רוצה תשובה על השאלה איפה עשו את הבדיקה, והאם לא היה נכון להכין את האוכל עצמו באותם יישובים, במקום, ולעזור בהעסקת נשים ובטיפול באבטלה הגואה באותם יישובים ש-50% מהם מתחת לקו העוני?

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה, חבר הכנסת עבד אל חכים חאג' יחיא. בבקשה, חבר הכנסת מסעוד גנאים.

מסעוד גנאים (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, כבוד סגן השר, אני מעלה סוגיה שאני מקווה שכבודו יתערב בה. לפני כשבועיים שלחתי פנייה לשר בנט על הסבל של המורים הערבים שמלמדים בשכונות הערביות במזרח-ירושלים. זה בגלל המחסומים. שם מעכבים אותם, מחפשים אותם, מאחרים אותם. רק היום בבוקר שלחה אלי מורה שמלמדת בשכונת ראס-אל-עמוד מייל. היא איחרה בגלל המחסום, בגלל חייל במחסום. היא אומרת לי, לפעמים לפי מה שמתחשק לו. אין שם שום דבר, אין אירועים, אז בשעה 08:00 – זהו, הוא סגר. היא המתינה חצי שעה שלמה עד שהגיעה לבית-הספר. אז אני שואל, איפה משרד החינוך שיתערב לפחות כדי שיקל את הסבל מעל המורים וייתן להם לעבוד כראוי? תודה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה, חבר הכנסת מסעוד גנאים. בבקשה, כבוד סגן השר.

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

חבר הכנסת חאג' יחיא שאל את השאלתה וביקש שאילתה נוספת – כמו שאמרתי קודם, ואני מוכן להרחיב טיפה בעניין הזה, כמו שאמרתי, האוכל בא ממקום שמחלקים ממנו גם במטוסים.

עבד אל חכים חאג' יחיא (הרשימה המשותפת):

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

האוכל הזה גם מחולק בערים אחרות, ומערים אחרות לא הגיעו תלונות מהסוג הזה. אבל למרות זאת נערכו בדיקות של האוכל במעבדות; לא רק במעבדה של משרד החינוך, אלא גם במעבדה – – –

עבד אל חכים חאג' יחיא (הרשימה המשותפת):

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

למה אתה מצפה?

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

השאלה ברורה. אם סגן השר מכיר את התשובה הוא ימשיך.

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

אני עונה לך שלא הסתפקנו בזה שבג'לג'וליה מחלקים את האוכל ואין תלונות, או שבלוד מחלקים את האוכל ואין תלונות. לא הסתפקנו בזה, אלא משרד החינוך לקח את זה למעבדה שלו, ובדקו ואין בעיה. לא סמכו רק על זה, אלא גם העבירו את זה לבדיקה של מעבדה של משרד הבריאות, וגם משרד הבריאות מצא שאין בעיה. אתה מבקש שיעשו את זה במעבדה בטייבה דווקא? אז יש סדר של דברים, איך הדברים האלה נבדקים. הרי לא יכול להיות מצב שכאשר יש תלונה ובודקים את זה – הרי גם אם אתה היית אחראי על הנושא הזה היית כך נוהג. היית לוקח את המעבדה שאתה עובד ועומדת בכל הרמות – –

עבד אל חכים חאג' יחיא (הרשימה המשותפת):

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

– – ואתה יכול להיות בטוח שהבדיקה אמיתית, ואתה סומך עליה. אז עשינו את זה במשרד החינוך במעבדה, עשינו את זה במעבדה של משרד הבריאות, ובסופו של דבר נמצא שזה בסדר. אז
אם – – –

עבד אל חכים חאג' יחיא (הרשימה המשותפת):

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

הרי אני רשמתי את מה שאמרת – אדוני היושב-ראש, או שיש לי אפשרות – – –

עבד אל חכים חאג' יחיא (הרשימה המשותפת):

– – –

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

חבר הכנסת עבד אל חכים חאג' יחיא, השאלה עניינית. סגן השר משיב לפי העובדות שהוא מכיר. אם הוא לא מכיר אז מה – – –

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

בינתיים אני מכיר.

עבד אל חכים חאג' יחיא (הרשימה המשותפת):

– – – יכול להיות שהאוכל התקלקל בדרך.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

אפילו אני הבנתי את השאלה.

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

אז אני אגיד לך. עכשיו אתה רוצה לדעת בדיוק באיזו מעבדה – – –

עבד אל חכים חאג' יחיא (הרשימה המשותפת):

איפה לקחו את הדגימה, בטייבה או בקייטרינג?

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

לקחו את זה לפי ההתנהלות שמשרד החינוך נוהג בה. משרד החינוך הוא משרד עם אחריות. הוא מכין אוכל לעשרות-אלפי ילדים. אז כאשר הוא עושה בדיקה במעבדות הוא עושה את הבדיקה כמו שצריך לעשות אותה. באמת.

עבד אל חכים חאג' יחיא (הרשימה המשותפת):

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

אני יכול להמליץ במשרד. אני בטוח שהם לא יקבלו את ההמלצה שלי. אבל אני אמליץ להם שבפעם הבאה שיש תלונה שלך תבוא אתה אתם למעבדה. אם זה מה שאתה רוצה שנעשה, אני אמליץ. אני לא חושב שיסכימו – – –

עבד אל חכים חאג' יחיא (הרשימה המשותפת):

הדגימה נלקחה בטייבה או בקייטרינג?

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

בסדר. עוד הפעם, אני חוזר ואומר, סגן השר עונה, מכיר את העובדות. מה שהוא מכיר, עונה לך. אז תמשיך, תפנה מכתב למשרד, תמשיך – – –

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

עכשיו, לבקשה שלך שאת האוכל יכינו בטייבה. מנין לך שאתה יכול לייעץ? משרד החינוך, כשהוא רוצה לקבל אוכל, הוא יוצא במכרז ופונה למי שרוצה להציע את עצמו כמי שיכול לספק את האוכל לכל מיני ערים או לכל מיני יישובים. אותו בעל מפעל שאתה חושב שהוא יכול לעשות את זה בטייבה יותר טוב, כשיבוא יום המכרז – יגיש את עצמו. כרגע המשרד חייב לעבוד לפי המכרזים, ואלה שזכו, הם זכו בזה. אני יוצא מתוך הנחה – ואת זה אני יכול לומר בביטחון מלא – משרד החינוך עושה את הכול כדי שהאוכל שהוא נותן לא יזיק חלילה לילדי ישראל. אוי ואבוי יהיה לנו אם חלילה יש לנו מחשבות רעות.

לחבר הכנסת גנאים, עם הסיפור של המורה, אתה חושב שאני לא נתקע בפקקים מפני שיש בדיקות? גם אני נתקע. נו, זה חלק מהסבל שתושבי מדינת ישראל סובלים בגלל שמצב הביטחון הוא

לא משעשע. פשוט מאוד. אז היא מורה, ואני חבר כנסת, סגן שר. אני מתאר לעצמי שגם יתר חברי הכנסת סובלים מהמחסומים שמקימים. חבר הכנסת גנאים, זה לא חשוב לך? הבנתי, בסדר. תודה.

מסעוד גנאים (הרשימה המשותפת):

חשוב מאוד.

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

חשוב מאוד, אז אני מבקש שתשמע.

מסעוד גנאים (הרשימה המשותפת):

כן, כן.

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

אז אני אומר, המורה סבלה? תאמין לי שגם אני סובל, וכל חברי הכנסת פה סובלים מהפקקים האלה. ולמה הפקקים האלה? מה אפשר לעשות שלפעמים בבדיקות הביטחוניות שנעשות על אם הדרך, כמו שאומרים, לפעמים מוצאים גם חשודים ולפעמים מוצאים כאלה שהלכו – בדרך לפיגוע. זאת הדרך לשמור על הביטחון. אני אומר כמובן בעזרת השם, אבל זאת הדרך לשמור על הביטחון. אז אדרבה, אם כולנו נתאחד – – –

אחמד טיבי (הרשימה המשותפת):

אולי תסתפק בעזרת השם בלי מחסומים.

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

לא, אין לך זכות לשאילתה עכשיו, חבר הכנסת טיבי. אתה אין לך זכות. אתה ניסית להוריד שר מהדוכן, הבנתי, אבל עכשיו אני עונה לחבר הכנסת גנאים.

אחמד טיבי (הרשימה המשותפת):

אתה חצוף.

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

אם כולנו נתאחד, באמת ובתמים נתאחד, ונלמד, כולם, להפסיק ללכת בדרך של טרור, להפסיק ללכת בדרך של אלימות, וגם כי סכין זה דבר שהורג, אז ודאי שיהיו פחות מחסומים והמורה תגיע בזמן ללימודים. תודה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לסגן שר החינוך חבר הכנסת מאיר פרוש.

אחמד טיבי (הרשימה המשותפת):

אתה מעדיף מחסומים על עזרת השם?

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

בעזרת השם.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

אני מזמין את סגן שר הביטחון חבר הכנסת אלי בן-דהן להשיב על שאלתה מס' 81 מאת חבר הכנסת אלי כהן. הנושא הוא: הפרדת צעירים יוצאי אתיופיה במהלך גיבוש לחטיבת הצנחנים. חבר הכנסת איתן כבל הגיש שאלתה דומה, לכן הוא יהיה שואל נוסף, וחבר הכנסת מסעוד גנאים גם מבקש שאלה נוספת.

81. הפרדת צעירים יוצאי אתיופיה במהלך גיבוש לחטיבת הצנחנים**אלי כהן (כולנו):**

אדוני היושב-ראש, חברי הכנסת, אדוני סגן השר, בסוף החודש שעבר פורסם שבמסגרת גיבוש של חטיבת הצנחנים, שבו השתתפו 160 צעירים – בהכנה, באותו גיבוש – 26 מתוך אותם 160 היו יוצאי בני העדה האתיופית, והם הופרדו והושמו בקבוצה נפרדת. אני חושב שלפי המדיניות של צה"ל, שתמיד אנחנו אומרים עליו שהוא כור ההיתוך של מדינת ישראל – וצה"ל הוא מוסד הראוי להערכה גדולה ורבה – ואין שום קשר לשאלה מאיזו עדה ומאיפה הגעת – אני חושב שדבר כזה הוא בניגוד לערכים של צה"ל, בניגוד למדיניות של צה"ל, ולכן, אדוני, אני אשמח לקבל את התייחסותך לאותה נקודה. בבקשה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה, חבר הכנסת כהן. כבוד סגן השר, בבקשה.

סגן שר הביטחון אלי בן-דהן:

אדוני יושב-ראש הכנסת, חברי, אתחיל בבשורות טובות: החל מהמיון הבא לא ירוכזו בני העדה האתיופית בקבוצה אחת. כפי שהגיב דובר צה"ל על הידיעה בנושא, מדובר בהחלטה שגויה, שאינה מייצגת את מדיניות צה"ל באשר לשילובם של בני העדה האתיופית בצה"ל. בני העדה משולבים בצה"ל כקצינים, כלוחמים וכמפקדים.

תרשו לי מילה אישית. אני אומר, כמי שפעל להעלאת יהודי אתיופיה בתקופה שכיחתי כמנהל לשכתו של הראשון לציון הרב מרדכי אליהו, זכר צדיק לברכה, והן בכהונתי כמנהל בתי-הדין הרבניים והן כסגן שר הדתות, סייעתי רבות לבני העדה האתיופית, אני ממשיך לסייע להם ואני מקיים קשרים ענפים ורחבים עם בני העדה. אני רוצה לומר לכולנו, חברי חברי הכנסת, שאכן לבני העדה האתיופית יש תרומה משמעותית לחברה הישראלית והם מהווים חלק בלתי נפרד מכל ההווה הישראלית. תודה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה. האם יש לחבר הכנסת אלי כהן שאלה נוספות? מסתפק בתשובת סגן השר?

אלי כהן (כולנו):

אני חושב שהתשובה בהחלט חוזרת על המדיניות של ערכי צה"ל באשר לכור היתוך, שלא משנה מאיזו עדה אתה מגיע, ואני בהחלט מודה לסגן השר על תשובתו. אני בטוח שמכאן והלאה דברים כאלה לא יישנו. תודה רבה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחבר הכנסת כהן. כפי שאמרתי, לחבר הכנסת איתן כבל הייתה שאילתה דחופה דומה, לכן גם הוא מקבל את זכות השאלה הנוספת. אחריו – חבר הכנסת מסעוד גנאים.

איתן כבל (המחנה הציוני):

אדוני היושב-ראש, תודה, חברי סגן השר, רשמת, חברותי וחברי הכנסת, העניין הוא כזה, אירועים מן הסוג הזה – קשה מאוד בסופו של עניין. תמיד ההתגלגלות של אירועים היא מנקודת הקצה, זאת אומרת, משהו שאתה בכלל לא יכול לשלוט בו. אבל בסופו של עניין, לצערי, צה"ל מקבל גם פנים של החברה הישראלית, אם אנחנו רוצים או לא רוצים, לא רק בדברים הטובים, בעיקר בדברים הפחות טובים. והעניין הזה שאירועים מהסוג הזה מתחילים לקבל פרצוף או נפח יותר גדול בתוך המערכת, ואנחנו כל הזמן מוצאים את עצמנו, אדוני סגן השר, מסבירים, מנסים להסביר מה קורה פה. ולכן, מה שאני מבקש בעניין הזה, שהנושא הזה – אסור. אמר חבר הכנסת אלי כהן קודם "כור היתוך", אלה מילים גדולות. כולנו, כל הזמן, כשאנחנו רוצים להתחמק מהעניין, מנפחים את המילים. לכן הדבר הזה – צריך לשרש אותו לגמרי. צריך שיובהר שאלה דברים, אלה פעולות, שלא תהיה סבלנות וסובלנות כלפיהם. תודה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחבר הכנסת איתן כבל. חבר הכנסת מסעוד גנאים – בבקשה, אדוני. לאחר מכן – סגן שר הביטחון חבר הכנסת בן-דהן ישיב לכולם.

מסעוד גנאים (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, כבוד סגן השר, שלחתי אתמול מכתב לשר הביטחון, וגם חברי עבד אל חכים חאג' יחיא ואחמד טיבי והרשימה המשותפת שלחו מכתבים לשר הביטחון בקשר לסגירת מעבר-גלבוץ בג'נין. מאות סטודנטים שלומדים באוניברסיטה בג'נין שלחו אלינו, והם מתלוננים על זה משום שעתידם בסכנה אם המעבר הזה יישאר סגור. לכן, בקשתנו לפחות שיהיו הקלות לסטודנטים, כדי שיוכלו באמת להמשיך את לימודיהם שם. אני מבקש מכבוד השר שתהיה תשובה.

קריאה:

מסעוד גנאים (הרשימה המשותפת):

כן, אני מתכוון לסטודנטים ערבים פלסטינים אזרחי מדינת ישראל, שלומדים באלפים. יש כ-3,000 סטודנטים שלומדים באוניברסיטה הערבית האמריקנית בג'נין. תודה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחבר הכנסת מסעוד גנאים. בבקשה, כבוד השר מכיר את הנוהל. מה שקשור לשאלתה המקורית אתה צריך לענות, על דברים נוספים אתה תוכל גם להעביר תשובה בכתב אם אתה מרגיש יותר נוח עם זה.

סגן שר הביטחון אלי בן-דהן:

כן. אני קודם כול אומר לחבר הכנסת איתן כבל, אני מסכים לכל מילה, וכפי שאתה הבנת מתשובתי, אני חושב שזה היה מעשה לא נכון. אני אומר כמאמרו של רבי יהודה הלוי בספר "הכוזרי": כוונתך רצויה, אבל מעשיך לא רצויים. בסופו של דבר באמת הייתה פה כוונה רצויה. למה נעשתה ההפרדה? ההפרדה נעשתה כדי שהמיון יהיה קל יותר לחיילים מבני העדה האתיופית. אגב, לא היו רק בני העדה האתיופית, מדובר היה בקבוצת חיילים שכולם היו עולים חדשים בטווח שנים מסוים. היו בהם 12 עולים מארצות שונות ו-14 עולים מבני העדה האתיופית. הכוונה הייתה שבתוך הקבוצה הזאת, האפשרות שלהם להיות ממוינים תהיה קלה יותר. זאת הייתה הכוונה, רק כדי להקל עליהם. אגב, זה הצליח. עובדה שמתוך 14 בני העדה האתיופית, עשרה אכן נבחרו לשרת בחטיבת הצנחנים

--

איתן כבל (המחנה הציוני):

אדוני השר -- --

סגן שר הביטחון אלי בן-דהן:

שנייה, תן לי רק להשלים. -- שהיא חטיבה לא קלה. זאת הייתה הכוונה, באמת כוונה רצויה. אני מסכים שהמעשה פה היה מעשה לא רצוי. כפי שאמרתי בתשובתי, זה לא יהיה יותר, ואני מקווה מאוד שדברים מהסוג הזה לא יקרו.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

הדרך לגיהנום, כידוע, אדוני סגן השר, רצופה -- --

סגן שר הביטחון אלי בן-דהן:

כוונות טובות, נכון?

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

כן.

סגן שר הביטחון אלי בן-דהן:

חבר הכנסת גנאים, אני רוצה לומר מילה. המעבר היה פתוח כל הזמן. למה המעבר הזה נסגר? כי ארבעה אירועים אירעו בימים האחרונים, ברצף קשה מאוד.

תרשה לי לומר לך ולכל החברים שלכם: אני מצפה לשמוע מכם גינויים של הפעילות הזאת. אני מצפה מכם לומר: רבותי, תפסיקו את הדרך הזאת של לדקור אנשים. תפסיקו את דרך הטרור. הדרך הזאת לא מובילה לכלום, היא רק מובילה להחמרת תנאי החיים. היא מובילה למצב ש-3,000 סטודנטים, כמו שאתה אומר, לא יוכלו ללמוד. אני אומר לך שאם גם אתם תצעקו ותאמרו ותטיפו להפסיק את פעולות הטרור, יהיה לנו יותר קל.

תשובה עניינית – אני אבדוק על מה מדובר. אני גם אבדוק אם ניתן לנסות להקל. אבל אני אומר לך שאם אתם תתחילו בפעילות הזאת, יהיה הרבה יותר קל למערכת הצבאית גם להקל את הכניסה לתוך ג'נין. תודה רבה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לסגן שר הביטחון חבר הכנסת אלי בן-דהן. אני מתכבד להזמין את סגן שר האוצר חבר הכנסת יצחק כהן להשיב על שאילתה דחופה מס' 85 מאת חבר הכנסת יואל רבזוב: הימצאותך בוועדת השרים לחקיקה.

חברי הכנסת, שימו לב, סגנית היושב-ראש פלוסקוב, שימו לב שנייה, השאילתה הבאה שישאל חבר הכנסת רבזוב לא הייתה במקור שאילתה דחופה; לא הייתה לי כל כוונה לאשר אותה כשאילתה דחופה. חבר הכנסת רבזוב פנה בשאילתה רגילה למשרד האוצר ולא קיבל תשובה בזמן. הוא התריע בפני המזכירות ובפני לשכת יושב-ראש הכנסת על כך שהוא לא זכה לתשובה בפרק הזמן הנקוב. כמעט אוטומטית, הייתי אומר, הפכתי אותה לשאילתה דחופה, על מנת שחבר הכנסת יקבל את התשובה בזמן. לתשומת לב גם חברי הכנסת וגם השרים, שאמורים לענות בזמן על כל שאילתה רגילה.

אחמד טיבי (הרשימה המשותפת):

טוב עשית.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

בבקשה, חבר הכנסת רזבוזוב יקרא את נוסח השאלתה וסגן השר ישיב.

85. נוכחות שר האוצר בדיוני ועדת השרים לחקיקה**יואל רזבוזוב (יש עתיד):**

תודה, אדוני היושב-ראש. ראשית, כבוד סגן השר, הרשה לי להביע צער על כך שאתה הוא זה שנדרש לענות על השאלתה הזאת.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

למה, לא טוב?

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

בהמשך לדבריו של היושב-ראש, זה ביזיון ששאלתה אישית לשר האוצר שהתחילה כשאלתה רגילה לא מקבלת תשובה ואז הופכת לשאלתה דחופה. בסופו של דבר גם עכשיו השר שולח לנו סגן שר שלא יכול להשתתף בוועדת שרים לחקיקה ולענות במקומו.

ברצוני לשאול:

בעקבות המידע שהגיע לידי – מדוע לא נכח שר האוצר באף אחד מדיוני ועדת השרים לחקיקה בכנסת זו?

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה, חבר הכנסת רזבוזוב. כבוד סגן השר, שבוודאי עונה כאן בזכות ולא בחסד – בבקשה, אדוני, תשובתך, תשובת המשרד. אתה יכול לשבת. אם תהיה שאלה נוספת, נקרא לך.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אדוני היושב-ראש, תודה, חבר הכנסת יואל רזבוזוב, אתה בטח יודע שיש הרבה הצעות חוק פרטיות שנדונות בוועדת השרים לענייני חקיקה ושאליו הזמן של שר האוצר הם כבדים מאוד. הממשלה הכירה בתקנון באפשרות שהשר יצביע בוועדת השרים לענייני חקיקה באמצעות ייפוי כוח.

אני גם מאמין שהשר שלך, השר לפיד, שעשה חפיפה עם השר כחלון – בטח הסבירו לו גם את המנגנון הזה, וגם השר לפיד לא תמיד הופיע בישיבות. אפשר.

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

לא תמיד, אבל הגיע.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

לא, לא. אני מניח שהמנגנון הזה נקבע בתקנון הממשלה לא בכדי, כיוון שהזמן של השרים יקר מאוד. אפשר לדון גם לפני הדיון, תוך כדי דיון, הם נמצאים בתוך הדיון, וגם להצביע באמצעות פרוקסי, מה שנקרא. זה מנגנון חוקי, מתוקן, ואין בזה שום בעיה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

שאלה נוספת לחבר הכנסת רזבוזוב – בבקשה, אדוני.

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

האם החקיקה הפרטית לא מספיק חשובה בעיניו? האם זו תהיה דרכו של שר האוצר בכל הקדנציה, להעביר את סמכויותיו למישהו אחר?

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה, חבר הכנסת רזבוזוב. כבוד סגן שר האוצר.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

זו כבר לא שאילתה, זו כבר פוליטיקה. אני חייב להגיד לך, לצורך קבלת החלטה טרם הצבעה, השר בוחן את עמדות האגפים המקצועיים מבעוד מועד ואז מקבל החלטה. מה שהתכוונת, התשובה היא לא.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לסגן שר האוצר, חבר הכנסת כהן. כפי שאמרנו, לתשומת הלב של כל חברי הכנסת: על-פי סעיף 48(ה) – נכון? רשמתם לי כאן, מזכירת הכנסת וסגן המזכירה – על-פי סעיף 48(ה),

שאלתה רגילה שלא תיענה בזמן, היושב-ראש יכול להפוך אותה לשאלתה דחופה, וכך אנחנו גם ננהג לעת הצורך.

אני מתכבד להזמין את שר התחבורה והבטיחות בדרכים חבר הכנסת ישראל כץ לעלות לדוכן על מנת לענות על שלוש שאלות ברצף. הראשונה זאת שאלתה דחופה מס' 69 מאת חברת הכנסת מרב מיכאלי; הנושא הוא: תשלומי חיילים לרכבת. בבקשה.

קריאה

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

אני אעדיף אנשים מסיעות נוספות. אז בבקשה, חברת הכנסת תמר זנדברג – תמר זנדברג, עבד אל חכים חאג' יחיא, מכיוון שאיזיק שמולי העלה את הנושא בנוכחותי כאן במליאה כמה פעמים, אז לפני משורת הדין אתה גם תקבל שאלה נוספת. בבקשה, חברת הכנסת מיכאלי, נא לקרוא את נוסח השאלתה.

69. תשלומי חיילים לרכבת

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

תודה, אדוני.

החל ב-2012, אדוני השר, חיילות וחיילים נדרשים לשלם על נסיעות ברכבת בימי ראשון בבוקר בין 06:00 ל-09:00.

ברצוני לשאול:

1. בכמה הופחת מספר החיילים והחיילות הנוסעים?
2. כמה משתמשים בהסעות החלופיות המסופקות ומה היא העלות שלהן?
3. כמה כסף מוציאים החיילים על הנסיעות ברכבת?
4. למה בעצם לא תוגברו נסיעות הרכבת, והאם נשקלו עוד חלופות?

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה, חברת הכנסת מיכאלי. כבוד השר כץ, בבקשה.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

אדוני היושב-ראש, חברת הכנסת, אכן הנושא הוא נושא מאוד חשוב. מחובתנו לעשות ככל שניתן כדי להקל על חיילות וחיילי צה"ל להגיע לבסיסיהם.

כפי שנמסר מחברת הרכבת – נציין כאן קודם כמה נתונים: כ-5,000 חיילים משתמשים בשירות החלופי באוטובוסים בימי א' בין 06:00 ל-09:00; כ-200 אוטובוסים מופעלים מדי יום א', בעלות של כ-230,000 שקלים מדי יום א'. חייל שעולה על השירות החלופי, על אוטובוס, לא משלם, הנסיעה בשירות החלופי היא בחינם; האוטובוסים ממשיכים עד קריית ההדרכה עיר-הבה"דים בנגב. מנגד, חייל שמבקש לעלות לרכבת מאחת מהתחנות שבהן מפעילים שירות חלופי רשאי לרכוש כרטיס בתעריף רגיל או בכרטיסי הנחה כגון כרטיסיות או בהלוך ושוב.

מובן שפרט ליום א' בין 06:00 ל-09:00, בכל יתר המועדים חיילים אינם משלמים בעצמם את דמי הנסיעה ברכבת, אלא משרד הביטחון מממן את נסיעתם במסגרת הסדר ישיר בין משרד הביטחון לבין הרכבת.

רכבת ישראל מתגברת את שירות רכבות הנוסעים הפועלות ברשת על-פי המשאבים הקיימים בידיה, מתוך מגמה ברורה להגיע לניצול מקסימלי של תשתית המסילה. בין היתר, בתחילת 2015 הופעלו רכבות מיוחדות לנגב, במיוחד לחיילים. כמו כן, החל ב-19 בספטמבר הופעל לוח זמנים חדש אשר מכוחו התווספו שתי רכבות בשעות שיא, מהוד-השרון דרך תל-אביב לבאר-שבע.

חלופה נוספת שנמצאת בדיונים עקב ירידת צה"ל לנגב היא האפשרות לסלול מסילת רכבת והקמת תחנה בעיר-הבה"דים עצמה. זה דבר שהוא ברמה תכנונית כרגע.

מובן שיש אפשרות נוספת, שהייתה בגדר אלטרנטיבה להסדר הזה, וזאת גמישות צה"לית במועדי הגעת החיילים, אבל באשר להסדר הזה – צה"ל, משיקולים שלו ומשיקולים מקצועיים, לא הסכים לפתרון הזה.

לכן, אם אני מסכם את התשובה ואת המציאות, בגלל הייחודיות – אני לא חושב שיש עוד מדינה בעולם שביום ראשון בבוקר – אגב, גם ביום חמישי אחר-הצהריים, אבל כאן לא ננקטה פעולה דומה – יש תוספת נוסעים חיילים בעיקר דרומה, ולכן הרכבת, שעוסקת ברכש, לפחות מאז אני שר,

בקנה-מידה חסר תקדים, גם של קרונות וגם של קטרים – אנחנו גם סוללים מסילות – היא מתגברת את הפוטנציאל שלה. אבל המסקנה הייתה, בשעה שזה נבדק לפני כמה שנים, שגם החיילים סובלים וגם הנוסעים הרגילים, האזרחים, סובלים מהתנועה ברכבת לכיוונים האלה, כאשר יש עודף של נוסעים לעומת היכולת.

ההסדר הזה, אגב, נבדק מדי פעם בסקרי שביעות רצון, גם על-ידי צה"ל; ואלה שנוסעים באוטובוסים, שזה הרוב המוחלט, הם שבעי רצון. זה לא אומר שתמיד, זה לא היה חייב להיות כך, היה יכול להיות מצב שנוסעים מחוסר ברירה ולא שבעי רצון. אבל מאחר שהאוטובוסים נוסעים ישירות, ואפילו לא עוברים דרך תל-אביב, אז מבחינת הזמן וההתייחסות וההתנהלות, ההסדר הזה, כהסדר ביניים, הוא הסדר שיש לגביו גם שביעות רצון של החיילים.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לשר התחבורה והבטיחות בדרכים. שאלה נוספת לחברת הכנסת מרב מיכאלי, ולאחר מכן, כפי שאמרתי, תמר זנדברג, עבד אל חכים חאג' יחיא ואיציק שמולי – שלוש שאלות נוספות.

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

תודה, אדוני השר. אני חייבת להגיד שאני מופתעת מסקרי שביעות הרצון שאתה מפנה אליהם – –

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

זה דיווח של צה"ל עצמו.

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

– משום שביום א' האחרון בבנימינה, יום א' בבוקר, הורות והורים שמטפלים בעניין הזה ספרו 750 חיילות וחיילים שעלו לרכבת, לעומת 49 שבחרו לנסוע באוטובוסים. אנחנו מכירות דיווחים על אוטובוסים שפשוט נוסעים ריקים, הנהג נוסע לבדו. ולכן אני שואלת מה ההיגיון, והאם לא שווה, את 230 מיליון השקלים האלה, להשקיע ולאפשר פשוט לחיילות ולחיילים – שמצביעות ברגליים ונוסעות בכל זאת ברכבת, למרות התשלום – פשוט לא לקחת מהן כסף.

דבר שני, בוא נביא בחשבון שמשום שהקטע המדובר הוא בין תל-אביב לנהריה, זאת אומרת, לחיילות וחיילים שנוסעים דרומה אין בעיה והם גם באמת לא נדרשים לשלם. אבל אלה

שנוסעים צפונה – בעצם אנחנו עושות אפליה בין חיילות וחיילים שהם מהמרכז צפונה לבין אלה שבדרום. שוב, חוסר היגיון מוחלט.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

מה? במובן שמי שנוסע צפונה נוסע בלי מגבלה?

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

הפוך – מי שנוסע צפונה משלם.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

מאיפה?

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

מתל-אביב לנהריה, ומנהריה לתל-אביב, כמובן. כל הקטע הזה הוא קטע בעייתי, ואנחנו עושות ועושים פה איפה ואיפה בין החיילים עצמם.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחברת הכנסת מיכאלי. חברת הכנסת תמר זנדברג, גברתי.

תמר זנדברג (מרצ):

תודה רבה. אדוני השר, שאלה בנושא אחר. אתמול צוין בעולם, וכאן בכנסת, יום הבטיחות בדרכים. ממידע שנאסף, או שהתחיל להיאסף באופן מאוד מאוד ספורדי בעולם, עולים נתונים מדהימים על הקשר בין עלייה בנסועה של התחבורה הציבורית לבין ירידה דרמטית בנפגעים ובהרוגים בתאונות הדרכים. שאלתי היא, האם בדיקה כזו נעשתה במשרד? האם יש כוונה לעשות בדיקה כזו? כי מעבר לכל היתרונות שידועים לנו, שאנחנו מדברים עליהם כל הזמן, בעידוד תחבורה ציבורית, מסתמן גם שמדובר בהצלת חיים של ממש. אני מזכירה: הנתונים מדברים על בין 300 ל-400 הרוגים בתאונות דרכים מדי שנה, הרבה מהם ילדים והרבה מהם הולכי רגל. זה באמת אולי הטרור השקט ביותר והלא-מדובר ביותר. ודבר כל כך מועיל, שיכול לעזור למניעת זיהום האוויר, לחברה בישראל, יכול גם להוריד את מספר ההרוגים בתאונות הדרכים. האם מוכרת לך עבודה כזו? האם יש בכוונת המשרד לערוך עבודה כזו? תודה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה, חברת הכנסת זנדברג. חבר הכנסת עבד אל חכים חאג' יחיא – בבקשה, אדוני.

עבד אל חכים חאג' יחיא (הרשימה המשותפת):

בסם אללה א-רחמאן א-רחים. כבוד השר, הכרזת וגם משרדך הכריז על סבסוד תחבורה ציבורית במגזר הערבי, וזה חלק מהתקציב שלכם. אבל הגיע לידיעתי שנסיעה מטירה עד כפר-סבא, פחות מ-10 קילומטר, עולה 10.70 שקל, בזמן שמכפר-סבא להרצליה – 9.70, ומכפר-סבא לתל-אביב – 10.70, כשזה אותו מרחק; ומטייבה, מרחק של פחות מ-20 קילומטר, זה 12.50. איך זה מתיישב עם המדיניות של סבסוד התחבורה הציבורית כשאנחנו משלמים יותר? זה בקווים של המטרופולין. תודה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה, חבר הכנסת עבד אל חכים חאג' יחיא. חבר הכנסת איציק שמולי – בתקווה שנחזור לשאילתה המקורית, גם.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

תודה רבה, אדוני היושב-ראש, שאפשרת לי. כבוד השר, המדיניות הזאת, צריך להגיד ביושר, לא התחילה היום, היא מ-2012, אבל המדיניות הזאת, כל זמן שהיא נמשכת, היא מדיניות מאוד מאוד מאכזבת והיא מדיניות שהיא פוגענית כלפי חיילי צה"ל. אלה אותם חיילי צה"ל שהממשלה מחבקת בכל אולפן טלוויזיה.

כלפי יכולות הביצוע שלך יש לי הרבה הערכה, ואין חולק עליהן. ואני חושב שאם אתה היית דופק על השולחן – ואני לא מקל ראש, אני מניח שהנושא הזה נוגע גם בך. אבל אי-אפשר להשלים עם המצב הזה שבו החיילים – אתה לא אמרת את זה באופן מפורש, אבל זה מתפרש כאילו החיילים ברכבת הם סוג של מטרד.

אכן המצב הוא ייחודי. המצב הוא ייחודי, כי אנחנו מדינת ישראל, שיש בה שירות חובה. וחיילי צה"ל, שנאלצים לנסוע לבסיסים כדי לשמור עלינו ועל משפחותינו צריכים לשלם כי הם רוצים לנסוע בצורה שהיא נוחה ומהירה יותר. אגב, אדוני השר, יש חיילים שאיחרו לבסיס, איחרו ונענשו על-ידי המפקדים, כי האוטובוסים לא מספיק מהירים.

אנחנו, בסיכום, לא מכירים את אותה שביעות רצון שדיווחת עליה בקרב החיילים; אנחנו לא מכירים תפוסה של 50% שאתה מדווח עליה – 5,000 חיילים מדי יום ראשון ב-10,000 מקומות, אנחנו שומעים על אוטובוסים ריקים להחריד.

ולבסוף, אנחנו שומעים על דיווחים, שאני לא יודע אם הם נכונים או לא, על רצון להרחיב את הפרויקט גם לאזורים נוספים בארץ וגם לימים נוספים בשבוע – האם זה נכון או לא? תודה רבה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה, חבר הכנסת שמולי. בבקשה, השר יכול להשיב לכולם.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

טוב, באשר להתייחסות למקור, לשאילתה הזאת, לגבי חיילים ברכבת, כמו שאמרתי, ברגע שהתקבלה החלטה, הנתונים היו שהחיילים, לא התאפשר להם ולא לנוסעים הרגילים שימוש סביר ברכבת. ולכן היה צריך לקבל החלטה. ההחלטה התקבלה בהתייעצות ובתיאום עם צה"ל, שהוא האחראי לחיילים. הנתונים שאני מקריא כאן – קודם כול, אני תמיד אשמח לקבל עוד נתונים. אם נראה לכם שהנתונים האלה לא מדויקים, מה שלא סביר בעיני – – –

איציק שמולי (המחנה הציוני):

אנחנו עושים מעקב – לא אני אישית – עושים מעקב מדויק. זה פשוט מופרך.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

עוד הפעם, אני מקבל נתונים רשמיים מרכבת ישראל, גם לגבי היקף החיילים שנוסעים וגם לגבי האוטובוסים, והנתונים חייבים להיות מדויקים מהבחינה שמישהו גם משלם על האוטובוסים, ויש התחשבות בין הרכבת לצה"ל. ולכן אם הנתון הוא לא מדויק אז הבעיות הן הרבה יותר משמעותיות מאשר רק לתת נתון לא מדויק. אני מניח שהנתון הזה מדויק.

יחד עם זאת, אני רוצה לומר שבבסיס ההחלטה לא הייתה כוונה שחיילים ישלמו – אני גם, אגב, הוריתי לא מכבר וביקשתי מהרכבת לדווח לי בדיוק על היקף התופעה הזו של חיילים משלמים; כי אם חייל משלם אז מי שאין לו אולי פחות משלם – אלא שהחיילים ייסעו – – –

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

אבל אני ביקשתי – – –

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

– – באלטרנטיבה שהיא יותר נוחה לכל הגורמים שמעורבים, ובוודאי, בראש ובראשונה לחיילים. לכן גם יש, אני לא זוכר בעל-פה, מקומות שבהם כן ניתן לנסוע בשעות האלה, והרחיבו גם, ומקומות שלא ניתן. מקומות שלא ניתן, אלה אותם קווים שבהם היעד הוא עמוס מאוד מבחינת הצורך של החיילים להגיע, ולכן מטבע הדברים מחפשים את הפתרון האלטרנטיבי. אני גם אומר שיש הרכבות והמסילות, ואני מניח שכשיש מסילה – ואני יודע גם, אגב, שיש תחנות בשדרות ונתיבות ועוד מעט באופקים – אז הרבה מאלה שמגיעים לתחנות הם חיילי צה"ל, שנוסעים בחינם. ואני מדגיש עוד הפעם: הם נוסעים בחינם בכל זמני פעילות הרכבת למעט שלוש השעות ביום ראשון בבוקר.

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

חד-משמעית. אבל זה חלון קריטי לחיילות וחיילים.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

הכוונה היא בסוף להגיע לשירות רכבות שהחיילים יכולים לנסוע בו בחינם, הסטודנטים עם ההנחה, בעלי המוגבלויות, הגמלאים וכל אחד, לנסוע באופן חופשי. אבל כאן נדרשה קבלת החלטה.

לפני שלוש שנים, כשזה התחיל, הדיון היה די דמגוגי, וחלק מאלה שקפצו נרגעו לאחר מכן, כשהתברר שלטיעונים שלהם לא היה יסוד. למשל, חלק ממי שהיו אחראים מתוקף תפקידם לכך שלא היה רכש של קרונות וקטרים גם באו להגן על החיילים – עד שהתברר שדווקא בזמן הזה יש ואז לא היה. יחד עם זאת, עברו שלוש שנים. ואני אמרתי שבעצמי פניתי לרכבת וביקשתי הבהרות, ואני לא רוצה שתהיה תופעה שאחד משלם ואחד לא משלם, לפי היכולת הכספית. אני אבדוק את זה יותר לעומק.

אבל הנתון הבסיסי הוא שההסדר הזה הוא על דעת צה"ל, זאת האלטרנטיבה שצה"ל בחר. וצה"ל כן עשה סקרי שביעות רצון בקרב החיילים. אתם מדברים על אלה שלא נוסעים באוטובוסים, שהם לא שבעי רצון, ודאי. השאלה באמת באיזו כמות מדובר ביחס לסך הכמות, ואם ניתן לצמצם את זה. אני בהחלט מתכוון, אחרי שביקשתי לבדוק את הדברים, לקיים דיון ולראות. אם יש לכם נתונים כמו זה שעלו 750 בבנימינה, אני באמת מבקש לקבל את זה. אני עצמי אבקש מהם הסברים על נתונים.

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

אין שום בעיה. אעביר בשמחה.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

הדאגה לחיילים משותפת, וכל מה שאפשר לעצור כדי לצמצם את האי-נוחות, ודאי שאנחנו נעשה, ואני אשמח על כל סיוע בעניין הזה.

אני עוד הפעם אדגיש: ההחלטה שהתקבלה לפני שלוש שנים הייתה נכונה. חיילים ישבו בפתחי השירותים שם, בתת-תנאים, ולא יכלו לנסוע בדרך כזו. אנחנו מקדמים את כל רכבת ישראל, ואת דיוק הרכבות, ואת נוחות הרכבות, ואת ניקיון הרכבות, ואת פריסת הקווים; אנחנו חנכנו את רכבת הנגב, ועוד מעט תהיה רכבת העמק ותהיה רכבת לכרמיאל ונעשה את המסילה המזרחית והרכבת לירושלים.

הכוונה שלנו שכולם יוכלו לנסוע, ולא נצטרך את המגבלה, שהיא ייחודית למדינת ישראל, וזו נראתה כאלטרנטיבה. יכול להיות, כמו שהקימו מורכבם ורביכם את ההסתדרות בזמנה, וכל הכוונות היו – וכמו עוד גופים במדינה – כוונות מאוד טהורות, ועם הזמן גופים נשחקים. חיים רמון, עשה, נדמה לי, רפורמה בהסתדרות, והיום היא מתפקדת. כאן הכוונה הייתה טובה. בתחילת הדבר הייתה הקלה מאוד משמעותית לחיילים, ואם, כמו שגם ביקשתי לברר, ואם אתם מצוידים בנתונים שהכוונה המקורית עוותה בצורה כזו או אחרת, אני מתכוון לעשות דיון, ואני אשמח לקבל נתונים, וכמובן הרכבת עצמה תצטרך גם לדווח.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

יש על הפרק כוונה להרחיב את ההסדר כרגע?

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

לא, בשום פנים. אני גם מנעתי, אגב, את ביצוע ההסדר הזה בימי חמישי, ואמרתי שאפשר, עם כל הקושי, להסתדר, כי הביזור הוא כבר אחר. יום ראשון זה ממש שעת שיא ברורה ומוגדרת, ימי חמישי זה יותר גמיש.

אני אומר עוד הפעם, הצענו, והציעו לצה"ל לאפשר לחיילים להגיע יותר מאוחר, ואז הבעיה הייתה נעלמת, כי זה לא בשעת השיא. וצה"ל, משיקולים שלו, לא הסכים להסדר הזה, ואני מכבד את השיקולים שלו. הוא האחראי בסופו של דבר לקליטת החיילים ולהפעלתם.

אני מתכוון לבדוק את זה, אם הייתה סטייה מהכוונה המקורית, ואיך אפשר לצמצם ככל שניתן. אין לי כוונה – ואני אמרתי את זה להנהלת הרכבת – שאחד ישלם ואחד לא יוכל לשלם, זו לא הייתה הכוונה. הכוונה הייתה למצוא סידור אלטרנטיבי לכולם. אגב, למנוע נסיעה בתשלום מצד חיילים כאלטרנטיבה לנסיעה באוטובוסים, זו לא הייתה הכוונה שמי שכבר נוסע משלם, ובעניין הזה אני הולך לטפל בהחלט.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

אנחנו טוענים שזה מה שגורם – – –

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

– – –

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

חברים, צריכים להתקדם. תודה.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

אגב, יש לי בת חיילת – אני מכיר את תופעת הרכבת – – –

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

אם אתה אומר שביקשת מהרכבת את הנתונים של כמה חיילים – – –

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

גברתי, אנחנו צריכים להתקדם. הנושא אומנם חשוב, ולכן אפשרתי עוד דו-שיח. אבל, הנה, נשאלו עוד שתי שאלות נוספות – אם השר בוחר להשיב, בבקשה.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

כן, חברת הכנסת זנדברג, נושא התחבורה הציבורית הוא חשוב עם קשר לעובדה שהוא מצמצם תאונות דרכים, וגם בלי קשר לעובדה שהוא מצמצם תאונות דרכים. אנחנו מקדמים את נושא

התחבורה הציבורית בהיקפים שלא היו מעולם. אני גם הגעתי לשדולה שלכם והסברתי, ואני גם אסביר כאן.

יושב-ראש הכנסת, שהגיע מהמולדת הישנה, יודע שבברית-המועצות התחבורה הציבורית הייתה מפותחת בהרבה מאשר כאן עוד לפני אולי 50 ו-70 שנה. אנחנו מצמצמים פיגורים, אגב, של אבות הציונות שהגיעו מהאזורים האלה ולא בנו תשתית כזאת. לא נבנתה תשתית אסטרטגית של כבישים, ולא נבנתה תשתית רכבות – בצורה מאוד מצומצמת, ואנחנו משלימים את כל הפערים.

הסברתי שבתחבורה ציבורית מדובר בפאזל, שאתה מקדם בבת-אחת דברים מכל הכיוונים כדי לכנס אותם בסוף למערכת אחת שהיא מתואמת. מה שאמרתי אז, כבר חלק מהדברים ממש בביצוע. למשל, עלייה מהדלת האחורית – היא מתחילה; והשילוט, והרחבת שירות האוטובוסים, וכל הדברים, והרכבות וכל שאר הדברים. אנחנו בהחלט עושים את זה בקנה-מידה מאוד נרחב, גם מהסיבה התחבורתית, וגם כמובן לצמצם את מספר הנפגעים ולייצר אלטרנטיבה לנסיעה, לפחות בשעות השיא.

לגבי תעריפי נסיעה – אני חושב שאני שר שמתמצא, אבל לזכור בדיוק – אני לא זוכר מתי בפעם האחרונה נסעתי באוטובוס מטייבה לכפר-סבא, אני לא בטוח שזה היה לאחרונה, אז אני לא יכול להתמצא.

מסעוד גנאים (הרשימה המשותפת):

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

אני אומר את זה בחיור, זה בסדר. אני מקווה שאתה נוסע לפעמים. אגב, לחברי כנסת מכהנים יש נסיעת חינם. בדקתי את הפנייה של מנכ"ל הכנסת לגבי לשעבר, והסתבר זה לא הוסדר. אם תסדירו, אני אשמח.

בכל מקרה, חלק מהפערים הם מסיבה חיובית, והסיבה החיובית – רפורמות שהשקנו, נגיד הרפורמה המטרופולינית הקודמת שמאפשרת להגיע, נגיד, לתל-אביב בכרטיס משולב, במשך 90 דקות. עכשיו, בינואר הקרוב, כמו שאומרים אצלנו, בעזרת השם, הרפורמה הנוספת בתעריפים יוצאת לדרך, והיא דרמטית, והיא תכניס הרבה יותר יישובים לרפורמה של המטרופולינים. זאת אומרת, מהרבה יותר יישובים יוכלו להגיע – מטרופולין תל-אביב, חיפה, באר-שבע, או ירושלים – יוכלו להגיע בכרטיס משולב במשך 90 דקות, אוטובוס ורכבת או אוטובוס, במחירים הרבה יותר אטרקטיביים, וגם לעבור מאוטובוס לאוטובוס, כך שזה יצמצם במידה רבה את הפערים בין יישובים סמוכים.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה. השר יכול להישאר על הדוכן. תודה לכל השואלים. אנחנו עוברים לשאילתה דחופה מס' 77 מאת חבר הכנסת יצחק וקנין. הנושא הוא: הכבישים מסוכנים לקשישים. בבקשה, חבר הכנסת וקנין, נא לקרוא את השאילתה.

77. הכבישים מסוכנים לקשישים**יצחק וקנין (ש"ס):**

אדוני היושב-ראש, אדוני שר התחבורה, לפי נתוני עמותת "אור ירוק", חלה עלייה של 50% במספר הקשישים שנהרגו בתאונות דרכים מתחילת השנה, יחסית לאשתקד. המדינה, נטען, מפקירה את אזרחיה הקשישים.

רצוני לשאול:

1. האם הנתונים תואמים גם את הידוע למשרדך?

2. מה ייעשה כדי למזער את היפגעות הקשישים? תודה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה. אדוני, השר ישראל כץ.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

תודה רבה, חבר הכנסת וקנין. להלן הנתונים כפי שנמסרו על-ידי הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים: מתחילת שנת 2015 חלה עלייה של כ-48% במספר הקשישים שנהרגו בתאונות דרכים ביחס לתקופה המקבילה אשתקד. הרשות הלאומית – – –

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

כבוד שר הפנים וחבר הכנסת טיבי, אתם רוצים לסגור את העניינים ביניכם בלי לעלות לדוכן? אני מוכן, כי אנחנו קצת באיחור.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים פועלת לקידום הבטיחות בדרכים בקרב אוכלוסייה זו, בין היתר על-ידי העלאת הנושא למודעות ציבורית וקיום פעילויות הסברתיות ופעילויות אחרות נרחבות.

עיקרי הפעילות שמבצעת הרשות בתחום הזה, בתחום המצער והכאוב הזה: קודם כול הפצת עלוני הסברה המרכזים את כללי הבטיחות לקשישים בעברית וברוסית; הצבת שילוט חוצות בקרבת ריכוזי קשישים; תשדירי רדיו בנושא היפגעות קשישים המשודרים בתחנות "גלי צה"ל", גלגלצ, "קול ישראל", רשת ב', רשת ג', 88FM ורדיו רק"ע, רדיו "קול חי", "קול ברמה" ו"גלי ישראל"; הפעלת 25 ניידות שנמסרו על-ידי הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים ב-18 רשויות מקומיות, שמטרתן בין היתר להגביר את בטיחות הקשישים כהולכי רגל. לשם כך הניידות פועלות בקרבת מקומות שמספר הקשישים הפוקדים אותם הוא גבוה יחסית, לרבות קופות-חולים, מרכזי-יום לקשישים, דיור מוגן ובתי-אבות.

כמו כן, יש הדרכות אישיות לקשישים בבתי-אבות ובמרכזי פעילות. ההדרכות מתבצעות באמצעות מתנדבים ובאמצעות ספקים הפועלים במימון הרשות הלאומית ברשויות המקומיות; מתקיים שיתוף פעולה עם המשרד לשוויון חברתי – הרשות הלאומית חברה למשרד לשוויון חברתי לצורך ביצוע הדרכות לקשישים בבתיהם בעזרת מתנדבי השירות הלאומי; שיתוף פעולה עם ארבע קופות-החולים בישראל – הפצת עלוני הסברה במרפאות וקיום הרצאות מקצועיות לצוותים הרפואיים.

חשוב להדגיש כי לאור העלייה השנה במספר ההרוגים בקרב אוכלוסיית הקשישים, הורחבו כאמור ותוגברו הפעילויות בקרב אוכלוסייה זו. אני משוכנע כי כלל הפעילויות יביא להפחתה וצמצום של מספר ההרוגים והנפגעים בתאונות דרכים בכלל ובקרב אוכלוסיית הקשישים בפרט.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

שאלה נוספת לחבר הכנסת יצחק וקנין – בבקשה, אדוני.

יצחק וקנין (ש"ס):

אדוני היושב-ראש, אדוני השר, על-פי הנתונים שפורסמו, 68% מההרוגים בקרב אוכלוסיית הקשישים הם דווקא הולכי רגל.

אני שמעתי את הפירוט הרחב שלך לגבי כל הפעילויות שנעשות, ואני חושב שצריך לתת את הדעת למה בשנה הזו דווקא המספר הזה קפץ כך, על מנת לבחון את זה לעומק, כדי שחלילה וחס

אוכלוסייה זו לא תמשיך ותיפגע. כי מעבר לדברים שציינת, יש פה בעיה של האוכלוסייה הזו בדברים שנוגעים לכשירות שלהם ולתפקוד היומיומי, שהם אלה שיכולים גם להיות גורם לכך שהם מגיעים למצב שהם לא שמים לב והם חוצים. הדבר הזה, צריך לקחת אותו בשיקול דעת רחב בתפקוד היומיומי של הקשישים. אני אשמח – אני בטוח שאם תהיה פעולה שתטפל בנושא הזה אנחנו נמנע את המצב הזה, שאנחנו רואים עלייה כל כך גבוהה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה, חבר הכנסת וקנין. בבקשה, אם השר רוצה להוסיף.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

אני חושב, חבר הכנסת יצחק וקנין, שאתה צודק. ציינתי כאן פעולות שנקטות כבר עכשיו, ממש בזמן אמת. כמובן, הסיבות צריכות גם להיבדק, ולהפיק גם לקחים נוספים.

אני רק רוצה לציין את מה שאמרתי באירוע שנערך בחסות יושב-ראש הכנסת, יום הבטיחות בדרכים. ציינתי את החלטת הממשלה לקדם את נושא הטמעת חיישנים ואמצעי בטיחות מתקדמים בכלי הרכב בישראל – דבר שהתחלנו בתמרוץ שלו לפני שנתיים ברכבים חדשים – לפעול כדי להרחיב את זה גם לרכבים לא חדשים. אין שום ספק, אגב, שאחד המפתחות המשמעותיים ליכולת לצמצם נפגעים, נגיד במקרה הזה בתוך העיר, הוא שימוש באותם אמצעים שבאופן בדוק, גם בכל העולם, הוכיחו ירידה משמעותית בפגיעה, ובייחוד בציבורים – גם מול הולכי רגל, גם מול רכבים אחרים וגם מול גורמים נוספים, גם מול רוכבי אופניים. אותן שלוש שניות, אגב, אחרונות, שממש לפני אותה פגיעה, הן שלוש שניות קריטיות, מעבר לתנאי הדרך ולכל הדברים האחרים שהנהג עצמו – מסתבר שברגע שהוא מקבל את ההתרעה באותן שלוש שניות היכולת שלו למנוע היא הרבה יותר גבוהה.

לכן, מבחינה ערכית ומבחינה מעשית אני מייחס חשיבות רבה מאוד להטמעת הטכנולוגיות האלה, ומקורן של הרבה מהטכנולוגיות האלה הוא כאן במדינת ישראל, ואנחנו יכולים להתגאות בדבר. חבר הכנסת יואל רזבוזוב בזמנו גם הפגיש אותי עם עוד קבוצה שמפתחת דברים שקשורים לתחבורה הציבורית – נכון, לאוטובוסים. אנחנו רוצים להטמיע את כל הדברים האלה כדי לשפר ולהיעזר, כי הצלת חיים, חבר הכנסת וקנין, כמו שאתה יודע, אין דבר יותר חשוב ממנה. נשלב גם את הדבר הזה במסגרת המאבק בתאונות הדרכים.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לשר, תודה לשואל. השר עדיין נשאר.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

יש נוהל של שאלות תוך כדי השאלות?

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

לא, לא. אבל אני אגיד את זה לפני משורת הדין, גם בשאלתה הבאה השר עונה. ואם תהיה לך שאלה נוספת אז תרימי יד. שר התחבורה והבטיחות בדרכים כאמור נשאר אתנו. הוא ישיב על שאלתה דחופה מס' 83 מאת חברת הכנסת קסניה סבטלובה. הנושא הוא: עדכון מחירי הנסיעות בתחבורה הציבורית לאור ירידת מחירי הבנזין. בבקשה, גברתי. נא לקרוא את נוסח השאלתה.

83. עדכון מחירי הנסיעות בתחבורה הציבורית לאור ירידת מחירי הבנזין**קסניה סבטלובה (המחנה הציוני):**

כבוד השר, לראשונה מאז 2009 ירד מחיר הבנזין אל מתחת ל-6 שקלים. מחיר הדלק ירד בשנה האחרונה ב-15%, ומס ערך מוסף אף הוא ירד ב-1% לאחרונה.

ברצוני לשאול:

מתי יוזלו הנסיעות בתחבורה הציבורית?

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה. אדוני השר, בבקשה.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

אדוני היושב-ראש, תודה רבה, גברתי חברת הכנסת, כאן התשובה היא מאוד ברורה. השיטה שנוהגת היום עדיפה על פעולות מקומיות זמניות. מדוע? תעריפי התחבורה הציבורית מתעדכנים בהתאם להוראת החוק פעמיים בשנה, ב-1 בינואר וב-1 ביולי של כל שנה, בהתאם לשיעור עליית המדד, ובתנאי – וזו נקודה מאוד חשובה, חברת הכנסת סבטלנה – –

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

סבטלובה.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

סבטלובה. – בתנאי שהמדד עלה במצטבר על 3% ממועד ההעלאה הקודמת, ואני אחזור לנקודה הזו עוד מעט. החוק הזה בא להבטיח שנוסעי התחבורה הציבורית לא יושפעו כלל מהשינויים במרכיבי עלות הנסיעה בתחבורה הציבורית, הכוללים, בין היתר, גידול בעלויות שכר, דלק, ביטוח, אחזקה ועוד.

אף שבמהלך התקופה האחרונה ירד מחיר הדלק, בהתבוננות ארוכת-טווח מחיר הדלק עלה באופן משמעותי בהשוואה להתייקרות מחירי הנסיעות תחבורה הציבורית. כך גם מרכיבי עלות ההפעלה האחרים. לשם המחשה בלבד – שיעור עליית הדלק בעשור האחרון הוא מעל 40%, ואילו תעריפי הנסיעה עלו באותה תקופה בשיעור של 25% בלבד.

יתרה מזאת, בתחילת שנת 2016 תיכנס לתוקפה, כמו שאמרתי, הרפורמה בתעריפי הנסיעה בתחבורה הציבורית, שמשמעותה הפחתת תעריפי הנסיעה בעלות שנתית בהיקף של כ-150 מיליון שקלים נוספים. הרפורמה מציעה לראשונה הזלות דרמטיות של עשרות אחוזים בכרטיס מנוי "חופשי חודשי" משולב לרכבת ולאוטובוסים, ותאפשר לנוסע גם לבצע מעברים באזור המטרופולינים ולבחור בין אמצעי התחבורה הציבורית השונים במחיר נסיעה שווה לכל נפש. הרפורמה מתקנת עיוותים רבים – זה קשור גם לשאלה הקודמת שעניתי עליה – שהיו קיימים בתעריפי הנסיעה במטרופולינים במשך שנים, ומטרתה העברת נוסעים לתחבורה הציבורית. יישום הרפורמה יביא לצמצום פערים חברתיים ויזיל באופן משמעותי את יוקר המחיה לרוב המשתמשים בתחבורה הציבורית בישראל. כמו כן, הרפורמה מצמצמת ומפשטת משמעותית את מבנה התעריפים.

ואני חוזר עוד הפעם לאותו תנאי שציינתי, ואני השתמשתי בו כמה פעמים, ופעלתי, ובכך מנענו את העלאת התעריף: אף שהגיע אחד מהמועדים – תחילת שנה, אמצע שנה – מאחר שהמדד הוא נמוך מאוד בשנים האלה, לא מעט פעמים לא הייתה העלאה בכלל. זאת אומרת, מכיוון שההצמדה היא למדד, ודאי שבתקופה כזאת עדיף שזה יישאר כך מאשר שיהיה צמוד למחיר הדלק שבסך הכול מתייקר הרבה יותר, או תשומות העבודה או דברים אחרים. לכן, אני חושב שטוב להשאיר את השיטה הזאת כזאת. גם אם לרגע אחד, אם הייתה שיטה אחרת, הצמדה למחירי הדלק – ואגב, הם לא עומדים רק בפני עצמם, הם תמיד קשורים לעבודה ולעלויות אחרות – נגיד שהיינו יכולים להוריד, אבל שכרנו היה יוצא בהפסדנו בטווח של השנים כולן.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

שאלה נוספת לחברת הכנסת קסניה סבטלובה. גם חברת הכנסת עליזה לביא ביקשה לשאול שאלה נוספת.

קסניה סבטלובה (המחנה הציוני):

תודה על התשובה, כבוד השר. עוד שתי נקודות שברצוני לברר: מדוע אינכם עורכים שימוע ציבורי בנושא רפורמת התעריפים, כפי שהתחייבו אנשי משרדך בדיון בוועדה לפניות הציבור? והנקודה השנייה, מהו תאריך היעד ליישום הרפורמה הבין-עירונית, שאמורה להיטיב עם הציבור?

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה. בבקשה, אדוני.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

חברת הכנסת סבטלובה – אה, יש עוד שאלות או שלא?

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

אה, סליחה. חברת הכנסת לביא ביקשה לשאול.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

זכרתי.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

כל הכבוד.

עליזה לביא (יש עתיד):

תודה, אדוני היושב-ראש. אדוני השר, לא הזדמן לי לשאול על החיילים, ואתה ביקשת נתונים. אני רוצה לשבח את ראש עיריית נהריה שמממן לחיילים בני עירו את הנסיעה ברכבת כל יום ראשון. כאימא ללוחם בצה"ל שנהנה מהרכבת רק בימי ראשון, זה לא חל על הבן שלי ועל החברים שלו, ויש פה אפליה של הלוחמים בישראל.

אבל לשאלתי, אדוני, לגבי ההמשך, אנשים בגילים מבוגרים בנהיגה: האם יש מבחני ראייה? האם יש דרישות למבחני ראייה מגיל מסוים? לאחר שאנחנו מקבלים את האישור לנהוג, את רישיון הנהיגה, האם יש גיל כלשהו שבו אנחנו נדרשים, כאוכלוסייה, כולנו, לבוא ולבדוק את הראייה? תודה, אדוני.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחברת הכנסת לביא. עכשיו השר ישיב.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

חברת הכנסת קסניה סבטלובה, אני מתנצל על השיבוש קודם – כמו שאמרתי, אין צורך לעשות שימוע כאשר יש שיטה שהיא יותר טובה. להצמיד את זה רק למחירי הדלק זה טעות, מה עוד שאני לא אופתע אם מחירי הדלק בכלל יעלו. כרגע יש ירידה מסוימת. וכמו שהראיתי, הפערים בין 40% לבין 25% הם לטובת הנוסע עצמו, ועם הרפורמה שעומדת להיכנס, והתאריך שלה הוא תחילת ינואר, תהיה כאן מהפכה דרמטית.

הרפורמה – נגיד, ניקח יישוב כמו ראשון-לציון – באוטובוסים עשינו רפורמה כבר בסיבוב הקודם והורדנו מאוד את מחיר הכרטיס המשולב. הרפורמה הנוכחית מכניסה גם את הרכבת להוזלה משמעותית. תושב ראשון-לציון יוכל לנסוע באוטובוס לתחנת הרכבת, לנסוע ברכבת לתל-אביב, ומתל-אביב לעלות לאוטובוס, וכל זה במחיר כרטיס שהוא הרבה יותר זול ממה שהיה כל כרטיס בנפרד; זו דוגמה אחת, והדוגמאות הן בכל רחבי הארץ, כך שוודאי שאנחנו פועלים להוזיל את מחירי התחבורה הציבורית כאן.

קסניה סבטלובה (המחנה הציוני):

— — — התחייבתם לשימוע.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

מה?

קסניה סבטלובה (המחנה הציוני):

התחייבתם לשימוע, אז למה לא לעשות את זה?

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

שימוע על מה? אני אומר שאני תומך בקיום השיטה הזאת, ואין כאן הליך של שימוע. השימוע הוא בזה שאני מזכיר לפקידי האוצר שאני לא מאפשר להעלות מחירים בוועדת המחירים כשהמדד לא עולה ב-3% – וזה קורה לא מעט. ולכן גם מנענו העלאות.

לגבי הנושא של נהריה, א. אני משבח את ראש עיריית נהריה. אני הדגשתי בהמשך לדבריהם ושאלתם של חברי הכנסת מיכאלי ושמולי, שמטרת המהלך הזה לא הייתה לחלק בין מי שמשלם לבין מי שלא משלם ושראש העיר ישלם במקומם – ואני גם בהחלט הולך לבדוק את הסוגיה הזאת; המטרה הייתה לאפשר לחיילים לקבל שירות יותר טוב, לכל החיילים באופן אחיד.

ומאחר שגם אני עקבתי אחרי הדיווחים על הפעולה היפה מאוד של ראש עיריית נהריה, זה הזמן שפניתי להנהלת הרכבת, ואמרתי להם שאני מקיים בקרוב דיון, ורוצה לשימוע איך זה הגיע למקום שהוא לא אמור להיות בו. ראש העיר נוהג יפה, אבל לא זו הייתה הכוונה; הכוונה הייתה שרק ביום ראשון בבוקר, בין 06:00 ל-09:00, כל החיילים שקודם נסעו בצפיפות שלא הייתה טובה להם ובלתי אפשרית גם לאחרים, ייסעו באוטובוסים מסודרים ונוחים למקום היעד שלהם. ואם נוצרת תופעה, כמו שכבר ענית, שהאלטרנטיבה של זה היא שהחייל משלם מכיסו, עלי זה לא מקובל, ואני הולך לבדוק את זה כדי לצמצם ולמנוע את התופעה הזאת באופן ממוסד וממלכתי.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לשר. אני מבין שהוא ענה לחברת הכנסת עליזה לביא, נכון? את שאלת. תודה לשר התחבורה. יעלה שר הפנים, השר סילבן שלום. שר הפנים היה לפני דקה במליאה. היכן שר הפנים? רבותי, אני אעשה דבר – חבר הכנסת אחמד טיבי, תראה מה אני אעשה: אני אתחיל את החוקים –

--

אחמד טיבי (הרשימה המשותפת):

--- בגלל צרכים ביולוגיים.

עבדאללה אבו מערוף (הרשימה המשותפת):

זה פיזיולוגיים, פיזיולוגיים.

היו"ר יצחק וקנין:

רבותי, אני לא יכול לאשר את המצב שהמליאה בעצם ממתינה לשר הפנים. אני מעדיף להתחיל בחקיקה, ואחרי החוק הראשון אני אאשר את השאילתה שלך. זה הפתרון היחידי שיש. אם כן, רבותי – – –

אחמד טיבי (הרשימה המשותפת):

הנה, הנה הוא.

היו"ר יצחק וקנין:

אני מציע – טוב, חבר הכנסת אחמד טיבי, גש למיקרופון. אדוני השר יעלה לדוכן.

קריאה:

היו"ר יצחק וקנין:

כן, ודאי, ודאי. אדוני ישיב על שאילתה דחופה מס' 84 מאת חבר הכנסת אחמד טיבי בנושא: אי-הכרה בנוכחותה של קטינה אזרחית המדינה. חבר הכנסת טיבי – – –

84. אי-הכרה בנוכחותה של קטינה אזרחית המדינה

אחמד טיבי (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, מכובדי השר, במהדורה המרכזית בערוץ השני, לפי כתבה מאת הכתב פוראת נסאר, ב-25 באפריל, נכנסה הקטינה ד"מ למדינה והציגה בטעות את דרכונה של דודתה. משרד הפנים מסרב להכיר בנוכחותה של הילדה, וכתוצאה מכך נפגעו זכויותיה הסוציאליות.

רצוני לשאול, אדוני השר:

1. האם נכון הדבר?

2. אם כן – מדוע מסרב המשרד להכיר בכניסתה לארץ ובטעות שנעשתה על-ידי הפקידים בנתב"ג? תודה.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לחבר הכנסת אחמד טיבי. אדוני שר הפנים ישיב.

שר הפנים סילבן שלום:

תודה, אדוני היושב-ראש, חבר הכנסת וקנין. חבר הכנסת אחמד טיבי, במענה על השאלתה שלך בדבר אי-הכרה בנוכחותה של קטינה אזרחית המדינה, בחודש מאי השנה פנתה אימה של הקטינה ללשכת מינהל האוכלוסין ומסרה שבתה נכנסה ארצה בתאריך 25 באפריל 2015 עם הדרכון של הדודה. לטענתה, לפני עליית הבת לטיסה בגרמניה החליפו הדודה והבת בין הדרכונים ללא ידיעה. הדודה נשארה בגרמניה, והבת הגיעה לארץ והציגה לביקורת הגבולות את הדרכון של הדודה. כתוצאה מכך, נרשם שהדודה נמצאת בארץ והבת עדיין בחו"ל. כדי לאמת את כל המקרה, נתבקשה הדודה להגיע לשגרירות ישראל בחו"ל ולהציג את הדרכון של הבת. בתאריך 18 באוקטובר 2015 פנה אלי חבר הכנסת אחמד טיבי בנושא, ופנו אלי שוב מהלשכה ואמרו שאימה מסרה שהדודה חולת סרטן ולא יכולה להגיע לנציגות ישראל בחו"ל.

כיום רשומה הקטינה כמי שנמצאת בארץ. אנחנו כמובן פתרנו, פותרים את העניין. מועד הכניסה שנרשם לה הוא מועד הגעת האם ללשכה. כך שבעקבות הכתבה, בעקבות הפנייה שלך, בעקבות ההגעה של האימא, הבעיה טופלה, תוקנה, ובא לציון גואל.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לאדוני השר. חבר הכנסת אחמד טיבי, שאלה נוספת.

אחמד טיבי (הרשימה המשותפת):

א. אני רוצה להודות לך, אדוני השר, על ההיענות שלך מייד כשפנית. אבל יש בעיה בתשובה. זמן הכניסה שצריך להיות רשום במשרד הפנים הוא זמן הגעתה לנתב"ג, ולא זמן הגעת האימא ללשכה, כפי שאמרת, אדוני השר. אני מבקש לתקן את זה.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לחבר הכנסת אחמד טיבי. שואל נוסף – חבר הכנסת מסעוד גנאים, ואחריו – באסל

גטאס.

מסעוד גנאים (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, כבוד השר, שאלתי היא בקשר לשטח השיפוט של העיר סח'נין. ועדת הגבולות כבר סיימה את העבודה שלה מזמן, יש לה ההמלצה – 2,100-2,200 דונם. היינו אצלך במושב הכנסת שעבר, לפני ארבעה, חמישה חודשים. שאלתי: מתי כבודו יאשר את המלצת ועדת הגבולות? תודה.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לחבר הכנסת מסעוד גנאים. חבר הכנסת באסל גטאס, ואחרי כן אדוני השר ישיב לשואלים.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

כבוד השר, כבוד היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, כמו המקרה ששאל עליו ד"ר טיבי, יש הרבה מקרים נוספים, ואנחנו יודעים שהתהליך הוא דרך הוועדה המיוחדת לאיחוד משפחות או לדין בתיקים מיוחדים. הוועדה הזאת עובדת בתנאים מאוד לא שקופים. אני ביקשתי מהממ"מ, ולאחרונה הוא הכין דוח – שעוד לא פורסם – על עבודתה. הרכב הוועדה כולל נציג של לשכת התיאום והקשר – אותה לשכה שהייתה אחראית לברית-המועצות, על הקשר. גם ההרכב של הוועדה, לא ברור למה הוא כזה, וגם עבודתה. לדעתי, יש לך, בתור שר הפנים, המון מה לעשות כדי שהוועדה הזאת באמת תעשה את מלאכתה, ואז מקרים כאלה לא יחזרו. תודה רבה.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לחבר הכנסת באסל גטאס. אדוני השר ישיב לשואלים.

שר הפנים סילבן שלום:

תודה רבה. חבר הכנסת אחמד טיבי, בקשר למועד הרישום – גם ככה זה לפני משורת הדין, כמו שאתה מבין את זה. הדודה לא הגיעה לשגרירות ישראל בחו"ל, לא הציגה שם את הדרכון. כל העניין הזה לא פשוט, אם בכלל. העובדה שהדרכון שלה לא נמצא אתה, והיא נכנסה עם הדרכון של הדודה, מהווה בעיה. נכון שזאת בעיה שיכולה לקרות, אבל כדי לאמת את זה, היה צריך לעשות גם מעשה מסוים. בכל מקרה, אני אבדוק גם את הנקודה הזאת, ואם אכן הדבר יתאפשר, אנחנו נעשה זאת. אבל בכל מקרה, כרגע הרישום שלה שהיא בארץ, והיא זכאית לכל ההטבות כתוצאה מזה שהיא בארץ, כך שהבעיה בכללותה נפתרה. לגבי הנושא של מה שקרוי "הצ'ופצ'יק" – האם זה בתאריך הזה או בתאריך הזה – לאור פנייתך, הנושא ייבדק.

חבר הכנסת מסעוד גנאים, אני חייב לציין את נחישותך בעניין של סח'נין. העניין הזה, כמובן, הגיע לשולחני. אתה היית אצלי עם ראש העיר, מאזן גנאים. יש כנראה קרבת משפחה?

מסעוד גנאים (הרשימה המשותפת):

כן, יש.

שר הפנים סילבן שלום:

יש, אוקיי. גם אתה מסח'נין?

מסעוד גנאים (הרשימה המשותפת):

כן.

שר הפנים סילבן שלום:

גם מסח'נין. כזכור לך, ראש העיר לא הסתפק בהמלצת הוועדה, כך שאנחנו נמצאים במצב שבו גם ראש העיר לא רוצה את המלצות הוועדה. זה לא בדיוק מה שאתה אומר. אפשר להגיע להמלצות הוועדה ולשקול אותן, אבל בסופו של דבר זה לא רצונו של ראש העיר, אלא אם כן הוא שינה את דעתו בעניין הזה, ואז זה קצת שונה.

בכל מקרה, הנושא הזה נמצא על שולחני. אנחנו עומדים לפרסם בחודשיים הקרובים 13 החלטות, ואני מקווה שזאת תהיה אחת מהן. כמובן, מאזן גנאים, ואני אומר לאחמד טיבי, גם הנושא של עראבה כעיר – אתה היית אצלי, אחמד טיבי, עם ראש עיריית עראבה ועם חבר הכנסת אוסאמה סעדי – ואנחנו כמובן מיישמים את ההחלטה הזאת. החלטתי להכריז על עראבה כעיר והיה תהיה עיר. זה תהליך מסוים, פרוצדורלי, אבל ההחלטה היא שם, במקומה.

לגבי חבר הכנסת באסל גטאס, אני חושב שבוא נאמר, כל נושא איחוד המשפחות – זה לא הזמן לדבר עליו כרגע. זה לא באמת הזמן הנכון. אני רק רוצה לציין עובדה אחת: 70% מהמפגעים ומהמרצחים הם ילדים לאיחוד משפחות, כך שבוא נאמר, זה לא בדיוק הזמן הכי טוב להעלות את הנושא הזה ואת הנקודה הזאת. זאת נקודה מאוד כואבת, מאוד בעייתית. העובדה שהוחלט לעשות את אותה הוראת שעה ב-2002 נבעה גם מלחץ על המשפחות שגרות ביהודה ושומרון או בעזה, כדי להפעיל את בן המשפחה שלהן שגר בארץ – לחץ של איומים, לחץ כלכלי, אני לא יודע מה. בסופו של יום הם עושים את הפעולות האלה, אולי גם תוך כדי הסתה של אחד ההורים, תוך כדי זה שהם

נוסעים לבקר את הסבא והסבתא, ואולי שם, אצל הדודים והבני-דודים והחברים. אבל התופעה הזאת היא תופעה מאוד מאוד קשה, מאוד בעייתית.

יש לנו במסגרת הזאת גם ועדה הומניטרית, כמו שאתה יודע. מקרים שהם באמת הומניטריים מקבלים טיפול. אבל לא הייתי דווקא עכשיו רץ להעלות את הנושא הזה, כשאנחנו עדים לכך שזה מנוצל לרעה על-ידי אותם מרצחים כדי להיות אלה שפוגעים, בסופו של דבר, בישראלים חפים מפשע. תודה רבה, אדוני היושב-ראש.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה.

אחמד טיבי (הרשימה המשותפת):

רק הערה.

שר הפנים סילבן שלום:

כן.

היו"ר יצחק וקנין:

כן, כן, אפשר. אולי ייגש למיקרופון, אדוני.

אחמד טיבי (הרשימה המשותפת):

אני מודה לאדוני היושב-ראש. קיבלתי הודעה מהמשפחה וגם מעורך-דין עביר בכר, שהפרש הוא שלושה ימים, אדוני היושב-ראש.

שר הפנים סילבן שלום:

נו, אז מה הבעיה?

אחמד טיבי (הרשימה המשותפת):

לא, יש בעיות של זכויות סוציאליות. יש בעיות. אנא ממך, תפעל לתקן את זה, ואנחנו נודה לך גם בשם המשפחה.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לחבר הכנסת אחמד טיבי.

שר הפנים סילבן שלום:

תודה רבה. אני אבדוק את זה, אבל אם זה שלושה ימים, זה עומד גם לצד השני. הרי היו צריכים כנראה איזה וו משפטי להיתלות בו, איזה זיז משפטי, והזיז המשפטי הזה הוא ביום הפנייה. אחרת, למה שלושה ימים ולמה לא חמישה ימים ולמה לא עשרה ימים? אתה יודע, אני אנסה לעשות את זה, אבל בוא נאמר, זה כבר ממש בקטנה. בעניין העקרוני, העניין טופל, סודר, ופנייתך נענתה במלואה.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לשר הפנים, השר סילבן שלום. תודה לשואלים.

הצעת חוק חובת המכרזים (תיקון – העדפה במכרזים לעסקים קטנים ובינוניים).

התשע"ה-2015

[הצעת חוק פ/1749/20; נספחות.]

(הצעת קבוצת חברי הכנסת)

היו"ר יצחק וקנין:

רבותי, אנחנו עוברים לחקיקה. הצעת חוק חובת המכרזים (תיקון – העדפה במכרזים לעסקים קטנים ובינוניים), התשע"ה-2015, של חבר הכנסת רועי פולקמן. הצעה זו בתמיכת הממשלה. לרשותך עשר דקות.

רועי פולקמן (כולנו):

תודה.

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה, אתמול ציינו את יום העסקים הקטנים והבינוניים בכנסת, ביוזמה של חבר הכנסת אראל מרגלית ושלי, והתקיימו דיונים ברבות מהוועדות. שמענו גם על הקשיים וגם על ההזדמנויות שיש בפני עסקים קטנים.

יחד עם זה, נדמה שמדובר בשבוע שלם שהוקדש לנושא, שנוגע לחצי מיליון עסקים, שמהווים את מרבית המגזר העסקי בישראל. התחלנו את השבוע בהצעת חוק חובת המכרזים – ההצעה הזאת, שעברה בוועדת שרים – שמבקשת לתת העדפה או לתקן את תנאי הסף של עסקים קטנים במכרזים ממשלתיים, והיום אני מבקש את תמיכתכם בסיוע לעסקים הקטנים לצעוד צעד נוסף לעבר תחרות הוגנת מול החברות הגדולות במדינת ישראל.

המשכנו את השבוע ביום שלם, אתמול, שהוקדש כולו לעסקים הקטנים והבינוניים, עם דיונים על רישוי עסקים, על דוח מבקר המדינה בנושא, על עסקים חברתיים, על יזמות נשית, תעסוקה במגזר הערבי ועוד ועוד. אנו מסיימים את השבוע עם חוק שלישי בשבעת החודשים האחרונים לטובת עסקים קטנים בישראל. זה לא דבר מובן מאליו. זה קורה בזכות התמיכה של סיעות הבית וחברי הבית הזה, בתמיכה של שר האוצר ושר הכלכלה. כל אחד ואחד מכם מייצג קול בחברה הישראלית. כל סיעה, כל חבר כנסת מביא לשולחן הדיונים בהצבעה במליאה את גיא מאופקים שפתח מסעדה, את רונית שפתחה סטודיו לעיצוב, את אבי, המסגר מקריית-שמונה.

הצעת חוק חובת המכרזים מבקשת להשוות את ההזדמנויות במכרזי מדינה על-ידי תקנות שיתקנו את תנאי הסף ויאפשרו להם להגדיל את נתח המכרזים. שמענו אתמול סיפורים מבעלי מפעלים ועסקים שבשל סיבות שונות המדינה מוציאה מכרזים שבהם הם לא יכולים להתמודד. הם לא יכולים להתמודד כי דורשים מספר עובדים גדול יותר ממה שצריך, דואגים למחזור כספי שלא נחוץ; לא פעם זה לא נחוץ. 100 עובדים במקום 20 או עשרה – מפעלים ועסקים לא יכולים להתמודד ונמנעים מהם מכרזי רכש בהיקפים מאוד גדולים.

ממשלת ישראל היא הקניין הגדול ביותר במשק הישראלי, ובכך יש לה השפעה גדולה על הסקטור העסקי. חשוב להבין כי המכרזים הממשלתיים הם לרוב מורכבים ותחרותיים, ודורשים הרבה מאוד הכנה, ולא תמיד לעסקים הקטנים יש המשאבים לבצע אותם. העסק הקטן מגיע לא פעם למכרזים הממשלתיים בחיסרון מול הדרישות, והחברות הגדולות קוטפות את כל אותם מכרזים. כך גם גדלה הריכוזיות במשק הישראלי.

המטרה שאנחנו מציבים לעצמנו היום, עם האישור של החוק, היא להגדיל את הנפח של העסקים במכרזים הממשלתיים. אני אפילו אוסיף – אנחנו אפילו לא יודעים את הנתח היום, כי גם היום החשבת הכללית לא יודעת לעקוב אחרי המספרים האלה, וגם את הדבר הזה אנחנו נדרוש לתקן. זה הופיע בדוח מבקר המדינה.

לסיום, אני רוצה לנצל את הבמה לכמה אמירות לטובת העסקים הקטנים והבינוניים בירושלים. אנחנו עוברים ימים לא פשוטים מבחינה ביטחונית, דבר שמשפיע ישירות על הרבה מאוד עסקים קטנים בירושלים. לעיר הבירה יש נתח גדול בלבי, כמי שהגיע לעיר כסטודנט והיה שותף כאן ללא מעט דברים בשנים האחרונות, עם ארגוני צעירים ועם עבודה בעיריית ירושלים. בשנים האחרונות עסקתי לא מעט בתוכנית הכלכלית של העיר ירושלים, ואף שהאג'נדה הייתה להגדיל את מספר סוגי העסקים בירושלים, שלא נהיה תלויים רק בעסקים ברחוב, בעסקים מוטי-תיירות, עדיין הם נתח חשוב מאוד מהכלכלה הירושלמית. בעלי העסקים הגיעו אתמול ליום העסקים הקטנים, ועד הסוחרים ואחרים, וסיפרו על הקושי האדיר שהם סובלים ממנו בימים האלה. שר האוצר וגורמים נוספים במשרדי הממשלה הנחו בימים האחרונים לבצע בדיקה של המשמעויות לעסקים הקטנים בירושלים, לבדוק את הפגיעה בפדיון ואת הנזקים האחרים, ותיבחן האפשרות להקים קרן סיוע. אבל יותר מקרן סיוע – מה שנצטרך לעשות זה להשקיע כדי להחזיר לכאן את הקהל, את הקהל הירושלמי, למחנה-יהודה, למרכז העיר ולכל המקומות בירושלים.

ולכן, אני אומר ואני קורא לתושבי מדינת ישראל לבוא ולחזור, לקנות ולבלות ולבקר בעיר ירושלים, כיוון שאפשר לעשות את זה וחשוב לעשות את זה. אנחנו ככנסת – וודאי נקרא גם לממשלה ונעזור בזה – נפעל לסייע לעסקים בירושלים בכלים שונים, אבל הדבר הראשון שאנחנו צריכים לעשות זה להחזיר לכאן את הקהל, שיבוא לבקר כאן.

חברי חברי הכנסת, חוק חובת המכרזים, התיקון שאנחנו מביאים עכשיו, הוא צעד אחד נוסף, ואנחנו נמשיך לעבוד למען העסקים הקטנים במדינת ישראל. תודה רבה.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לחבר הכנסת רועי פולקמן. ישיב סגן שר האוצר חבר הכנסת יצחק כהן.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אדוני היושב-ראש, תודה, כבוד השר, כבוד חברי הכנסת, רועי פולקמן, הצעת חוק חובת המכרזים (תיקון – העדפה במכרזים לעסקים קטנים ובינוניים) – רועי, איפה אתה? ועדת השרים לענייני חקיקה תומכת בהצעת החוק בכפוף לתיאום עם משרדי האוצר, המשפטים, ביטחון הפנים והכלכלה. מקבל את התנאי?

אז אני מבקש מחברי הכנסת להצביע בעד. תודה.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה, רבותי, לסגן שר האוצר חבר הכנסת יצחק כהן.

אם כן, רבותי, אנחנו עוברים להצבעה. מי בעד הצעת חוק חובת המכרזים (תיקון – העדפה במכרזים לעסקים קטנים ובינוניים)? מי נגד?

סגן שר האוצר יצחק כהן:

היו"ר יצחק וקנין:

בוודאי, אני אגיד את זה – בהתאם להתניות.

הצבעה מס' 1

בעד ההצעה להעביר את הצעת החוק לוועדה – 38

נגד – אין

נמנעים – אין

ההצעה להעביר את הצעת חוק חובת המכרזים (תיקון – העדפה במכרזים לעסקים קטנים ובינוניים), התשע"ה–2015, לוועדה שתקבע ועדת הכנסת נתקבלה.

היו"ר יצחק וקנין:

38 בעד, אין מתנגדים, אין נמנעים. אם כן, הצעת החוק עברה בקריאה טרומית ותועבר לוועדת החוקה, חוק ומשפט להכנתה לקריאה ראשונה.

רבותי, אני שוב חוזר, זה בהתאם להתניות שהזכיר סגן שר האוצר.

רועי פולקמן (כולנו):

היו"ר יצחק וקנין:

אני אמרתי חוקה, ואתה אומר כלכלה. זה יעבור לוועדת הכנסת, ושם יוחלט לאיזו ועדה זה ימשיך לחקיקה בקריאה ראשונה.

רבתי, הצעת חוק הארכת תקופת זכות יוצרים בתקליט וזכויות מבצעים (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015, של חבר הכנסת יעקב מרגי. חבר הכנסת יעקב מרגי לא נוכח.

הצעת חוק למניעת העישון במקומות ציבוריים והחשיפה לעישון (תיקון – איסור

עישון בגן-שעשועים ציבורי לילדים), התשע"ה-2015

[הצעת חוק פ/1085/20; נספחות.]

(הצעת חבר הכנסת יואל רזבוזוב)

היו"ר יצחק וקנין:

טוב, רבתי, אני אמשיך בסדר-היום. הצעת חוק מניעת העישון במקומות ציבוריים והחשיפה לעישון (תיקון – איסור עישון בגן-שעשועים ציבורי לילדים), התשע"ה-2015, של חבר הכנסת יואל רזבוזוב. ישיב שר סגן הבריאות – שר הבריאות, השר הרב יעקב ליצמן. חבר הכנסת רזבוזוב, עשר דקות לרשותך.

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

כבוד היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, זו הפעם השנייה שאני מעלה לפניכם את הצעת החוק הזאת. בפעם הקודמת זה היה בכנסת התשע-עשרה, ואז עברה הצעת החוק בקריאה הטורומית ומשרד הבריאות ביקש ממני לחכות עד שהוא יגבש את הצעת החוק הממשלתית. הסכמתי, כי מדובר בבריאות הילדים, ולא חשוב הקרדיט. כשראיתי לאחר החלפת הממשלה ששום דבר לא זז, הגשתי את הצעת החוק הזאת מחדש.

הצעת החוק למניעת עישון במקומות ציבוריים והחשיפה לעישון (תיקון – איסור עישון בגן-שעשועים ציבורי לילדים) היא יוזמה משותפת של ההסתדרות הרפואית ושלי, והמטרה היא להגן על הילדים מפני נזקי העישון בסביבה שהם נמצאים בה רוב היום, משום שבחוק הקיים חסרים שני מרכיבים משמעותיים: הכניסה לגני-ילדים וגני-שעשועים ציבוריים. התיקון לחוק זה מבקש ליצור טווח נקי מעישון בכניסה לגני-הילדים ומבקש להוסיף את גני-השעשועים הציבוריים לרשימת המקומות שבהם נאסר העישון, מתוך הבנה שאלו המרחבים הציבוריים שבהם נמצאים תינוקות וילדים רוב הזמן. החוק הזה בא להגן על אלו שאינם יכולים לעבור מקום או לבקש מהמעשנים שלא לעשן לידם.

לא מדובר בהמצאת גלגל אלא בחוק הגיוני וחשוב. חקיקה למניעת עישון פסיבי של ילדים במרחבים ציבוריים קיימת כבר שנים בארצות העולם המערבי. מחקרים מראים שחקיקה כזאת מביאה לירידה משמעותית של חשיפה לעישון פסיבי.

אני יודע שגם שר הבריאות ליצמן מודע ומכיר בחשיבות של מניעת נזקי העישון בקרב ילדים; הוא אמר לי זאת מפורשות בתאריך 15 ביוני 2015 בדיון בוועדת העבודה, הרווחה והבריאות בנושא דוח משרד הבריאות בנוגע לעישון בישראל לשנת 2014. שימו לב, דוחות משרד הבריאות עושים, אבל חקיקה ושינויים – לא. דיברתי על הסכנות שנגרמות לילדים עקב העישון הפסיבי ומבדלי סיגריות שמושלכים בגני-השעשועים הציבוריים. בשנת 2011 הגיעו 64 ילדים לבתי-חולים אחרי בליעה של בדלי סיגריות בגני-המשחקים. ביקשתי מהשר לתמוך בהצעת החוק הזאת בוועדת השרים לחקיקה. מה ענה לי שר הבריאות? בלי נדר, נתמוך בהצעה. כעבור חודש הגשתי את הצעת החוק לוועדת השרים. עכשיו נדחה הדיון בחודשיים. ביום ראשון האחרון שוב הגשתי את ההצעה לוועדת השרים, והפעם נדחה הדיון בעוד שלושה חודשים. למה? לא ברור. מה יהיה בעוד שלושה חודשים שאין הפעם? לא ברור. הצעת החוק הזאת קיבלה את הסכמת משרד המשפטים, אך את אישורו של שר הבריאות, זה שאמור לפעול כדי לשמור על בריאות האזרחים, היא לא מקבלת.

אני פונה אליך, השר ליצמן: האם בריאותם של ילדים לא חשובה לך? דיברנו, אמרנו שזה חשוב, אז למה אנחנו לא מעבירים את הצעת החוק הזאת? שמענו כבר על ממשלתית – ואני יודע שתהיה ממשלתית, אני שומע את זה כבר שנים. השאלה היא מה יהיה. אנחנו לא רואים שום שינוי. האם אתה חושב שכל הילדים שיחלו באסתמה, בזיהומים, במחלות ריאה כרוניות, בדלקת קרום המוח, בסרטן, מחלות לב, רק מפני שאתה והמשרד שלך לא תומכים בהצעת החוק הזו – האם באמת מדובר בשיקול מקצועי? נראה לי שפשוט מורחים את הזמן.

אדוני השר, אני יודע שאתה באמת תשיב שבריאות הילדים חשובה לך, ואתה עובד על תוכנית לאומית שתכיל בתוכה גם את הצעת החוק הזאת. השאלה – אני שואל: כמה זמן נדרש? יותר מדי זמן אנחנו מחכים. אצל אנשי מקצוע במשרד הבריאות התוכנית קיימת ומוכנה; הרי הם עובדים עליה כבר שלוש שנים. אני פשוט לא מוכן להמתין עוד. לא ממתין אפילו דקה. אנחנו חייבים להעביר, כי אנחנו כבר מחכים שנים. שמתי לעצמי מטרה לשמור על בריאותם של אלה שאינם יכולים לדאוג לעצמם ושקטנים מכדי להבין את הנזק הבריאותי שנגרם להם.

לכן אבקש מכם, חברי חברי הכנסת, לתמוך בהצעה הזאת כבר עכשיו, כי הילדים בישראל חיכו מספיק. ברצוני לשים דגש על חברי הכנסת מהקואליציה, שתמכו בדיוק באותה הצעה שהעליתי לקריאה הטורומית בכנסת הקודמת. לא אתחיל להקריא את כל השמות של אותם חברי הכנסת, אבל רובכם תמכתם בהצעה הזאת. חברים, אני מקווה שלא תיתנו לשיקולים פוליטיים לפגוע בבריאות של הילדים שלנו ותתמכו בהצעת החוק הזאת. תודה.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לחבר הכנסת יואל רזבוזוב. ישיב שר הבריאות, הרב יעקב ליצמן.

מיכל רוזין (מרצ):

למה שהממשלה תתנגד לחוק כל כך נכון לציבור הישראלי? למה?

שר הבריאות יעקב ליצמן:

למה האופוזיציה מתנגדת לדברים שהם כל כך טובים? אתם מתנגדים. למשל, למה מרצ הצביעה נגד ליצמן – שיהיה שר?

מיכל רוזין (מרצ):

כי אנחנו נגד הממשלה ויש לנו עקרונות.

מירב בן ארי (כולנו):

מה זה קשור עכשיו?

מיכל רוזין (מרצ):

מה את אומרת לי – – – ?

היו"ר יצחק וקנין:

רבותי, תאפשרו לשר להשיב.

מירב בן ארי (כולנו):

מיכל רוזין (מרצ):

--- למה? את בעד שיעשנו על-יד ילדים קטנים בגני-שעשועים? אין היגיון.

היו"ר יצחק וקנין:

חברת הכנסת מיכל רוזין, שאלת שאלה טובה, כולם שמעו אותה. לא צריך לחזור חמש פעמים.

שר הבריאות יעקב ליצמן:

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, החוק של חבר הכנסת רזבוזוב – אני נגד עישון, חריף מאוד. מה שאני עשיתי במשרד נגד עישון אף אחד לא עשה, בזמני עוד. יש דברים לפי הסדר. משרד הבריאות בודק ומעוניין לקדם דברים בנושא העישון – נגד העישון, לא בעד – מה שאנחנו יכולים לעשות.

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

כמה זמן? כבר שלוש שנים.

שר הבריאות יעקב ליצמן:

כי ביקשתי ממך: אל תעלה את זה. אל תעלה את זה, ביקשתי ממך, כי משרד הבריאות מכין גם דברים בנושא בכיוון הזה.

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

שמעתי את זה.

שר הבריאות יעקב ליצמן:

אוקיי. אני בודק. אגב, יכול להיות שבכלל לא צריך חוק. אז לא צריך חוק בכלל, אז אנא. ולכן ביקשתי ממך: תחכה עם החוק, אל תגיש את זה, תחכה לממשלתי, ואשמח לצרף אותך. לא רצית, קפצת, מה אתה רוצה ממני? לא עושים ככה. את זה לימדו אותי בקדנציה הקודמת בהצעות חוק שלי שהגשתי, שמה שרציתי לעשות, אמרו לי: תחכה לממשלה. לא רציתי, הפילו את זה.

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

הסכמתי לחכות – – –

שר הבריאות יעקב ליצמן:

אתן לך כמה חוקים: למשל, טיפולי שיניים עד גיל 18.

מיכל רוזין (מרצ):

אל תעשה לחברך מה שאתה לא רוצה שיעשו לך.

שר הבריאות יעקב ליצמן:

סיעוד, אותו דבר.

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

השר ליצמן, זה עלה פעמיים בוועדת שרים. אם זה היה עולה פעם אחת – – –

שר הבריאות יעקב ליצמן:

אמרתי, ביקשתי ממך.

יואל חסון (המחנה הציוני):

– – – נגד?

שר הבריאות יעקב ליצמן:

אז אני נגד. תתפלא לשמוע. איך לעשות את זה נגד? אשמח מאוד לתת לך קורס איך עושים את זה. אבל מה שלמדתי אצלכם לפני שנתיים, אני עושה בדיוק עכשיו גם כן. ולכן אני מציע, ביקשתי, אמרתי לו: תחכה, כי אני מכין דברים כמעט דומים. לא רציתם.

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

אז תעביר את זה בטרומית – – –

שר הבריאות יעקב ליצמן:

כרגע כבר לא. זה היה צריך להיות לפני כן, כשביקשתי לתאם.

ולכן, אדוני היושב-ראש, אני מציע שהכנסת כרגע תדחה את זה. והשר – משרד הבריאות מכין דברים דומים – –

היו"ר יצחק וקנין:

תודה.

שר הבריאות יעקב ליצמן:

– – והוא יביא את זה לכנסת. תודה רבה.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לשר יעקב ליצמן. חבר הכנסת רזבזוב, יש לך אפשרות עוד שלוש דקות לנמק – אתה רוצה? חבר הכנסת רזבזוב.

טוב, רבותי, אנחנו עוברים להצבעה שמיית, בהתאם לבקשת הממשלה. נא להתחיל להקריא את השמות.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

עבדאללה אבו מערוף – בעד
טלב אבו עראר – אינו משתתף בהצבעה

היו"ר יצחק וקנין:

נא להמשיך להקריא את השמות. הוא לא משתתף, הוא לא הצביע.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

יולי יואל אדלשטיין – אינו נוכח
מיכאל אורן – נגד
דוד אזולאי – אינו נוכח
ישראל אייכלר – אינו נוכח

– בעד	חברט אילטוב
– נגד	אלי אלאוף
– אינה נוכחת	קארין אלהרר
– נגד	זאב אלקין
– אינו נוכח	דוד אמסלם
– אינו נוכח	אופיר אקוניס
– אינו נוכח	גלעד ארדן
– אינו נוכח	אורי אריאל
– נגד	זאב בנימין בגין
– אינו נוכח	זוהיר בהלול
– נגד	נאוה בוקר
– נגד	דוד ביטן
– אינה נוכחת	מיכל בירן
– נגד	מירב בן ארי
– נגד	אלי בן-דהן
– נגד	יואב בן צור
– אינו נוכח	איל בן ראובן
– בעד	יחיאל חיליק בר
– בעד	איתן ברושי
– אינו נוכח	עמר בר-לב
– נגד	ענת ברקו
– אינו נוכח	יוסף ג'בארין
– בעד	באסל גטאס
– בעד	אילן גילאון
– בעד	זהבה גלאון
– אינו נוכח	יואב גלנט
– נגד	גילה גמליאל
– בעד	מסעוד גנאים
– נגד	משה גפני
– בעד	יעל גרמן
– נגד	אבי דיכטר
– אינו נוכח	אריה מכלוף דרעי
– נגד	צחי הנגבי
– אינו נוכח	יצחק הרצוג
– נגד	שרן השכל
– נגד	יצחק וקנין

מכלוף מיקי זוהר	–	אינו נוכח
חנין זועבי	–	בעד
ג'מאל זחאלקה	–	בעד
תמר זנדברג	–	בעד
עבד אל חכים חאג' יחיא	–	בעד
ציפי חוטובלי	–	נגד
אורן אסף חזן	–	נגד
דב חנין	–	בעד
יואל חסון	–	בעד
אחמד טיבי	–	אינו נוכח
מנואל טרכטנברג	–	בעד
מרדכי יוגב	–	נגד
יוסי יונה	–	בעד
שלי יחימוביץ	–	אינה נוכחת
חיים ילין	–	בעד
משה יעלון	–	נגד
איתן כבל	–	בעד
אלי כהן	–	נגד
יצחק כהן	–	נגד
מאיר כהן	–	בעד
משה כחלון	–	אינו נוכח
חיים כץ	–	נגד
ישראל כץ	–	נגד
עליזה לביא	–	בעד
ציפי לבני	–	בעד
אורלי לוי אבקסיס	–	אינה נוכחת
ז'קי לוי	–	נגד
מיקי לוי	–	אינו נוכח
יריב לוין	–	נגד
אביגדור ליברמן	–	אינו נוכח
יעקב ליצמן	–	נגד
סופה לנדבר	–	בעד
יאיר לפיד	–	אינו נוכח
ינון מגל	–	נגד
מנחם אליעזר מוזס	–	אינו נוכח
שולי מועלם-רפאלי	–	נגד

נגד –	ירון מזוז
בעד –	מרב מיכאלי
נגד –	אורי מקלב
נגד –	יעקב מרגי
בעד –	אראל מרגלית
אינו נוכח –	אברהם נגוסה
נגד –	משולם נהרי
אינה נוכחת –	איילת נחמיאס ורבין
אינו נוכח –	בנימין נתניהו
בעד –	קסניה סבטלובה
אינה נוכחת –	רויטל סויד
נגד –	ניסן סלומינסקי
אינו נוכח –	בצלאל סמוטריץ
אינו נוכח –	אוסאמה סעדי
אינו נוכח –	איימן עודה
נגד –	רחל עזריה
אינו נוכח –	דניאל עטר
בעד –	חמד עמאר
נגד –	רועי פולקמן
בעד –	עודד פורר
נגד –	טלי פלוסקוב
נגד –	מאיר פרוש
אינו נוכח –	יעקב פרי
בעד –	עיסאווי פריג'ל
אינו נוכח –	עמיר פרץ
נגד –	נורית קורן
נגד –	יואב קיש
אינו נוכח –	איוב קרא
אינה נוכחת –	מירי רגב
בעד –	מיכל רוזין
בעד –	מיקי רוזנטל
בעד –	יואל רזבוזוב
נגד –	יפעת שאשא ביטון
נגד –	יובל שטייניץ
בעד –	אלעזר שטרן
בעד –	נחמן שי

נגד –	סילבן שלום
בעד –	עפר שלח
בעד –	איציק שמולי
בעד –	סתיו שפיר
נגד –	איילת שקד
אינה נוכחת –	עאידה תומא סלימאן

היו"ר יצחק וקנין:

נא להקריא את שמות חברי הכנסת שלא נכחו בקריאה הראשונה, פעם שנייה.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

אינו נוכח –	יולי יואל אדלשטיין
נגד –	דוד אזולאי
אינו נוכח –	ישראל אייכלר
אינה נוכחת –	קארין אלהרר
אינו נוכח –	דוד אמסלם
אינו נוכח –	אופיר אקוניס
אינו נוכח –	גלעד ארדן
נגד –	אורי אריאל
בעד –	זוהיר בהלול
אינה נוכחת –	מיכל בירן
בעד –	איל בן ראובן
אינו נוכח –	עמר בר-לב
אינו נוכח –	יוסף ג'בארין
אינו נוכח –	יואב גלנט
אינו נוכח –	אריה מכלוף דרעי
אינו נוכח –	יצחק הרצוג
נגד –	מכלוף מיקי זוהר
בעד –	אחמד טיבי
אינה נוכחת –	שלי יחימוביץ
אינו נוכח –	משה כחלון
אינה נוכחת –	אורלי לוי אבקסיס
אינו נוכח –	מיקי לוי

אביגדור ליברמן	–	אינו נוכח
יאיר לפיד	–	אינו נוכח
מנחם אליעזר מוזס	–	אינו נוכח
אברהם נגוסה	–	נגד
איילת נחמיאס ורבין	–	אינה נוכחת
בנימין נתניהו	–	אינו נוכח
רויטל סויד	–	אינה נוכחת
בצלאל סמוטריץ	–	נגד
אוסאמה סעדי	–	אינו נוכח
איימן עודה	–	אינו נוכח
דניאל עטר	–	אינו נוכח
יעקב פרי	–	אינו נוכח
עמיר פרץ	–	אינו נוכח
איוב קרא	–	אינו נוכח
מירי רגב	–	אינה נוכחת
עאידה תומא סלימאן	–	אינה נוכחת

היו"ר יצחק וקנין:

תודה, רבותי. יש מישהו באולם המליאה שנוכח כרגע ולא הצביע? אין. נא להגיש אלי את התוצאות.

רבותי, להלן תוצאות ההצבעה על הצעת חוק למניעת העישון במקומות ציבוריים והחשיפה לעישון (תיקון – איסור עישון בגן-שעשועים ציבורי לילדים), התשע"ה–2015, של חבר הכנסת יואל רזבוזוב, בקריאה טרומית: 49 מתנגדים, 40 בעד. אם כן, הצעת החוק לא נתקבלה.

הצעת חוק הארכת תקופת זכות יוצרים בתקליט וזכויות מבצעים (תיקוני

חקיקה), התשע"ה–2015

[הצעת חוק פ/1884/20; נספחות.]

(הצעת קבוצת חברי הכנסת)

היו"ר יצחק וקנין:

אנו עוברים להצעת חוק הארכת תקופת זכות יוצרים בתקליט וזכויות מבצעים (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015, של חבר הכנסת יעקב מרגי. הצעת חוק זו היא בתמיכת הממשלה. חבר הכנסת יעקב מרגי, לדוכן. שרת המשפטים תשיב, אם תהיה.

יעקב מרגי (ש"ס):

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, מכובדי השרים, גברתי השרה, הצעת החוק הזו, ששותפים לה כמה חברי כנסת יחד אתי – חברי הכנסת מירב בן ארי, דוד ביטן, נאוה בוקר, יואל חסון, יעקב פרי, עפר שלח – מבקשת להאריך את תקופת זכויות היוצרים בתקליטים וזכויות המבצעים בביצועיהם מ-50 שנים ל-70. בכך אנחנו מתקנים באופן חלקי את העוול שנגרם לאמנים מבצעים ובעלי תקליטים בתקופת ההגנה הקצרה הקיימת כיום בחוק.

כדי להבין את הסוגיה הזו, מה החוק היום אומר? לפי חוק זכויות מבצעים ומשדרים כיום, אמנים ומבצעים זכאים לתמלוגים עבור השמעה פומבית של ביצועיהם האמנותיים רק 50 שנה, ובחלוף 50 שנים זכות המבצעים אינה קיימת עוד. יש אבסורד, חברי חבר הכנסת יואל חסון, חיים ילין – יש זמרים, אמנים, מבצעים, שעברו 50 שנה והם עוד בחיים. כל הביטחון הפנסיוני שלהם הוא התמלוגים האלה שהם מקבלים. עוד בחייהם הם מאבדים את הזכויות, ואנחנו בתקופה, בעידן, שתוחלת החיים מתארכת. יש פה עיוות שצריך לתקן אותו, ואני חושב שאם נאריך את זה ל-70 שנה, כפי שמקובל במדינות רבות בעולם, אנחנו מתקנים את העוול הזה כלפי אותם אמנים, אותם מבצעים, וגם יוצרי התקליטים שהשקיעו מהונם, מכספם, להוציא את זה מהכוח לפועל.

אני מודה לשרת המשפטים על תמיכתה ולחברי ועדת השרים, וזה המקום גם להודות לשר אלקין על תמיכתו בוועדת השרים, כל מי שתמך בזה.

אני מבקש מהכנסת לתמוך בהצעת החוק. כמובן, אני אהיה כפוף להבנות ולתיאומים עם משרד המשפטים, והוא לא יקודם ללא הסכמת משרד המשפטים. תודה.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לחבר הכנסת יעקב מרגי. גברתי שרת המשפטים תשיב למציע.

שרת המשפטים איילת שקד:

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה, הצעת חוק הארכת תקופת זכות יוצרים בתקליט וזכויות מבצעים (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015, של חבר הכנסת יעקב מרגי, מבקשת לתקן את חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007, ולקבוע כי תקופת ההגנה על זכויות היוצרים בתקליט תעמוד על 70 שנים

מיום פרסומו – וזאת בשינוי מהתקופה של 50 שנים ממועד יצירת התקליט הקבועה בחוק זכויות יוצרים כיום. עוד מבקשת ההצעה לתקן את חוק זכויות מבצעים ומשדרים, התשמ"ד–1984, כך שתקופת ההגנה על זכות המבצעים תעמוד על 70 שנים מתום השנה שבה בוצע הביצוע המקורי, ואם פורסם מחדש בטכנולוגיה חדשה במהלך אותה תקופה – לתקופה של 70 שנים מיום פרסומו מחדש, וזאת בשינוי מהתקופה של 50 שנים מתום השנה שבה בוצע הביצוע המקורי, לפי הקבוע בחוק זכויות מבצעים ומשדרים היום.

הצעת החוק שואפת בכך להעניק תנופה לתעשיית המוזיקה הישראלית, מתוך התפיסה שהארכת משך תקופת הזכות בתקליטים ובביצועים תסייע למפיקי התקליטים להשקיע יותר באמנים מקומיים חדשים, תיתן זריקת עידוד לתעשיית התקליטים ותספק תמריץ כלכלי, הנדרש להמשך השקעת המשאבים הכספיים בהפקת מוזיקת מקור ישראלית.

נוכח האמור לעיל, תומכת הממשלה בהצעת החוק בקריאה טרומית. ההצעה לא תקודם לקריאה ראשונה אלא בכפוף להסכמת משרד המשפטים ומשרד התרבות והספורט. המשך הליכי החקיקה יעשה רק לאחר קבלת הנתונים הרלוונטיים מנציגי שוק התקליטים בישראל, בחינת הצעת החוק לאורם, קבלת ההסכמות לעיל, לאחר שהמשרדים השתכנעו שהעלות הנוספת שתוטל על הציבור מוצדקת, לאור החלוקה המחודשת, ובאופן שייטיב עם התעשייה המקומית. ולבסוף, הבאת ההצעה מחדש לאישורה של ועדת שרים לחקיקה לפני קריאה ראשונה והליך החקיקה תיעשה לכל אורכה בהסכמה עם משרדי המשפטים והתרבות והספורט.

בהתאם לתנאים האלה, הממשלה תתמוך בהצעת החוק. תודה.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לשרת המשפטים איילת שקד. אדוני המציע, אני מבין שאתם מסכימים לכל ההתניות של הממשלה.

רבותי, אני מבין שגם בהצעה זו ההצבעה שמית? לא, לא, אין בקשה להצבעה שמית.

אם כן, רבותי, אנחנו עוברים להצבעה על הצעת חוק הארכת תקופת זכות יוצרים בתקליט וזכויות מבצעים (תיקוני חקיקה), התשע"ה–2015, של חבר הכנסת יעקב מרגי וקבוצת חברי הכנסת. מי בעד, רבותי? מי נגד? קריאה טרומית, רבותי.

הצבעה מס' 2

בעד ההצעה להעביר את הצעת החוק לוועדה – 50

נגד – 1

נמנעים – 1

ההצעה להעביר את הצעת חוק הארכת תקופת זכות יוצרים בתקליט וזכויות מבצעים (תיקוני חקיקה), התשע"ה–2015, לוועדת הכלכלה נתקבלה.

היו"ר יצחק וקנין:

50 בעד, אחד מתנגד, אחד נמנע. אם כן, רבותי, הצעת החוק עברה בקריאה טרומית ותועבר לוועדת הכלכלה להכנתה לקריאה ראשונה.

מסמכים שהונחו על שולחן הכנסת

היו"ר יצחק וקנין:

הודעה למזכירת הכנסת.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

תודה.

ברשות יושב-ראש הישיבה, הנני מתכבדת להודיעכם, כי הונחו היום על שולחן הכנסת מסקנות הוועדה לזכויות הילד בעקבות דיון מהיר בהצעתה של חברת הכנסת קארין אלהרר בנושא: מימון סל השירותים והטיפולים לילדי אומנה.

עוד אודיעכם, כי חברת הכנסת שולי מועלם-רפאלי ביקשה להסיר את שמה מהצעת חוק זכויות החולה (תיקון מס' 9) (הסכמה לטיפול רפואי בשם קטין שהורהו מואשם בביצוע עבירת מין או אלימות כלפיו), התשע"ה–2014, שמספרה פ/2042/19. תודה.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה למזכירת הכנסת.

הודיע לי חבר הכנסת אראל מרגלית שבהצעת החוק הארכת תקופת זכות יוצרים בתקליט זכויות מבצעים (תיקוני חקיקה) הוא הצביע בעד – לפרוטוקול בלבד.

הצעת חוק הטבות לניצולי שואה (תיקון – ביטול ניכוי קצבה חודשית לפי הסכם

עם גרמניה), התשע"ה-2015

[הצעת חוק פ/1953/20; נספחות.]

(הצעת קבוצת חברי הכנסת)

היו"ר יצחק וקנין:

הצעת חוק הטבות לניצולי שואה (תיקון – ביטול ניכוי קצבה חודשית לפי הסכם עם גרמניה), התשע"ה-2015, של חבר הכנסת יואל רזבוזוב וקבוצת חברי הכנסת. הצעה זו, רבותי, הוצמדה לה הצעת חוק דומה של חברת הכנסת סופה לנדבר. חבר הכנסת רזבוזוב, עשר דקות לרשותך.

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

כבוד היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, צר לי לגלות לכם, אבל ממשלת ישראל, היא בעצמה, ויתרה על 1,350 ניצולי שואה. אנחנו נמצאים במצב אבסורדי. אבסורד הוא שאנחנו בכלל מעלים את הצעת החוק הזאת, אחרי שדנו בוועדת העלייה והקליטה בנושא, והממשלה באותו רגע הייתה צריכה לשנות את החוק הזה. זה דבר אחד.

דבר שני, יושבים כאן ניצולי שואה, בגילם המבוגר; יושבים פה כבר שעות ומתייבשים בשביל לבקש משהו שמגיע להם. הם לא צריכים להיות פה, הם צריכים לקבל את זה. זה שהם יושבים ועוד יכול להיות שחס וחלילה הם יראו שאנשים מצביעים נגד החוק – זה בכלל יהיה אבסורד אחד גדול.

ההחלטה של חברי ועדת השרים לחקיקה לדחות את הדיון בהצעת החוק שיזמתי, הטבות לניצולי שואה (תיקון – ביטול ניכוי קצבה חודשית לפי הסכם עם גרמניה) ב-45 ימים, אמרה בצורה מפורשת וחסרת רחמים שאין להם כוונה לאפשר לניצולי שואה המשך חיים טובים יותר. ידוע שבכל יום נפטרים כ-30 ניצולי שואה, אבל לשרי הממשלה יש זמן לחכות, יש להם 45 ימים.

ההצעה שלי מבקשת לבטל את ניכוי התמלוגים שניצולי השואה מקבלים בסכום השווה לרנטה שהם מקבלים מגרמניה. כך ייפסק המצב ההזוי שקיים היום, שבו המדינה חוסכת לעצמה ומפחיתה מהקצבאות של ניצולי שואה אשר מקבלים רנטה מגרמניה. בפועל, המדינה לא מעבירה לניצולי השואה כסף רב שמגיע להם מקצבאות אחרות, כסף שבו הם יכלו לשפר את תנאי חייהם.

זה אבסורד שבמדינת ישראל מחשיבים את הרנטה מגרמניה כהכנסה של ניצולי השואה. הכסף הזה הוא פיצוי על הזוועות שהם עברו בזמן השואה. כוונת המחוקק בתוכנית הלאומית לסיוע לניצולי שואה שיזם שר האוצר לשעבר יאיר לפיד הייתה לסייע לניצולי השואה, לעזור להם. מטרתה של התוכנית הלאומית היא להגדיל את התמיכה הכלכלית שמקבלים ניצולי השואה מהמדינה. לכן, יש להשלים את המהלך ולבטל את ההוראה בדבר ניכוי סכום הקצבה, הרנטה, כך שסכום הקצבה לא יובא בחשבון בחישוב הכנסותיהם של ניצולי השואה, דבר שיביא להגדלת הסיוע הכספי שניתן להם מהמדינה.

לפי נתוני ועידת התביעות, נכון להיום, מספר הניצולים החיים בישראל אשר מקבלים פנסיה מקרן סעיף 2 הוא 17,129. כל אחד מהם מקבל סכום של כ-320 יורו בחודש – סכום קטן מאוד בהשוואה לתקציבי המדינה ובהשוואה לחוב המוסרי שיש לנו כלפי ניצולי השואה. משום שידוע שמספר ניצולי השואה הולך ופוחת, ומשום שמדובר בעוול שנעשה בחסות החוק ובשימוש לא ראוי בכספי הפיצויים מגרמניה, יש לאשר כבר עכשיו את הצעת החוק הזאת, לפני שלא יהיה עוד למי לדאוג, ואז – איך נוכל להסתכל על עצמנו כמחוקקים בכנסת ישראל?

בהחלטה של הממשלה הקודמת נקבע כי יש להיטיב עם אלה שעוד נשארו בחיים, ועקב כך נוצרה ונחקקה התוכנית הלאומית לסיוע לניצולי השואה. הצעת החוק הזו היא המשך ישיר לתוכנית הלאומית, והיא מהווה תוספת חשובה ובלתי נפרדת ממנה.

כל יום שנמתין עד שתושלם חקיקת חוק זה פוגע אנושות בניצולי השואה, במצבם הכלכלי וביכולת שלהם לחיות את שארית החיים בכבוד. לכן אבקש מכם לתמוך בהצעת החוק שיזמתי ולא להמתין עוד; ואני מבקש מכם, כשאתם מצביעים תסתכלו בעיניים של ניצולי השואה שיושבים כאן, ואז תצביעו לפי הלב, לא לפי שיקול פוליטי ולא לפי לחץ קואליציוני. אין פה קואליציה-אופוזיציה; אלה ניצולי שואה שמבקשים משהו שמגיע להם, והם צריכים לקבל את זה. (אומר דברים בשפה הרוסית)

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לחבר הכנסת יואל רזבוזוב.

הצעת חוק הטבות לניצולי שואה (תיקון – ביטול ניכוי הקצבה החודשית לפי

הסכם עם גרמניה), התשע"ה-2015

[הצעת חוק פ/1955/20; נספחות.]

(הצעת קבוצת חברי הכנסת)

היו"ר יצחק וקנין:

תעלה חברת הכנסת סופה לנדבר. גם לך עשר דקות, מאחר שהצעת חוק שלך – אכן התשובה תהיה תשובה אחת, אבל מגיעות לך עשר דקות; היא לא הוצמדה, היא הצעה דומה.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

רבתי, אני חושבת שהנושא של החוק הזה – צריך לכבד את האנשים שנמצאים כאן, ובגלל זה אני מבקשת שיהיה שקט לכמה דקות. מי שרוצה לדבר, שידבר בחוץ.

היו"ר יצחק וקנין:

היא החליפה אותי לכמה דקות.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

לפני שנתיים משלחת חברי כנסת ושרי ממשלה ביקרו במחנה אושוויץ. גם אני הייתי שם. רוח חזקה – תבקש בבקשה לצאת מהאולם.

היו"ר יצחק וקנין:

נא לא להפריע, רבתי.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

רוח חזקה, שלג וקור, מינוס 28 מעלות; צריף אחרי צריף, צריף אחרי צריף; הר ענק של נעליים; הר של מזוודות וסחבות שפעם היו בגדים. משרפות ותאי הגז, גיהנום של ממש, ותמונות – תמונות של שלדים בני-אדם. גיהנום, גיהנום של ממש. גיהנום.

נמצאים כאן ניצולי שואה שהצליחו להגיע, רבתי. רצו להגיע, אבל לא כולם היו מסוגלים להגיע. הם ניצולי השואה, ניצולי מחנות וגטאות. הם עברו את הזוועות ושרדו. הם קיבלו רנטה מגרמניה. אדוני היושב-ראש, הרנטה הזאת היא רנטה אישית במדינת ישראל, כפיצוי על מה שהם עברו בחיים. הם שרדו גיא הריגה, תופת נורא, מחנות השמדה, הם קיבלו רנטה אישית מגרמניה, והממשלה, בלי בושה, הופכת אותה להכנסה, כאשר הממשלה הקודמת אישרה מיליארד שקל והתכוונה לתת להם זכות לחיות בכבוד. העבירו אותם ממשד הרווחה, ניתקו מקצבת הזיקנה, ביטלו השלמת הכנסה, הטבות של חוק של יורי שטרן – ואני זוכרת שביום האחרון לפני מותו הוא הגיע

לכאן כדי שאנחנו נאשר בכנסת את החוק למתן הטבות לאנשים האלה. ביטלו הטבות של השלמת הכנסה. על מה קיזזו? קיזזו על רנטה מגרמניה? קיזזו על הגיהינום שהם עברו? אנשים שעברו את תופת השואה, שייאלצו לקבץ נדבות?

רבותי חברי הכנסת, מדינת ישראל עושקת את ניצולי השואה כאן. תסתכלו עליהם. מדינת ישראל עושקת את ניצולי השואה. הם לא צריכים לשלם למדינת ישראל דמי ניהול על רנטה מגרמניה. יש להם זכות לקבל אותה בכבוד. כאן נמצאים האבות והסבים שלנו, אלה שניצלו מתופת השואה. הביטו, הביטו להם בעיניים לפני ההצבעה. חברי הקואליציה, סגנית שר החוץ חרטובלי, חברת הכנסת חרטובלי, תסתכלי בבקשה – –

היו"ר יצחק וקנין:

חוטובלי.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

– – אני חושבת שבזמן הזה את יכולה להסתכל על האנשים האלה, לפני ההצבעה השמית שאנחנו נבקש. להסתכל על כל ניצול שואה שהגיע לכאן. חברים, חברים בממשלה, תסתכלו על האנשים האלה, מה שהם עברו בחיים, גיהינום. ואתם היום גונבים מהם רנטה מגרמניה והופכים אותה להכנסה.

אני מבקשת מכנסת ישראל, בהצבעה, להחזיר את האנשים האלה לחיות בכבוד. תיתנו להם מה שמגיע, תשאירו את הרנטה בצד. בושה לממשלת ישראל ולכל חברי הקואליציה, אלה שהצביעו והפכו את הרנטה שוב להכנסה; הרנטה מגרמניה. וכאן, בכנסת ישראל, אנחנו לא פעם אחת דיברנו על ניצולי השואה. גם בבחירות כל אחד מכם הביע אמונים לאנשים האלה, וכאשר אתם היום תצביעו, תחשבו על מה שאתם הבטחתם לאנשים שעברו.

הממשלה הקודמת, כאשר אישרה מיליארד ש"ח, היא התכוונה לכך שממיליארד שקל – ניצולי השואה, אלה שנמצאים כאן ואלה שחולים במחלות קשות ביותר ונמצאים בבתי-חולים, בבתי-אבות, האנשים האלה היו צריכים לקבל את כל סכומי הכסף שהם קיבלו – לקבל מינימום 2,200 ש"ח. אל תיתנו לאנשים האלה לא לחיות בכבוד. אל תיתנו שימותו, אל תמתינו שימותו. בושה לממשלת ישראל שממתינה שניצול השואה האחרון ילך לעולמו. בזכותם יש לנו מדינה, ותמיד תזכרו – רק בזכות האנשים האלה, ניצולי השואה, וטרנים ובלוקדניקים, בזכות אנשים שעברו מה שעברו, בזכות אנשים שעברו גיהינום בחיים, יש לנו את מדינת ישראל.

לפני ההצבעה, אני פונה לכל חבר כנסת בקואליציה: אל תסתכלו על הדפים שנמצאים היום על השולחן של כל חבר כנסת. אני יודעת שבושה להצביע נגד ניצולי השואה. לפני שאתם תגידו בעד או נגד, תחשבו שחובה של כל חבר כנסת, לפני הכול, לשרת את הציבור שנתן בנו אמון; נתן בנו אמון ואפשרות להילחם עבורם, מפני שהם נלחמו שתהיה לנו מדינת ישראל. תודה, אדוני היושב-ראש, ואני מבקשת הצבעה שמית.

ואם יש לי עוד כמה דקות, אני רוצה – בנימה אישית: אני אתמול הרמתי טלפונים לכמה ניצולי שואה – בוז'י – הרמתי טלפון אישי. אני מכירה את האנשים שיושבים כאן. אני ביקשתי מהם לספר לי מה הם רוצים להעביר לכל חבר כנסת; להגיד מה הם עברו, מה הם הרגישו שם, בגיהנום הזה. אני לא רוצה היום לספר, בגלל שבלי דמעות אי-אפשר לשמוע. קברו אותם חיים, שרפו אותם –

--

קריאה:

במשרפות.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

במשרפות. אני פשוט נרגשת, מפני שכאשר אני שמעתי מה שהם עברו – גם בעלי היה ניצול שואה, וגם המשפחה שלו עברה מה שעברו האנשים האלו. הם לא הגיעו ליום הזה. אם יש למדינת ישראל חובה כלפי מישהו, זה לפני כולם, רבותי, להם. לתת להם לחיות בכבוד. רנטה מגרמניה במדינת ישראל היא לא הכנסה. זה פיצוי על מה שהם עברו. זה פיצוי על מה שהם שרדו. זה פיצוי על מה שיש לנו – מדינת ישראל. תודה רבה.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לחבר הכנסת סופה לנדבר. לא, לא. רבותי, רבותי.

קריאה:

טוב שזו הצבעה שמית – – –

היו"ר יצחק וקנין:

רבותי, אנא מכם. אנחנו מכבדים אתכם, אבל לא נהוג למחוא לחברי כנסת כפיים. ישיב סגן שר האוצר חבר הכנסת יצחק כהן.

יואל חסון (המחנה הציוני):

איך תמיד שולחים אותך למשימות הקשות?

סגן שר האוצר יצחק כהן:

למה רק אתה צועק? תראה, כולם יושבים בשקט. רק אתה צועק.

יואל חסון (המחנה הציוני):

ששר האוצר – – –

קריאה:

– – –

יואל חסון (המחנה הציוני):

מחיר למשתכן כבר לא יעזור לו.

שר הפנים סילבן שלום:

אני רוצה להזכיר לחבר הכנסת חסון, סגן השר, שהתיקון בוצע כבר ב-2007. מעניין מי היה בשלטון ב-2007. אבל זה היה בשבילך למען – – –

סגן שר האוצר יצחק כהן:

כבוד היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, להזכיר לגברת סופה לנדבר – על הנאום הנרגש שלה – – –

קריאה:

– – –

היו"ר יצחק וקנין:

רבתי, רבותי, אנא לא להפריע. אתם רוצים לשמוע תשובה? הממשלה עכשיו משיבה על כל הרגש הגדול שהיה לפני כן, אז בואו נשמע את תשובת הממשלה.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

כבוד השרים, כבוד ניצולי השואה שמכבדים אותנו פה בנוכחותם, להזכיר לכל יושבי הבית הזה שהממשלה הזו קיימת חמישה חודשים, וגברת סופה לנדבר הייתה שרה עד לפני חמישה חודשים, שרת הקליטה. בתקופת כהונתה בממשלה, בממשלה הקודמת, נשאלת השאלה, איפה היו כל התיקונים האלה, גברת סופה? למה חיכית להיות באופוזיציה? איפה היית?

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

סגן שר האוצר יצחק כהן:

איפה היית כל הזמן הזה? היית שרה. אני לא מבין, היית שרה.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

הוא התכוון – – – תשאל אותם

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אני לא מבין, היית שרה. למה – – – באופוזיציה?

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

היו"ר יצחק וקנין:

חברת הכנסת סופה לנדבר, אנא שבי במקומך.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אנחנו חמישה חודשים בתפקיד, וכבר עשינו מהפכה בקשר לניצולי השואה. עוד מעט יגיע לפה תיקון חשוב בקשר לעובדי הכפייה. עוד יצטרפו לפה קבוצות נוספות.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

סגן שר האוצר יצחק כהן:

איפה היית?

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

עודד פורר (ישראל ביתנו):

סגן שר האוצר יצחק כהן:

ניצולי השואה, לא הכרתם אותם לפני חמישה חודשים? הנאום הנרגש שלה – אנחנו רגישים לניצולי השואה אולי כמוך, אולי קצת יותר ממך.

על כל פנים, אדוני היושב-ראש, בשבוע שעבר ישבו נציגי משרד האוצר ומשרד המשפטים עם חברת הכנסת לנדבר והסבירו לה על השוויון שהושג בין הניצולים. השבוע החליטה ועדת השרים לענייני חקיקה לדחות את המשך הדיון ב-45 יום. מה זה, אנחנו לא רגישים לניצולי השואה?

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

סגן שר האוצר יצחק כהן:

את היית בממשלה, את לא רגישה? למה לא תיקנת? היית בממשלה לפני חמישה חודשים

היו"ר יצחק וקנין:

רבותי ---

יואל חסון (המחנה הציוני):

יעל גרמן (יש עתיד):

קריאות:

היו"ר יצחק וקנין:

חבר הכנסת כהן, תן לי לעשות סדר בעניינים. חבר הכנסת יואל חסון, אני קורא אותך פעם ראשונה. יואל רזבוזוב, אני קורא אותך פעם ראשונה. שב במקומך. לא יכול להיות שאתם תתנהגו בצורה כזאת.

יעל גרמן (יש עתיד):

לפני רגע ---

היו"ר יצחק וקנין:

רבותי, או שתפסיקו לדבר או שאני אנקוט הוצאה של חברי כנסת מהאולם.

נחמן שי (המחנה הציוני):

אל תאיים.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אנחנו הרבה יותר רגישים מההצגות שהיו פה לפני רגע. היא הייתה שרת העלייה והקליטה לפני חמישה חודשים. איפה היא הייתה?

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

מה הקשר?

מיקי לוי (יש עתיד):

סגן שר האוצר יצחק כהן:

משרד האוצר היה אצלכם – למה ויתרת? למה חिकית להיות באופוזיציה כדי לשנות – – – ?

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

סגן שר האוצר יצחק כהן:

לא יעזור לך. הניצולים יודעים את האמת. אנחנו – – –

זהבה גלאון (מרצ):

למה – – –

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

סגן שר האוצר יצחק כהן:

--- אני מבקש לדחות את זה.

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

למה, למה ---

קריאות:

יואל חסון (המחנה הציוני):

צביעות.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

היו"ר יצחק וקנין:

חבר הכנסת יואל חסון.

יואל חסון (המחנה הציוני):

צביעות.

היו"ר יצחק וקנין:

חבר הכנסת יואל חסון, אני קורא אותך פעם שנייה.

יואל חסון (המחנה הציוני):

סגן שר האוצר יצחק כהן:

יואל, יואל, תתבייש. תתבייש.

יואל חסון (המחנה הציוני):

אתה תתבייש.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

תתבייש.

יואל חסון (המחנה הציוני):

— — — להתבייש.

היו"ר יצחק וקנין:

אדוני סגן השר, מה הממשלה החליטה?

סגן שר האוצר יצחק כהן:

לדחות את זה, להצביע נגד.

היו"ר יצחק וקנין:

אם כן, רבותי, הממשלה החליטה לדחות.

קריאות:

— — —

היו"ר יצחק וקנין:

רבותי. יש לך אפשרות, חבר הכנסת רזבוזוב, אתה רוצה לעלות לומר משהו? יש לך

האפשרות.

יואל חסון (המחנה הציוני):

יואל, תהיה – – –

יעל גרמן (יש עתיד):

הם העבירו פה חוק ביטוח לאומי, למה זה לא?

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

על מה? על סגני שר?

יעל גרמן (יש עתיד):

לפני כן הם העבירו חוק ביטוח לאומי.

קריאה:

על זכויות יוצרים של אמנים.

היו"ר יצחק וקנין:

רבתי. שלוש דקות לרשותך, אדוני.

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

קודם כול, זה לא חדש לנו שאם הממשלה רוצה להעביר משהו, מעבירים באותו יום, כמו החוק של זכויות היוצרים, החוק הנורבגי, עם סגני השרים שהכנסנו לשם, כל זה היה במחטף לילה, למחרת העבירו את זה.

בכלל, אני אומר ומדגיש: אני מתבייש שאנחנו צריכים להגיש הצעת חוק כזו. זאת החלטה של הממשלה. אם הממשלה רוצה להחליט – אנחנו מדברים פה על מיליונים בודדים ואותם האנשים שצריכים לקבל אותם הולכים ומתים. עוד פעם דחייה? רק המילה הזאת, דחייה. אנחנו דוחים את ניצולי השואה. כל יום מתים כ-30 ניצולי שואה. אני חושב שזאת בושה לממשלת ישראל, בושה למדינת ישראל. זה משהו שמגיע להם כחוק, זה משהו שהגיע להם לפני כן, והתיקון הזה, אנחנו חייבים להעביר אותו עכשיו.

היו"ר יצחק וקנין:

חבר הכנסת רזבוזוב.

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

ואם לא מחליטים – – –

היו"ר יצחק וקנין:

יש לי שאלה, יש לי שאלה.

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

כן.

היו"ר יצחק וקנין:

האם הממשלה או נציגי הממשלה פנו אליכם – לדחות את ההצבעה?

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

לדחות? כמה אפשר לדחות? 45 ימים דחייה, למה?

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אנחנו אין לנו זמן.

יואל חסון (המחנה הציוני):

אין זמן, אין זמן.

היו"ר יצחק וקנין:

אוקיי.

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

.45

קריאות:

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

חברים, התחלתי בזה ש-1,350 ניצולי שואה, בזמן של 45 הימים, ימותו. ואנחנו גם לא יודעים מה יקרה אחרי 45 ימים. אנחנו לא יודעים. אנחנו לא צריכים לחכות לזה.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה.

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

צריך להיות תיקון של היום, ולא בחקיקה אלא בתקנות.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה. חברת הכנסת ---

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

ואני מקווה מאוד שתצביעו בעד.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לחבר הכנסת רזבוזוב. חברת הכנסת סופה לנדבר, גם לך שלוש דקות.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אדוני היושב-ראש, שרים, חברי כנסת, אם שר האוצר, שאני דיברתי אתו כמה פעמים אישית, רוצה, הוא יכול בהוראה אישית לשנות את הסעיף הזה בחוק. אבל אף אחד בממשלה לא התעניין. אני דיברתי עם כל חברי הכנסת, דיברתי עם שר האוצר, אני דיברתי עם שרת המשפטים, רציתי להעלות את זה לפני שבוע. כל יום, רבותי, מתים 30 איש.

אני מבינה את סגן שר האוצר, אני יודעת שזה לא נוח להצביע נגד האנשים האלו. אנחנו לפני שנים רבות כאן בכנסת אישרנו שרנטה מגרמניה זה לא הכנסה, בכל מובן. אני אומרת, לאנשים האלו היה מגיע לקבל את כל הכסף שהם קיבלו, היה מגיע להם לקבל פלוס 2,200 ש"ח. מה שעצוב, רבותי, חברי הכנסת – מה – – –

היו"ר יצחק וקנין:

עכשיו את מבינה כמה קשה להתמודד מפה כשצריך להשתיק אותם.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

– – – מה שעשו במשרד האוצר – הקימו רשות עם משכורות שמנות. האנשים האלו לא צריכים שינהלו את החיים שלהם, הם צריכים לקבל היום – לתרופות, לדברים אלמנטריים שחסרים להם, למחלות, לטיפולים, לבתי-אבות. אני חושבת שמדינת ישראל לא יכולה להפוך את הרנטה מגרמניה להכנסה. רנטה מגרמניה. אנחנו במשך שנים רבות – – –

היו"ר יצחק וקנין:

תודה.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

ואתה יודע, אדוני היושב-ראש, אני רוצה להזכיר עוד – אדוני יושב-ראש הכנסת, יוליק, אני זוכרת איך אנחנו, יחד עם חבר הכנסת יורי שטרן, זיכרונו לברכה, העברנו חוק, ופתאום נמחקו כל ההטבות שיו"ר שטרן העביר לאנשים האלו. למי במשרד האוצר ניתנה זכות – – –

היו"ר יצחק וקנין:

תודה.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

– – למחוק 4,000 פלוס שקל שיורי שטרן נתן להם כהטבות? למי ניתנה זכות להפוך את הרנטה מגרמניה להכנסה? מי נתן זכות למישהו להפוך את הכסף שהם מקבלים לכסף אישי של מדינת ישראל? זה כסף שמגיע לכל אחד מהם. (אומרת דברים בשפה הרוסית).

היו"ר יצחק וקנין:

תודה.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

(אומרת דברים בשפה הרוסית).

היו"ר יצחק וקנין:

תודה.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

(אומרת דברים בשפה הרוסית).

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לחברת הכנסת סופה לנדבר. אדוני סגן שר האוצר, לפני שאנחנו עוברים להצבעות שמיות – רבותי, יש בקשה להצבעות שמיות על שני החוקים.

אחמד טיבי (הרשימה המשותפת):

איציק, אני קורא לך להיענות להצעה של – – –

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אדוני היושב-ראש – – –

יואל חסון (המחנה הציוני):

למה אתה עולה שוב? למה אתה עולה – – –

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אולי תשב בשקט?

היו"ר יצחק וקנין:

אדוני סגן השר.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אולי תשב בשקט?

היו"ר יצחק וקנין:

רבותי.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

פעם אחת בשקט.

היו"ר יצחק וקנין:

אדוני סגן השר.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אל תכבד אותי, תכבד את עצמך.

היו"ר יצחק וקנין:

אדוני סגן השר.

יואל חסון (המחנה הציוני):

סגן שר האוצר יצחק כהן:

תכבד את עצמך. ממש כואב לך.

יואל חסון (המחנה הציוני):

זה לא כואב לך.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

היית בממשלה, לא עשית כלום.

יואל חסון (המחנה הציוני):

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אולי תשב בשקט.

היו"ר יצחק וקנין:

אדוני סגן השר, אני אפשרתי לך לעלות לפני משורת הדין – –

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אדוני היושב-ראש – – –

היו"ר יצחק וקנין:

– – זה לא על-פי התקנון, אז אנא ממך, לא ליצור ויכוח.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אדוני היושב-ראש, קודם כול, אני רוצה להגן על העובדים של הרשות שמטפלת בניצולי השואה. אלו עובדים מסורים שעושים את עבודתם לילות כימים כדי לטפל בניצולי השואה. הם מחלקים למעלה מ-3 מיליארד שקל, הם עובדים ברגישות – לא הרגישות שראינו פה, הצביעות הפוליטית הזאת, הם לא היו בממשלה עד לא מזמן – הם עושים עבודות יום ולילה כדי לטפל בניצולי השואה. ואני רוצה למחות פה על הפגיעה בהם. הם עושים עבודת קודש – –

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

היו"ר יצחק וקנין:

אדוני – – –

סגן שר האוצר יצחק כהן:

– – ולא יעזור לך שום דבר, אתה לא תפגע בפקידים שעושים עבודת קודש. זאת חוצפה.

היו"ר יצחק וקנין:

אדוני סגן שר האוצר, נא לסיים.

קריאות:

סגן שר האוצר יצחק כהן:

על כל פנים, אדוני היושב-ראש, אנחנו מטפלים בנושאים האלה ברגישות ובנחישות. אנחנו נביא פתרונות כמו שעד עכשיו הבאנו, וזה יבוא לכאן בעוד 45 יום. תודה רבה.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לסגן שר האוצר. אם כן, רבותי – – –

סגן שר האוצר יצחק כהן:

בינתיים אני מבקש להצביע נגד.

היו"ר יצחק וקנין:

בהתאם לבקשת הממשלה וגם לבקשת המציעים, הצבעות שמיות.

רבותי, אנחנו מצביעים על הצעת חוק הטבות לניצולי שואה (תיקון – ביטול ניכוי קצבה חודשית לפי הסכם עם גרמניה) של חבר הכנסת יואל רזבוזוב וקבוצת חברי הכנסת. רבותי, הצבעה שמית. נא להקריא את שמות חברי הכנסת.

יואל חסון (המחנה הציוני):

לכל איש יש שם. לכל איש יש שם.

היו"ר יצחק וקנין:

חבר הכנסת יואל חסון, לא באמצע ההצבעה. זה לא הוגן מצדך, מה שאתה עושה.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

עבדאללה אבו מערוף	–	אינו נוכח
טלב אבו עראר	–	אינו נוכח
יולי יואל אדלשטיין	–	נגד
מיכאל אורן	–	נגד
דוד אזולאי	–	נגד
ישראל אייכלר	–	נגד
רוברט אילטוב	–	בעד
אלי אלאוף	–	נגד
קארין אלהרר	–	אינה נוכחת
זאב אלקין	–	אינו נוכח
דוד אמסלם	–	אינו נוכח
אופיר אקוניס	–	אינו נוכח

– אינו נוכח	גלעד ארדן
– נגד	אורי אריאל
– נגד	זאב בנימין בגין
– בעד	זוהיר בהלול
– נגד	נאוה בוקר
– נגד	דוד ביטן
– אינה נוכחת	מיכל בירן
– נגד	מירב בן ארי
– נגד	אלי בן-דהן
– נגד	יואב בן צור
– בעד	איל בן ראובן
– בעד	יחיאל חיליק בר
– בעד	איתן ברושי
– בעד	עמר בר-לב
– נגד	ענת ברקו
– אינו נוכח	יוסף ג'בארין
– אינו נוכח	באסל גטאס
– אינו נוכח	אילן גילאון
– בעד	זהבה גלאון
– אינו נוכח	יואב גלנט
– אינה נוכחת	גילה גמליאל
– אינו נוכח	מסעוד גנאים
– נגד	משה גפני
– בעד	יעל גרמן
– אינו נוכח	אבי דיכטר
– נגד	אריה מכלוף דרעי
– נגד	צחי הנגבי
– בעד	יצחק הרצוג
– נגד	שרן השכל
– נגד	יצחק וקנין
– נגד	מכלוף מיקי זוהר
– אינה נוכחת	חנין זועבי
– אינו נוכח	ג'מאל זחאלקה
– בעד	תמר זנדברג
– אינו נוכח	עבד אל חכים חאג' יחיא
– נגד	ציפי חוטובלי

אורן אסף חזן	–	אינו נוכח
דב חנין	–	בעד
יואל חסון	–	בעד
אחמד טיבי	–	בעד
מנואל טרכטנברג	–	בעד
מרדכי יוגב	–	נגד
יוסי יונה	–	בעד
שלי יחימוביץ	–	אינה נוכחת
חיים ילין	–	בעד
משה יעלון	–	נגד
איתן כבל	–	בעד
אלי כהן	–	אינו נוכח
יצחק כהן	–	נגד
מאיר כהן	–	בעד
משה כחלון	–	אינו נוכח
חיים כץ	–	נגד
ישראל כץ	–	נגד
עליזה לביא	–	בעד
ציפי לבני	–	בעד
ז'קי לוי	–	נגד
מיקי לוי	–	אינו נוכח
אורלי לוי אבקסיס	–	בעד
יריב לוין	–	נגד
אביגדור ליברמן	–	אינו נוכח
יעקב ליצמן	–	נגד
סופה לנדבר	–	בעד
יאיר לפיד	–	אינו נוכח
ינון מגל	–	נגד
מנחם אליעזר מוזס	–	אינו נוכח
שולי מועלם-רפאלי	–	אינה נוכחת
ירון מזוז	–	נגד
מרב מיכאלי	–	בעד
אורי מקלב	–	נגד
יעקב מרגי	–	אינו נוכח
אראל מרגלית	–	בעד
אברהם נגוסה	–	אינו נוכח

נגד	–	משולם נהרי
אינה נוכחת	–	איילת נחמיאס ורבין
אינו נוכח	–	בנימין נתניהו
בעד	–	קסניה סבטלובה
אינה נוכחת	–	רויטל סויד
נגד	–	ניסן סלומינסקי
נגד	–	בצלאל סמוטריץ
אינו נוכח	–	אוסאמה סעדי
אינו נוכח	–	איימן עודה
נגד	–	רחל עזריה
אינו נוכח	–	דניאל עטר
בעד	–	חמד עמאר
נגד	–	רועי פולקמן
בעד	–	עודד פורר
אינה נוכחת	–	טלי פלוסקוב
נגד	–	מאיר פרוש
אינו נוכח	–	יעקב פרי
בעד	–	עיסאווי פריג'ל
בעד	–	עמיר פרץ
נגד	–	נורית קורן
נגד	–	יואב קיש
אינו נוכח	–	איוב קרא
אינה נוכחת	–	מירי רגב
בעד	–	מיכל רוזין
בעד	–	מיקי רוזנטל
בעד	–	יואל רזבוזוב
נגד	–	יפעת שאשא ביטון
נגד	–	יובל שטייניץ
בעד	–	אלעזר שטרן
בעד	–	נחמן שי
נגד	–	סילבן שלום
בעד	–	עפר שלח
בעד	–	איציק שמולי
בעד	–	סתיו שפיר
נגד	–	איילת שקד
אינה נוכחת	–	עאידה תומא סלימאן

היו"ר יצחק וקנין:

נא להקריא שוב את שמות חברי הכנסת שלא נכחו באולם בהצבעה הראשונה.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

עבדאללה אבו מערוף	-	אינו נוכח
טלב אבו עראר	-	אינו נוכח
קארין אלהרר	-	אינה נוכחת
זאב אלקין	-	אינו נוכח
דוד אמסלם	-	אינו נוכח
אופיר אקוניס	-	נגד
גלעד ארדן	-	אינו נוכח
מיכל בירן	-	בעד
יוסף ג'בארין	-	אינו נוכח
באסל גטאס	-	אינו נוכח
אילן גילאון	-	בעד
יואב גלנט	-	אינו נוכח
גילה גמליאל	-	אינה נוכחת
מסעוד גנאים	-	אינו נוכח
אבי דיכטר	-	אינו נוכח
חנין זועבי	-	אינה נוכחת
ג'מאל זחאלקה	-	אינו נוכח
עבד אל חכים חאג' יחיא	-	אינו נוכח
אורן אסף חזן	-	אינו נוכח
שלי יחימוביץ	-	אינה נוכחת
אלי כהן	-	אינו נוכח
משה כחלון	-	אינו נוכח
מיקי לוי	-	אינו נוכח
אביגדור ליברמן	-	אינו נוכח
יאיר לפיד	-	אינו נוכח
מנחם אליעזר מוזס	-	אינו נוכח
שולי מועלם-רפאלי	-	נגד
יעקב מרגי	-	אינו נוכח

אבריהם נגוסה	–	אינו נוכח
איילת נחמיאס ורבין	–	אינה נוכחת
בנימין נתניהו	–	אינו נוכח
רויטל סויד	–	אינה נוכחת
אוסאמה סעדי	–	אינו נוכח
איימן עודה	–	אינו נוכח
דניאל עטר	–	אינו נוכח
טלי פלוסקוב	–	אינה נוכח
יעקב פרי	–	אינו נוכח
איוב קרא	–	אינו נוכח
מירי רגב	–	אינה נוכחת
עאידה תומא סלימאן	–	אינה נוכחת

היו"ר יצחק וקנין:

רבותי, יש מישהו מחברי הכנסת שכרגע נמצא באולם המליאה ולא הצביע?

יאיר לפיד (יש עתיד):

קריאה:

זה מאוחר מדי.

היו"ר יצחק וקנין:

נא לקרוא את שמו של יאיר לפיד.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

יאיר לפיד – בעד

היו"ר יצחק וקנין:

רבתי, יש עוד חברי כנסת שנמצאים ולא הצביעו? אין. נא להגיש לי את תוצאות ההצבעה.

רבתי, להלן התוצאות – הצעת חוק הטבות לניצולי שואה (תיקון – ביטול ניכוי קצבה חודשית לפי הסכם עם גרמניה), התשע"ה–2015, של חבר הכנסת יואל רזבוזוב וקבוצת חברי הכנסת: נגד – 45, בעד – 40. הצעת החוק לא נתקבלה.

קריאה:

היו"ר יצחק וקנין:

רבתי, נא ---

קריאה:

לגבי ---

היו"ר יצחק וקנין:

רבתי, אנחנו עוברים להצעת חוק הטבות לניצולי שואה (תיקון – ביטול ניכוי הקצבה חודשית לפי הסכם עם גרמניה), התשע"ה–2015, של חברת הכנסת סופה לנדבר. רבתי, גם על הצעת החוק הזו הצבעה שמית. נא להקריא את שמות חברי הכנסת.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

עבדאללה אבו מערוף	–	אינו נוכח
טלב אבו עראר	–	אינו נוכח
יולי יואל אדלשטיין	–	אינו נוכח
מיכאל אורן	–	נגד
דוד אזולאי	–	נגד
ישראל אייכלר	–	נגד
רוברט אילטוב	–	בעד
אלי אלאוף	–	אינו נוכח
קארין אלהרר	–	אינה נוכחת
זאב אלקין	–	אינו נוכח

– אינו נוכח	דוד אמסלם
– נגד	אופיר אקוניס
– אינו נוכח	גלעד ארדן
– נגד	אורי אריאל
– נגד	זאב בנימין בגין
– בעד	זוהיר בהלול
– נגד	נאוה בוקר
– נגד	דוד ביטן
– אינה נוכחת	מיכל בירן
– נגד	מירב בן ארי
– נגד	אלי בן-דהן
– נגד	יואב בן צור
– בעד	איל בן ראובן
– אינו נוכח	יחיאל חיליק בר
– בעד	איתן ברושי
– בעד	עמר בר-לב
– נגד	ענת ברקו
– אינו נוכח	יוסף ג'בארין
– אינו נוכח	באסל גטאס
– בעד	אילן גילאון
– אינה נוכחת	זהבה גלאון
– אינו נוכח	יואב גלנט
– אינה נוכחת	גילה גמליאל
– אינו נוכח	מסעוד גנאים
– נגד	משה גפני
– בעד	יעל גרמן
– אינו נוכח	אבי דיכטר
– נגד	אריה מכלוף דרעי
– נגד	צחי הנגבי
– אינו נוכח	יצחק הרצוג
– נגד	שרן השכל
– נגד	יצחק וקנין
– נגד	מכלוף מיקי זוהר
– אינה נוכחת	חנין זועבי
– אינו נוכח	ג'מאל זחאלקה
– בעד	תמר זנדברג

אינו נוכח	–	עבד אל חכים חאג' יחיא
נגד	–	ציפי חוטובלי
נגד	–	אורן אסף חזן
בעד	–	דב חנין
בעד	–	יואל חסון
בעד	–	אחמד טיבי
בעד	–	מנואל טרכטנברג
נגד	–	מרדכי יוגב
בעד	–	יוסי יונה
אינה נוכחת	–	שלי יחימוביץ
בעד	–	חיים ילין
נגד	–	משה יעלון
בעד	–	איתן כבל
אינו נוכח	–	אלי כהן
נגד	–	יצחק כהן
בעד	–	מאיר כהן
אינו נוכח	–	משה כחלון
נגד	–	חיים כץ
נגד	–	ישראל כץ
בעד	–	עליזה לביא
בעד	–	ציפי לבני
בעד	–	אורלי לוי אבקסיס
נגד	–	ז'קי לוי
אינו נוכח	–	מיקי לוי
נגד	–	יריב לוין
אינו נוכח	–	אביגדור ליברמן
נגד	–	יעקב ליצמן
בעד	–	סופה לנדבר
בעד	–	יאיר לפיד
נגד	–	ינון מגל
אינו נוכח	–	מנחם אליעזר מוזס
נגד	–	שולי מועלם-רפאלי
נגד	–	ירון מזוז
בעד	–	מרב מיכאלי
נגד	–	אורי מקלב
נגד	–	יעקב מרגי

– בעד	אראל מרגלית
– אינו נוכח	אברהם נגוסה
– אינו נוכח	משולם נהרי
– אינה נוכחת	איילת נחמיאס ורבין
– אינו נוכח	בנימין נתניהו
– בעד	קסניה סבטלובה
– אינה נוכחת	רויטל סויד
– נגד	ניסן סלומינסקי
– נגד	בצלאל סמוטריץ
– אינו נוכח	אוסאמה סעדי
– אינו נוכח	איימן עודה
– נגד	רחל עזריה
– אינו נוכח	דניאל עטר
– בעד	חמד עמאר
– נגד	רועי פולקמן
– בעד	עודד פורר
– אינה נוכחת	טלי פלוסקוב
– נגד	מאיר פרוש
– אינו נוכח	יעקב פרי
– בעד	עיסאווי פריג'
– אינו נוכח	עמיר פרץ
– נגד	נורית קורן
– נגד	יואב קיש
– אינו נוכח	איוב קרא
– אינה נוכחת	מירי רגב
– בעד	מיכל רוזין
– בעד	מיקי רוזנטל
– בעד	יואל רזבזוב
– נגד	יפעת שאשא ביטון
– נגד	יובל שטייניץ
– אינו נוכח	אלעזר שטרן
– אינו נוכח	נחמן שי
– נגד	סילבן שלום
– בעד	עפר שלח
– בעד	איציק שמולי
– בעד	סתיו שפיר

אילת שקד – נגד
 עאידה תומא סלימאן – אינה נוכחת

היו"ר יצחק וקנין:

רבותי. נא לקרוא את השמות פעם שנייה.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

עבדאללה אבו מערוף – אינו נוכח
 טלב אבו עראר – אינו נוכח
 יולי יואל אדלשטיין – נגד
 אלי אלאוף – נגד
 קארין אלהרר – אינה נוכחת
 זאב אלקין – אינו נוכח
 דוד אמסלם – אינו נוכח
 גלעד ארדן – אינו נוכח
 מיכל בירן – אינה נוכחת
 יחיאל חיליק בר – אינו נוכח
 יוסף ג'בארין – אינו נוכח
 באסל גטאס – אינו נוכח
 זהבה גלאון – בעד
 יואב גלנט – אינו נוכח
 גילה גמליאל – אינה נוכחת
 מסעוד גנאים – אינו נוכח
 אבי דיכטר – אינו נוכח
 יצחק הרצוג – אינו נוכח
 חנין זועבי – אינה נוכחת
 ג'מאל זחאלקה – אינו נוכח
 עבד אל חכים חאג' יחיא – אינו נוכח
 שלי יחימוביץ – אינה נוכחת
 אלי כהן – אינו נוכח
 משה כחלון – אינו נוכח
 מיקי לוי – אינו נוכח
 אביגדור ליברמן – אינו נוכח

מנחם אליעזר מוזס	–	אינו נוכח
אברהם נגוסה	–	אינו נוכח
משולם נהרי	–	נגד
איילת נחמיאס ורבין	–	אינה נוכחת
בנימין נתניהו	–	אינו נוכח
רויטל סויד	–	אינה נוכחת
אוסאמה סעדי	–	אינו נוכח
איימן עודה	–	אינו נוכח
דניאל עטר	–	אינו נוכח
טלי פלוסקוב	–	אינה נוכחת
יעקב פרי	–	אינו נוכח
עמיר פרץ	–	אינו נוכח
איוב קרא	–	אינו נוכח
מירי רגב	–	אינה נוכחת
אלעזר שטרן	–	אינו נוכח
נחמן שי	–	אינו נוכח
עאידה תומא סלימאן	–	אינה נוכחת

היו"ר יצחק וקנין:

רבותי, יש מישהו מחברי הכנסת שלא הצביע ונוכח כרגע באולם המליאה? נא להקריא את השמות.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

מיכל בירן	–	בעד
יחיאל חיליק בר	–	בעד
יצחק הרצוג	–	בעד
נחמן שי	–	בעד
עאידה תומא סלימאן	–	בעד

היו"ר יצחק וקנין:

רבותי, יש עדיין חברי כנסת שנמצאים באולם המליאה ולא הצביעו? אין. נא להגיש אלי את תוצאות ההצבעה.

הצעת חוק הטבות לניצולי שואה (תיקון) – ביטול ניכוי הקצבה החודשית לפי הסכם עם גרמניה), התשע"ה–2015, של חברת הכנסת סופה לנדבר וקבוצת חברי כנסת – להלן תוצאות ההצבעה: 47 נגד, 39 בעד. הצעת החוק לא נתקבלה.

הצעת חוק מס ערך מוסף (תיקון – מס בשיעור אפס על תרופות), התשע"ה–

2015

[הצעת חוק פ/1481/20; נספחות.]

(הצעת חבר הכנסת אילן גילאון)

היו"ר יצחק וקנין:

אם כן, רבותי, אנחנו ממשיכים בסדר-היום. הצעת חוק מס ערך מוסף (תיקון) – מס בשיעור אפס על תרופות), התשע"ה–2015, של חבר הכנסת אילן גילאון – חבר הכנסת אילן גילאון, עשר דקות לרשותך.

אילן גילאון (מרצ):

אדוני היושב-ראש, כבוד סגן ראש הממשלה, חברים וחברות, כבר צעקו לי, אדוני היושב-ראש, שזו פעם שלישית שאני מעלה את החוק. האמת שזה הרבה יותר מפעם שלישית. למה אני עושה את זה בכלל? אתה יודע, אני אולי משול לאותו אחד שהיה מוכר סכיני גילוח מדלת לדלת, והיה דופק בדלתות, בא למכור סכין גילוח. רוצים סכין גילוח? כולם אמרו לו: לך לעזאזל, זה מפריע לנו, אין לנו מקום, אין לנו זמן, לא צריך סכין גילוח. ככה במהלך 20 שנה, הבן-אדם מוכר סכיני גילוח מדלת לדלת. יום אחד נפתחת הדלת, ואז מישהו אומר לו: תן לי בבקשה שתי חבילות סכיני גילוח. אומר: מה זה, עכשיו אחרי 20 שנה שאני בא ודופק בכל הדלתות ואתם לא קונים? אז לא הבאתי אתי. אבל אני, אדוני, הבאתי אתי, ויש אתי סכיני גילוח. ואני אומר מה שמנחם בגין תמיד היה אומר, שאת המובן מאליו – צריך לומר אותו. אני אומר את המובן מאליו.

לפני חצי שנה, בפעם השביעית או השמינית, כי הרי אני מגיש את הצעת החוק הזאת בהרכבים שונים – חברים, מיכל.

היו"ר יצחק וקנין:

מיכל, את מפריעה לחבר סיעתך.

אילן גילאון (מרצ):

אני רוצה רק להסביר. סלח לי, דב חנין, אני בן-אדם עם הפרעות קשב וריכוז. אני מבקש שתיתנו לי סיכוי להתמודד בצורה מכובדת עם הנאום שלי. תודה. תודה, דב חנין.

היו"ר יצחק וקנין:

דב חנין, חבר הכנסת, פנה אליך באופן אישי חבר הכנסת אילן גילאון.

אילן גילאון (מרצ):

נכון. ואני אפנה לכל אחד באופן אישי. הנה, יצאתי מהריכוז, אתה רואה?

היו"ר יצחק וקנין:

אתה רואה? אבל אני סומך על הזיכרון שלך.

אילן גילאון (מרצ):

לפני חצי שנה, כשאציק כהן עוד היה סגן ראש הממשלה – אתה, אתה, היית פעם. ועכשיו לא?

היו"ר יצחק וקנין:

היה סגן שר האוצר.

אילן גילאון (מרצ):

ואז הוא אמר לי שהם דנים בכובד ראש – אתם דנים בכובד ראש, הממשלה, בהצעה הזאת. הצעתי אז מוצרי יסוד ותרופות. ואתם דנים בכובד ראש ואתם תביאו הצעה. לאחר מכן, בבחירות, הובטח להוריד את המע"מ על מצרכי היסוד, וכך שמעתי מחבר הכנסת אמסלם, שאיננו כרגע כאן, שכל תכלית הגעתו לכנסת היא להוריד את מחיר התרופות. ונדמה לי שגם לו יש הצעת חוק בתחום תרופות מצילות חיים.

אני, כמו קאטו הזקן, חוזר פעם אחרי פעם אחרי פעם, ושוב רוצה לומר: מס ערך מוסף הוא כלי שאפשר להשתמש בו כדי לעשות רגולציה במשק, ולכן אני מאמין במע"מ דיפרנציאלי. לא flat.

אתה יכול לכוון. הנה, למשל, עכשיו יצא הדוח הזה, החמור, על עניין הבשר המעובד. יש לך כלי שאתה יכול לדאוג באמצעותו לבריאות הציבור, אבל תראה מה שקורה כאן, אדוני היושב-ראש. בעצם הטלת מס ערך מוסף על מוצר היסוד מספר אחת, תרופות, שאף אחד לא לוקח אתו לתאוה. אתה מכיר מישהו כזה, ששותה תרופות לתאוה, כי כיף לו? זה הופך למס הכנסה שלילי מהופך, מס הכנסה שלילי מהצד השני. ההיגיון במס הכנסה השלילי הוא שמי שלא מגיע לסף המס, אתה משלים לו את ההכנסה. והנה כאן, ככל שאתה יותר חולה, אדוני, אתה משלם יותר כסף. ככל שאתה נזקק יותר לתרופות, אדוני, אתה צריך לשלם יותר כסף. לפעמים זה מתבטא במאות ואף באלפי שקלים. במילים אחרות, ככל שאתה חולה המחיר עולה. איזה מין מס זה? זאת אומרת, מקובל לקחת מס על רווחים, אבל בוודאי לא מס על הפסדים. לא די בכך שהאדם חולה, אתה עוד הולך וממסה אותו על כך.

חברים יקרים, הדבר הזה משול – כאילו האוצר, משרד האוצר של מדינת ישראל שולח לרחוב ליסטים וגנבים ואומר להם: כשאתם מוצאים זקנה, מוגבל, נכה, אחד שלא יודע לרוץ מהר, תחטפו לו את השרשרת, תביאו את זה לאוצר, כדי שאחרי זה נוכל להתקזז עם מתווה הגז. מתווה. כל מי שאין לו דרך יש לו מתווה.

עיסאווי פריג' (מרצ):

אז תעשה מתווה תרופות.

אילן גילאון (מרצ):

כן. לא מזמן פיזרו בצורה פופוליסטית 1%, שנבלע לגמרי, שלא נודע כי בא אל קרבו. איש מהמדינה הזאת לא נהנה מה-1% הזה. הוא גולגל כדי להראות שעומדים בהבטחה, ובאותה נשימה גם הורידו קצת את מס החברות, כי זה היה צריך להיות הא בהא תליא. העלות של ה-1% הזה, אדוני היושב-ראש, הייתה 4 מיליארד; העלות של ביטול המע"מ על תרופות, ואני יודע את זה – – –

היו"ר יצחק וקנין:

אני מסכים אתך לחלוטין.

אילן גילאון (מרצ):

קשה שלא להסכים אתי. אני גם בטוח שכולם מסכימים אתי, ואני לא חושב שזה נובע – – –

קריאה:

כמה העלות?

אילן גילאון (מרצ):

העלות היא 2 מיליארד, על-פי מה שנאמר לי כאן בפעם הקודמת שהגשתי את החוק על-ידי שרת הבריאות הקודמת יעל גרמן. את אמרת לי שהעלות של זה היא 2 מיליארד שקלים, נכון? זאת העלות. כלומר, ב-1% הזה שפוזר לכל עבר אפשר היה פעמיים להוריד את המע"מ על התרופות, אדוני היושב-ראש. וזה לא נעשה משום שאנשים הם רעים כאן, אלא משום שיש כאן איזו אטימות, שעולם כמנהגו נוהג.

אני רוצה לפנות בעיקר וקודם כול לראש הממשלה, שהבטיח שהוא מוריד את המע"מ על מוצרי היסוד, מתוך הבנה של העניין. זאת הייתה הצהרת בחירות. אבל אני רוצה לפנות לאריה דרעי, אריה מכלוף דרעי, שמדבר כל כך הרבה על שקופים. אלה הם האנשים הכי שקופים; אנשים שלפעמים צריכים להתלבט בבוקר בין פרוסה לתרופה, אשכרה ככה, כמו שאני אומר לכם. לגבי חלק זה מאות שקלים, לגבי חלק שחולים יותר זה אלפי שקלים רק המע"מ במקרה הזה. והשר כחלון, שדיבר על חמלה – אני לא מאמין בחמלה, אני מאמין רק בחלוקה. אני מאמין במסים, תשתיות ותשלומי העברה. חמלה זה עניין של יחס אישי. אבל השר שמאמין בחמלה, לדבר המובן מאליו אתם לא פתוחים כדי לעשות את זה?

תראו, חברים, אנחנו גם מדברים היום על ההצעה של שר הבריאות, שהשב"ן יטפל גם בתרופות האלה שאנחנו מקבלים. זאת אומרת, שאפשר יהיה באמצעות השירותים הנוספים להגדיל את ההוצאה הפרטית לבריאות. הרי מדינת ישראל נמצאת במקום הראשון בהוצאה פרטית לבריאות, אדוני היושב-ראש, ובמקום השלישי לפני הסוף בהוצאה הציבורית לבריאות. לנו יש אחת הרפואות הטובות בעולם, ואנחנו חושבים שבמסגרת הביטוח הכולל של מדינה – מרפא, מלבוש, מעון, מזון, זה הולך לפי הסדר הזה. לכן אני בא ואומר לך: חוק ביטוח בריאות ממלכתי, אדוני, שיש לו שם מדהים, וה-OECD, שיש לו שם מאוד מפתה אבל גם מחייב, כמו שאומרים אצלנו *Noblesse oblige*, חייב להתבטא בכך שכל אזרח במדינת ישראל – אני חוזר ואומר את זה כל פעם שאני מעלה את החוק הזה – ברגע שהוא נתון תחת הפנסים הגדולים על שולחן הניתוח, עשר שניות בערך לפני שחומר ההרדמה עובד, הוא צריך להיות בטוח במיליון אחוז שיתפרו אותו בחוט הכי טוב וייתנו לו את התרופה הטובה ביותר ואת הניתוח הכי טוב, בלי קשר לביטוח שהוא משלם. זו המשמעות של חוק ביטוח בריאות ממלכתי. אבל זה עניין של השקפת עולם, זה עניין של מה רמת האחריות של המדינה כלפי אזרחיה ומה הם יודעים לתבוע ממנה.

ועל כן אני מבקש מכם, חברי הכנסת, ומן האזרחים בבית, שבוודאי מסכימים לחוק הזה, כי זאת הסיבה האמיתית שאני בתמימותי, אולי בטיפשותי, אני מעלה פעם אחרי פעם את החוק הזה בכל הווריאציות האפשריות, שאולי פעם אחת – כמו שאומרים, גם כאשר שעון עומד, פעמיים ביום הוא מראה נכון את השעה – אולי פעם אחת זה יראה את השעה נכון.

אני מאחל בריאות טובה לכולכם, א. כי זה טוב להיות בריא; ב. כי זה עולה הרבה הרבה מאוד כסף שלא להיות בריא. אז תהיו לי בריאים, ואני מקווה לתמיכתכם בחוק, בלי הבדל של קואליציה, אופוזיציה, הרי אתם מבינים בעומק לבכם שהחוק הזה הוא כל כך צודק. תודה רבה, אדוני. אנחנו מבקשים הצבעה שמית כמובן.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לחבר הכנסת אילן גילאון. ישיב סגן שר האוצר חבר הכנסת יצחק כהן.

אילן גילאון (מרצ):

מה, עוד הפעם? זה נקרא דז'ה-וו. זה דז'ה-וו, אתה עוד הפעם? יש לך התשובה הקודמת, לא? משנה קודמת?

סגן שר האוצר יצחק כהן:

כבוד היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, חברי היקר אילן גילאון, שלא מתייאש, וגם אני לא מתייאש, ונפגשים פה מדי פעם.

אילן גילאון (מרצ):

אתה מבין שכשאני אקבל את התרופות שלי, אני – – –

סגן שר האוצר יצחק כהן:

תענה, תענה אמן. ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם שהכול נהיה בדברו.

היו"ר יצחק וקנין:

אמן.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

כבוד היושב-ראש, מס ערך מוסף הוא מס עקיף המוטל על הצריכה, והוא חל באופן אחיד על מרבית המוצרים והשירותים ועל כלל הצרכנים במשק.

עיסאווי פריג' (מרצ):

מה אתה אומר?

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

— — — הפנסיוני פטור ממע"מ על מוצרי יסוד? האם תרופה היא לא מוצר יסוד?

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אני מגיע לזה.

עיסאווי פריג' (מרצ):

— — —

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אם תרשי לי, אני אגיע לזה, גברת לוי אבקסיס.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

— — — זה

סגן שר האוצר יצחק כהן:

הם מפריעים לי, אדוני היושב-ראש, אני לא יכול ככה. עיסאווי פריג' בדרך כלל לא מפריע. אפשר להמשיך, ברשותך?

עיסאווי פריג' (מרצ):

סגן שר האוצר יצחק כהן:

הנה, בבקשה. על כל פנים, אני אדלג על כל ההקדמה, בסדר, עיסאווי?

חשוב להדגיש, אדוני היושב-ראש, כי המדינה משקיעה משאבים רבים בהכנסת תרופות לסל הבריאות. בשנים 2014–2016, 300 מיליון ש"ח – נכון, גברתי שרת הבריאות שלעבר?

יעל גרמן (יש עתיד):

סגן שר האוצר יצחק כהן:

300 מיליון ש"ח.

יעל גרמן (יש עתיד):

זה לא – – – שים לב. לא, שים לב.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

מנגנון זה הוא המנגנון הממשלתי להוזלת מחירי התרופות לאזרחים במדינת ישראל. אומדן אובדן ההכנסות הצפוי כתוצאה מיישום החוק הוא כ-500 מיליון ש"ח בשנה, וזאת ללא השלכות הרחב וללא עלויות התפעול המתחייבות מיישום הצעה זו.

לאור האמור לעיל – אילן, לא קראתי לך את כל התשובה, כי אתה מכיר אותה מ-2013.

אילן גילאון (מרצ):

– – – אני יכול להקריא לך את התשובה.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

זו הסיבה שדילגתי עליה. אני מעביר אותך ל"דברי הכנסת", תמצא את התשובה הזו – כמה פעמים העלית את ההצעה?

אילן גילאון (מרצ):

אין-ספור.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אין-ספור, אז אין-ספור תשובות כאלה קיבלת, וזו הסיבה שדילגתי ישר לסוף, לספר לך שהמדינה משקיעה משאבים רבים בהכנסת תרופות לסל הבריאות – כפי שצינו, 300 מיליון ש"ח בכל שנה – וחשוב לי לציין את זה שוב פעם; נכון, צחי? אני מציין שזה המנגנון הממשלתי להוזלת מחירי התרופות לאזרחים במדינת ישראל, ואני רוצה לאחל לכולם בריאות איתנה, רפואה שלמה, שלא תזדקקו לתרופות האלה.

ואדוני היושב-ראש, אני מבקש מחברי, כפי שביקשתי בעבר אין-ספור פעמים, לדחות את ההצעה. תודה.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה. תודה לסגן שר האוצר חבר הכנסת יצחק כהן.

עיסאווי פריג' (מרצ):

– – –

היו"ר יצחק וקנין:

חבר הכנסת אילן גילאון, מעוניין לעלות שוב? לרשותך שלוש דקות.

אילן גילאון (מרצ):

אדוני היושב-ראש, היות שאני יכול לדבר עוד שנים על הנושא הזה, בוודאי שאני מבקש לעלות, אבל אתה יודע, אם זה לא היה באמת שלנו, היינו יכולים באמת לצחוק על העניין הזה. הרי אני מכיר את התשובות האלה בעל-פה: הממשלה משקיעה והממשלה שוקלת והממשלה מביאה לוועדה, והוועדה היא בית-קברות של הנושא עצמו בנושא כל כך טריוויאלי. איך אמרו במערכון של

"הגשש"? אתם שואלים את אותן שאלות, והם עונים את אותן תשובות, והכלבים נובחים והשיירה ממשיכה ללכת.

אדוני היושב-ראש, בסופו של דבר, כל המלל והדיבורים על חברתיות ועל חברותיות ועל חמלתיות לא עוזרים שום דבר. עוני זה תוצאה של חלוקה לא הוגנת ולא נכונה של עושר, זה חוק כלים שלובים, אלה המכשירים שיש לכל כלכלה. לכן הבעיה המרכזית היא בעיית הגרידיות, הבעיה של החמדנות. מי שכתב את לוחות הברית, אדוני, היה צריך להקדים את "לא תחמוד" ל"לא תגנוב", משום שלגנוב לפעמים אנשים חייבים בשביל פרוסת לחם, ו"לא תחמוד" אומר שיש לך הכול ואתה צריך עוד.

אני לא צריך לתאר לך כאן כמה כסף ממתווה הגז אפשר היה להעביר כדי לפתור את הבעיה של 2 המיליארד העלובים האלה של התרופות, אבל לכמה אנשים בכל כך מעט אפשר היה לפתור את הבעיה הפרטית והפרטנית.

תראו, אם המדינה הזאת מבקשת להתפרק באופן מוחלט מאחריותה לאזרחיה, ובאותה נשימה להיות אור לגויים – ויש לי עוד כמה בעיות ופתרונות לתת – בסופו של דבר הכיוון הוא כיוון רק למקום אחד: אנחנו הולכים להתפרק ולהיות כל אדם לעצמו שבסוף נפילתו ידע שהוא לבד-לבדו. העניין של החלוקה והצדק החלוקתי בכל תחום – בבריאות, בחינוך, באדמות, בתעסוקה, בכל מקום – הם בסופו של דבר בעניין של חברה. זוהי הנגישות האמיתית – לאפשר לכל פרט להגיע למחוז חפצו, אדוני, בצורה מכובדת ועצמאית; זה מה שיש לכל אזרח זכות תחת לשמים האלה. וכאשר מדינה חומסת את העניים ומזינה את האבו-נפחות, את הנבחנים הגדולים האלה – בנקים, חברות ביטוח, סרסורי כוח-אדם, סרסורי נדל"ן – אלה יכולים לקבל, ואילו התרופה של המסכן הזה, שצריך לקחת אותה כי הוא חולה כרוני או יש לו חס וחלילה מחלה מאוד קשה, ככל שהתרופה שלו יקרה יותר ככה הוא משלם יותר, צריך להיות ציני בצורה שאי-אפשר לתאר אותה. אי-אפשר לראות את הגבול שלה.

אני, עם כל הכבוד לך, אדוני סגן השר, ידידי סגן השר, אני מבין שהתשובה הזאת לא תתקבל, ולא תתקבל תשובה אחרת כל עוד אתם פשוט לא תעופו מכאן וכל עוד לא יהיה שלטון שיבצע חלוקה אחרת. בינתיים, נער הייתי וגם זקנתי, ואתם הולכים רק על-פי חלוקה של יותר לפחות ופחות ליותר. זאת המציאות, אדוני, ולכן אני שוב מבקש מכל חברי הכנסת, תפעילו את – איך אומרים? – הכישרון הרגשי שלכם, הגבוה ביותר והחזק ביותר, ותלכו ותצביעו בנתיב לבכם, כי אתם יודעים כמה ההצעה הזאת צודקת.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לחבר הכנסת אילן גילאון. רבותי, גם להצעת חוק זאת יש בקשה להצבעה שמית מהאופוזיציה, וגם מהממשלה.

הצעת חוק מס ערך מוסף (תיקון – מס בשיעור אפס על תרופות), התשע"ה–2015, של חבר הכנסת אילן גילאון – נא להקריא, גברתי מזכירת הכנסת, את שמות חברי הכנסת.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

עבדאללה אבו מערוף	–	בעד
טלב אבו עראר	–	בעד
יולי יואל אדלשטיין	–	אינו נוכח
מיכאל אורן	–	נגד
דוד אזולאי	–	נגד
ישראל אייכלר	–	נגד
רוברט אילטוב	–	אינו נוכח
אלי אלאוף	–	נגד
קארין אלהרר	–	אינה נוכחת
זאב אלקין	–	נגד
דוד אמסלם	–	אינו נוכח
אופיר אקוניס	–	אינו נוכח
גלעד ארדן	–	אינו נוכח
אורי אריאל	–	אינו נוכח
זאב בנימין בגין	–	נגד
זוהיר בהלול	–	בעד
נאוה בוקר	–	נגד
דוד ביטן	–	נגד
מיכל בירן	–	בעד
מירב בן ארי	–	נגד
אלי בן-דהן	–	נגד
יואב בן צור	–	נגד
איל בן ראובן	–	בעד
יחיאל חיליק בר	–	בעד
איתן ברושי	–	בעד
עמר בר-לב	–	בעד
ענת ברקו	–	נגד

יוסף ג'בארין	–	אינו נוכח
באסל גטאס	–	בעד
אילן גילאון	–	בעד
זהבה גלאון	–	בעד
יואב גלנט	–	אינו נוכח
גילה גמליאל	–	אינה נוכחת
מסעוד גנאים	–	בעד
משה גפני	–	נגד
יעל גרמן	–	אינה נוכחת
אבי דיכטר	–	נגד
אריה מכלוף דרעי	–	אינו נוכח
צחי הנגבי	–	נגד
יצחק הרצוג	–	אינו נוכח
שרן השכל	–	נגד
יצחק וקנין	–	נגד
מכלוף מיקי זוהר	–	נגד
חנין זועבי	–	אינה נוכחת
ג'מאל זחאלקה	–	אינו נוכח
תמר זנדברג	–	בעד
עבד אל חכים חאג' יחיא	–	אינו נוכח
ציפי חוטובלי	–	נגד
אורן אסף חזן	–	אינו נוכח
דב חנין	–	אינו נוכח
יואל חסון	–	אינו נוכח
אחמד טיבי	–	בעד
מנואל טרכטנברג	–	אינו נוכח
מרדכי יוגב	–	נגד
יוסי יונה	–	בעד
שלי יחימוביץ	–	אינה נוכחת
חיים ילין	–	בעד
משה יעלון	–	נגד
איתן כבל	–	בעד
אלי כהן	–	נגד
יצחק כהן	–	נגד
מאיר כהן	–	אינו נוכח
משה כחלון	–	אינו נוכח

נגד	–	חיים כץ
אינו נוכח	–	ישראל כץ
אינה נוכחת	–	עליזה לביא
אינה נוכחת	–	ציפי לבני
בעד	–	אורלי לוי אבקסיס
נגד	–	ז'קי לוי
אינו נוכח	–	מיקי לוי
נגד	–	יריב לוין
אינו נוכח	–	אביגדור ליברמן
נגד	–	יעקב ליצמן
בעד	–	סופה לנדבר
אינו נוכח	–	יאיר לפיד
נגד	–	ינון מגל
אינו נוכח	–	מנחם אליעזר מוזס
נגד	–	שולי מועלם-רפאלי
נגד	–	ירון מזוז
בעד	–	מרב מיכאלי
נגד	–	אורי מקלב
נגד	–	יעקב מרגי
אינו נוכח	–	אראל מרגלית
נגד	–	אברהם נגוסה
נגד	–	משולם נהרי
אינה נוכחת	–	איילת נחמיאס ורבין
אינו נוכח	–	בנימין נתניהו
בעד	–	קסניה סבטלובה
אינה נוכחת	–	רויטל סויד
נגד	–	ניסן סלומינסקי
נגד	–	בצלאל סמוטריץ
אינו נוכח	–	אוסאמה סעדי
אינו נוכח	–	איימן עודה
נגד	–	רחל עזריה
אינו נוכח	–	דניאל עטר
בעד	–	חמד עמאר
נגד	–	רועי פולקמן
בעד	–	עודד פורר
נגד	–	טלי פלוסקוב

מאיר פרוש	–	אינו נוכח
יעקב פרי	–	אינו נוכח
עיסאווי פריג'	–	בעד
עמיר פרץ	–	בעד
נורית קורן	–	נגד
יואב קיש	–	נגד
איוב קרא	–	אינו נוכח
מירי רגב	–	אינה נוכחת
מיכל רוזין	–	בעד
מיקי רוזנטל	–	בעד
יואל רזבוזוב	–	אינו נוכח
יפעת שאשא ביטון	–	נגד
יובל שטייניץ	–	אינו נוכח
אלעזר שטרן	–	אינו נוכח
נחמן שי	–	בעד
סילבן שלום	–	נגד
עפר שלח	–	אינו נוכח
איציק שמולי	–	בעד
סתיו שפיר	–	אינה נוכחת
איילת שקד	–	נגד
עאידה תומא סלימאן	–	בעד

היו"ר יצחק וקנין:

נא להקריא את שמות חברי הכנסת שלא הצביעו בהצבעה הראשונה פעם שנייה.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

יולי יואל אדלשטיין	–	נגד
רוברט אילטוב	–	בעד
קארין אלהרר	–	אינה נוכחת
דוד אמסלם	–	אינו נוכח
אופיר אקוניס	–	אינו נוכח
גלעד ארדן	–	אינו נוכח
אורי אריאל	–	נגד

יוסף ג' בארין	–	אינו נוכח
יואב גלנט	–	אינו נוכח
גילה גמליאל	–	נגד
יעל גרמן	–	אינה נוכחת
אריה מכלוף דרעי	–	אינו נוכח
יצחק הרצוג	–	אינו נוכח
חנין זועבי	–	בעד
ג'מאל זחאלקה	–	בעד
עבד אל חכים חאג' יחיא	–	בעד
אורן אסף חזן	–	אינו נוכח
דב חנין	–	בעד
יואל חסון	–	בעד
מנואל טרכטנברג	–	אינו נוכח
שלי יחימוביץ	–	אינה נוכחת
מאיר כהן	–	אינו נוכח
משה כחלון	–	אינו נוכח
ישראל כץ	–	נגד
עליזה לביא	–	אינה נוכחת
ציפי לבני	–	בעד
מיקי לוי	–	אינו נוכח
אביגדור ליברמן	–	אינו נוכח
יאיר לפיד	–	אינו נוכח
מנחם אליעזר מוזס	–	אינו נוכח
אראל מרגלית	–	בעד
איילת נחמיאס ורבין	–	אינה נוכחת
בנימין נתניהו	–	אינו נוכח
רויטל סויד	–	אינה נוכחת
אוסאמה סעדי	–	אינו נוכח
איימן עודה	–	אינו נוכח
דניאל עטר	–	אינו נוכח
מאיר פרוש	–	נגד
יעקב פרי	–	אינו נוכח
איוב קרא	–	אינו נוכח
מירי רגב	–	אינה נוכחת
יואל רזבוזוב	–	אינו נוכח
יובל שטייניץ	–	אינו נוכח

אלעזר שטרן	– אינו נוכח
עפר שלח	– אינו נוכח
סתיו שפיר	– בעד

היו"ר יצחק וקנין:

יש מישהו באולם המליאה שלא הצביע, רבותי, ומעוניין להצביע כרגע? אין. גברתי מזכירת הכנסת, נא להגיש אלי את תוצאות ההצבעה.

קריאה:

רגע, רגע – – –

היו"ר יצחק וקנין:

כבר הכרזתי – להגיש לי את התוצאות. אין אפשרות לשנות את זה.

רבותי, להלן תוצאות ההצבעה: הצעת חוק מס ערך מוסף (תיקון – מס בשיעור אפס על תרופות), התשע"ה–2015, של חבר הכנסת אילן גילאון – רבותי, 49 מתנגדים, 39 בעד. אם כן, הצעת החוק לא נתקבלה.

מסמכים שהונחו על שולחן הכנסת

היו"ר יצחק וקנין:

אנחנו ממשיכים בסדר-היום: הודעה למזכירת הכנסת.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

תודה.

ברשות יושב-ראש הישיבה, הנני מתכבדת להודיעכם, כי הונחה היום על שולחן הכנסת, לקריאה ראשונה, מטעם הממשלה, הצעת חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 164), התשע"ו–2015. תודה.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה למזכירת הכנסת.

הצעת חוק חובת המכרזים (תיקון – ייצוג עסקים קטנים ובינוניים באזור פריפריה במכרז), התשע"ה-2015

[הצעת חוק פ/1474/20; נספחות.]

(הצעת קבוצת חברי הכנסת)**היו"ר יצחק וקנין:**

רבותי, הצעת חוק חובת המכרזים (תיקון – ייצוג עסקים קטנים ובינוניים באזור פריפריה במכרז), התשע"ה-2015, של חברת הכנסת יעל גרמן וקבוצת חברי הכנסת. חברת הכנסת יעל גרמן, עשר דקות לרשותך.

יעל גרמן (יש עתיד):

אדוני היושב-ראש, חברותי חברות הכנסת, חברי חברי הכנסת, אני עדיין לא נרגעת מההצבעה על החוק לסיוע לניצולי שואה. לא נרגעתי, מפני שאני באמת מנסה לא להיות צינית ומנסה להבין מה הם המניעים של ועדת שרים לענייני חקיקה ומה הם המניעים, דרך אגב, של האוצר כשהם באים ודוחים הצעה כזאת. האם יש כאן מניעים כספיים אמיתיים שבאים אנשי האוצר ואומרים: זו הצעת חוק שמטילה חבות כספית מאוד גבוהה על המדינה? אם הם אומרים את זה, הרי זה לא מתקבל על הדעת שבמקרה הזה של ניצולי שואה לא יעשו את המאמץ ובאמת ימצאו תקציב. מה עוד שכולנו יודעים שהתקציב הזה לא יהיה לזמן רב, שזהו תקציב שילך ויפחת עם השנים, לדאבוננו הרב, מפני שמספר הניצולים הולך וקטן. ואם זו לא הסיבה הכספית, אז האם שתי ההצעות האלה נדחו רק מפני שהן לא הוגשו על-ידי חברי קואליציה? באמת קשה לי להבין זאת.

אני התחלתי בהצעת החוק הזו גם מפני שישבתי באמת מזועזעת מההצבעה, אבל גם מפני שההצעה שלי, הצעה שבאה לתמוך בעסקים הקטנים בפריפריה, היא דומה, היא כמעט זהה להצעת חוק שעברה היום לפני כשעה וחצי – הצעת חוק טובה, מעולה, של חבר הכנסת רועי פולקמן – ואם תסתכלו בשתי ההצעות לא תמצאו ממש הבדל. ואם יש הבדל, הרי שבאודאי אפשר לתאם עמדות, לתקן ולעשות את כל התיאומים והשינויים הנדרשים אחרי הקריאה הטרומית. וכאשר יש רצון טוב או כאשר יש הצבעה שהיא לעניין, אז בדרך כלל לוקחים גם הצבעות של הקואליציה ומצמידים אותן להצבעות של האופוזיציה, או להפך, וכך לא נראים קטנוניים.

הצעת החוק שלי באה ואומרת שכאשר עסקים מהפריפריה – פריפריה, או צפון או דרום – מגיעים בסופו של דבר לשקלול גבוה יחד עם עסקים אחרים, העסקים בפריפריה יקבלו עדיפות. לא בגלל מחיר ולא בגלל סתם; אותו מחיר, אותם תנאי סף, הכול אותו דבר. הגיעו לגמר ויש היום שלוש הצעות או שתי הצעות, אחת מהפריפריה ואחת שלא מהפריפריה, האם לא מן הראוי להעדיף את הפריפריה? הפריפריה נישאת בגרונם של כולם. כולם מדברים על כך שצריך לחזק את הפריפריה, כולם מדברים על העסקים הקטנים. רק אתמול ציינו כאן בכנסת, וגם בוועדות, את יום העסקים הקטנים, וכולם שרו שירי הלל על החשיבות של העסקים הקטנים לחוט השדרה העסקי והכלכלי של מדינת ישראל. והנה, יש פה הצעה שבאה גם לקדם את העסקים הקטנים והבינוניים וגם לקדם את הפריפריה, והקואליציה דוחה אותה.

אז ברור לי שברוב האוטומטי של הקואליציה יצביעו נגד ההצעה. מה שלא ברור לי זה מדוע הצעה כל כך דומה עברה לפני שעה וחצי והצעה שמדברת על אותם עקרונות כנראה לא תעבור בעוד כדקה.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה רבה, חברת הכנסת גרמן. ישיב סגן שר האוצר יצחק כהן. בבקשה, אדוני.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אדוני היושב-ראש, תודה, חברי חברי הכנסת, כבוד חברת הכנסת יעל גרמן, שרת הבריאות לשעבר, מוצע בהצעת החוק של גברתי לקבוע כי במכרז שבו שתי הצעות או יותר קיבלו תוצאה משוקללת זהה והיא התוצאה הגבוהה ביותר, ואחת ההצעות היא של עסק קטן או בינוני מאזור הפריפריה, תיבחר ההצעה כאמור כהצעה הזוכה במכרז. הממשלה מתנגדת להצעת החוק.

יעל גרמן (יש עתיד):

איזה פלא, הפתעת אותי.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

לא רק מפתיע. הופתעת.

אדוני היושב-ראש, הייתה הצעה – רועי, כפי שהסברת לי לגבי השוני בין ההצעה שלך להצעה של חברת הכנסת יעל גרמן, שכנעת אותי שבהצעת החוק שלך תוכל אולי בהמשך הדרך לדון עם חברת הכנסת יעל גרמן, כי יש פה כמה נקודות משיקות. אתה אתי, רועי?

רועי פולקמן (כולנו):

כן.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

יש כמה נקודות משיקות בין ההצעה שלך להצעה של חברת הכנסת גרמן. אז אני מציע, אף שוועדת שרים החליטה להתנגד להצעה של חברת הכנסת גרמן, אולי בהמשך, בהמשך הדרך, בדיונים בוועדות, תוכלו ביחד להביא איזה משהו שיהיה טוב.

עפר שלח (יש עתיד):

--- איך אפשר יהיה ---

יעל גרמן (יש עתיד):

--- למה בכלל נגד? למה הצעה זהה בעד והצעה כזאת נגד? למה?

סגן שר האוצר יצחק כהן:

א. התשובה שנתת קודם היא התשובה הנכונה. שלום לכבודו. ב. יש פה הצעת החוק של

רועי ---

מאיר כהן (יש עתיד):

--- הכי לא נעים זה לראות אותך מתפתל באי-נוחות --- תצמידו אותה.

שר התיירות יריב לוין:

--- מדירה באופן מכון את יהודה ושומרון מתוך ---

סגן שר האוצר יצחק כהן:

היא מדירה את יהודה ושומרון? איך את יכולה לעשות דבר כזה?

יעל גרמן (יש עתיד):

— — — לא שמעתי מה הוא — — —

סגן שר האוצר יצחק כהן:

איך את עושה דבר כזה, חברת הכנסת?

יעל גרמן (יש עתיד):

מה עשיתי?

סגן שר האוצר יצחק כהן:

ההצעה שלך מדירה את כל היישובים ביהודה ושומרון.

יעל גרמן (יש עתיד):

מה? יהודה ושומרון לא מוזכרים בכלל בהצעה שלי — — —

קריאות:

— — —

סגן שר האוצר יצחק כהן:

— — — כבוד השר — — —

עפר שלח (יש עתיד):

— — — היא מדירה גם את — — —

שר התיירות יריב לוין:

— — — מדירה את יהודה ושומרון — — —

יעל גרמן (יש עתיד):

— — — היא מדברת על פריפריה — — —

שר התיירות יריב לוין:

— — — זה להבדיל מההצעה של חבר הכנסת פולקמן. ולכן, הוועדה — — —

סגן שר האוצר יצחק כהן:

— — — אני אקריא את דברי ההסבר. אולי אנשים — — —

שר התיירות יריב לוין:

ההסבר פשוט מאוד.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

בוא נראה. צחי, אני יכול לרדת, או שאני אסביר? מה הסיכום? הממשלה דחתה, אז להצביע

נגד.

צחי הנגבי (הליכוד):

— — —

סגן שר האוצר יצחק כהן:

לא, אתה מדבר על סיכום אחר, אתה מדבר על סיכום עם חיליק בר.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

לא, לא, זה שתי הצעות שונות. בזה אתה יכול לרדת.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אז להקריא את דברי ההסבר? עסקים קטנים ובינוניים מהווים את אחד היסודות החשובים – זה נכון. לממשלה יש כלים רבים שיכולים לעודד ולפתח את העסקים הקטנים והגדולים באזור הפריפריה – זה גם נכון. היא חייבת להעמיד בראש סדר העדיפויות שלה את עידוד התפתחותם של עסקים קטנים ובינוניים. סיוע לעסקים קטנים ובינוניים בפריפריה יביא לצמיחה – זה גם נכון. מטרת ההצעה – ההצעה של רועי היא הצעה כמעט זהה לחלוטין.

רועי פולקמן (כולנו):

ההצעה שלי אחרת לגמרי.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

יש כמה דברים.

רועי פולקמן (כולנו):

סגן שר האוצר יצחק כהן:

למה הכנסת העדפה לפי אזור, יעל? אם כך, שר התיירות צודק. את רוצה להדיר קבוצות שלמות – עפר, קצת יותר בשקט. אתה נשמע עד לפה. שומעים אותך ואת התשובה.

יעל גרמן (יש עתיד):

הכוונה שלי לא להדיר. הכוונה שלי לתת הזדמנות שווה. כאשר כולם שווים, מישהו שונה. אי-אפשר על בסיס לא שווה לעשות שוויון.

רועי פולקמן (כולנו):

אני לא עסקתי בהעדפה לפי אזור. העדפה לפי אזור, יש לזה השלכות. זאת לא הצעה דומה.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אז ההצעה של רועי הרבה יותר שוויונית.

רועי פולקמן (כולנו):

יש תנאי סף לכולם.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

תנאי סף לכולם.

יעל גרמן (יש עתיד):

אני רציתי להסתדר, אני רציתי להצמיד את זה.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

קודם כול, הממשלה מתנגדת. ועדת שרים לענייני חקיקה החליטה להתנגד להצעה שלך. ננסה בפעם הבאה.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

מטעמים ענייניים, מטעמים ענייניים. לא, זה חשוב להגיד.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חברת הכנסת גרמן, את מעוניינת להגיב?

יעל גרמן (יש עתיד):

לא.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חבר הכנסת הנגבי, ביקשתם הצבעה שמית?

יעל גרמן (יש עתיד):

ההצעה טובה, ראויה, נכונה, אבל מפני שאני יושבת במקום הלא-נכון יצביעו נגד.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

זאת לא הפעם הראשונה.

אנחנו, אם כן, נעבור להצבעה שמית על הצעת החוק של יעל גרמן, חובת המכרזים (תיקון – ייצוג עסקים קטנים ובינוניים באזור פריפריה במכרז). אני מבקש ממצירת הכנסת להתחיל בקריאת השמות להצבעה שמית.

מצירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

אינו נוכח	–	עבדאללה אבו מערוף
אינו נוכח	–	טלב אבו עראר
אינו נוכח	–	יולי יואל אדלשטיין
אינו נוכח	–	מיכאל אורן
נגד	–	דוד אזולאי
נגד	–	ישראל אייכלר
אינו נוכח	–	רוברט אילטוב
נגד	–	אלי אלאוף
בעד	–	קארין אלהרר
אינו נוכח	–	זאב אלקין
אינו נוכח	–	דוד אמסלם
אינו נוכח	–	אופיר אקוניס
אינו נוכח	–	גלעד ארדן
אינו נוכח	–	אורי אריאל
נגד	–	זאב בנימין בגין
אינו נוכח	–	זוהיר בהלול
נגד	–	נאוה בוקר
אינו נוכח	–	דוד ביטן
אינה נוכחת	–	מיכל בירן
נגד	–	מירב בן ארי
נגד	–	אלי בן-דהן
נגד	–	יואב בן צור
בעד	–	איל בן ראובן
בעד	–	יחיאל חיליק בר

איתן ברושי	–	אינו נוכח
עמר בר-לב	–	אינו נוכח
ענת ברקו	–	נגד
יוסף ג'בארין	–	אינו נוכח
באסל גטאס	–	בעד
אילן גילאון	–	בעד
זהבה גלאון	–	אינה נוכחת
יואב גלנט	–	אינו נוכח
גילה גמליאל	–	נגד
מסעוד גנאים	–	אינו נוכח
משה גפני	–	נגד
יעל גרמן	–	בעד
אבי דיכטר	–	נגד
אריה מכלוף דרעי	–	אינו נוכח
צחי הנגבי	–	נגד
יצחק הרצוג	–	אינו נוכח
שרן השכל	–	אינה נוכחת
יצחק וקנין	–	נגד
מכלוף מיקי זוהר	–	נגד
חנין זועבי	–	בעד
ג'מאל זחאלקה	–	בעד
תמר זנדברג	–	בעד
עבד אל חכים חאג' יחיא	–	אינו נוכח
ציפי חוטובלי	–	נגד
אורן אסף חזן	–	אינו נוכח
דב חנין	–	בעד
יואל חסון	–	אינו נוכח
אחמד טיבי	–	אינו נוכח
מנואל טרכטנברג	–	בעד
מרדכי יוגב	–	נגד
יוסי יונה	–	בעד
שלי יחימוביץ	–	אינה נוכחת
חיים ילין	–	בעד
משה יעלון	–	נגד
איתן כבל	–	בעד
אלי כהן	–	נגד

נגד	–	יצחק כהן
בעד	–	מאיר כהן
אינו נוכח	–	משה כחלון
אינו נוכח	–	חיים כץ
אינו נוכח	–	ישראל כץ
בעד	–	עליזה לביא
אינה נוכחת	–	ציפי לבני
בעד	–	אורלי לוי אבקסיס
נגד	–	ז'קי לוי
אינו נוכח	–	מיקי לוי
נגד	–	יריב לוין
אינו נוכח	–	אביגדור ליברמן
נגד	–	יעקב ליצמן
אינה נוכחת	–	סופה לנדבר
בעד	–	יאיר לפיד
נגד	–	ינון מגל
אינו נוכח	–	מנחם אליעזר מוזס
נגד	–	שולי מועלם-רפאלי
נגד	–	ירון מזוז
אינה נוכחת	–	מרב מיכאלי
נגד	–	אורי מקלב
נגד	–	יעקב מרגי
בעד	–	אראל מרגלית
נגד	–	אברהם נגוסה
נגד	–	משולם נהרי
אינה נוכחת	–	איילת נחמיאס ורבין
אינו נוכח	–	בנימין נתניהו
בעד	–	קסניה סבטלובה
אינה נוכחת	–	רויטל סויד
נגד	–	ניסן סלומינסקי
אינו נוכח	–	בצלאל סמוטריץ
אינו נוכח	–	אוסאמה סעדי
אינו נוכח	–	איימן עודה
נגד	–	רחל עזריה
אינו נוכח	–	דניאל עטר
אינו נוכח	–	חמד עמאר

נגד –	רועי פולקמן
אינו נוכח –	עודד פורר
אינה נוכחת –	טלי פלוסקוב
נגד –	מאיר פרוש
אינו נוכח –	יעקב פרי
אינו נוכח –	עיסאווי פריג'
אינו נוכח –	עמיר פרץ
נגד –	נורית קורן
נגד –	יואב קיש
אינו נוכח –	איוב קרא
אינה נוכחת –	מירי רגב
בעד –	מיכל רוזין
בעד –	מיקי רוזנטל
בעד –	יואל רזבוזוב
נגד –	יפעת שאשא ביטון
אינו נוכח –	יובל שטייניץ
בעד –	אלעזר שטרן
בעד –	נחמן שי
נגד –	סילבן שלום
בעד –	עפר שלח
בעד –	איציק שמולי
בעד –	סתיו שפיר
אינה נוכחת –	איילת שקד
בעד –	עאידה תומא סלימאן

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה. גברתי, נא לקרוא שוב בשמות חברי הכנסת שלא נכחו באולם.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

אינו נוכח –	עבדאללה אבו מערוף
אינו נוכח –	טלב אבו עראר
אינו נוכח –	יולי יואל אדלשטיין
נגד –	מיכאל אורן

– אינו נוכח	רוברט אילטוב
– אינו נוכח	זאב אלקין
– אינו נוכח	דוד אמסלם
– נגד	אופיר אקוניס
– אינו נוכח	גלעד ארדן
– אינו נוכח	אורי אריאל
– אינו נוכח	זוהיר בהלול
– נגד	דוד ביטן
– בעד	מיכל בירן
– אינו נוכח	איתן ברושי
– אינו נוכח	עמר בר-לב
– אינו נוכח	יוסף ג'בארין
– בעד	זהבה גלאון
– אינו נוכח	יואב גלנט
– אינו נוכח	מסעוד גנאים
– אינו נוכח	אריה מכלוף דרעי
– אינו נוכח	יצחק הרצוג
– נגד	שרן השכל
– אינו נוכח	עבד אל חכים חאג' יחיא
– אינו נוכח	אורן אסף חזן
– אינו נוכח	יואל חסון
– אינו נוכח	אחמד טיבי
– אינה נוכחת	שלי יחימוביץ
– אינו נוכח	משה כחלון
– נגד	חיים כץ
– נגד	ישראל כץ
– אינה נוכחת	ציפי לבני
– אינו נוכח	מיקי לוי
– אינו נוכח	אביגדור ליברמן
– אינה נוכחת	סופה לנדבר
– אינו נוכח	מנחם אליעזר מוזס
– אינה נוכחת	מרב מיכאלי
– אינה נוכחת	איילת נחמיאס ורבין
– אינו נוכח	בנימין נתניהו
– אינה נוכחת	רויטל סויד
– נגד	בצלאל סמוטריץ

אוסאמה סעדי	–	אינו נוכח
איימן עודה	–	אינו נוכח
דניאל עטר	–	אינו נוכח
חמד עמאר	–	אינו נוכח
עודד פורר	–	אינו נוכח
טלי פלוסקוב	–	אינה נוכחת
יעקב פרי	–	אינו נוכח
עיסאווי פריג'	–	אינו נוכח
עמיר פרץ	–	אינו נוכח
איוב קרא	–	אינו נוכח
מירי רגב	–	אינה נוכחת
יובל שטייניץ	–	אינו נוכח
איילת שקד	–	אינה נוכחת

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה. האם יש מישהו באולם שנוכח ומבקש להצביע? בבקשה.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

אורי אריאל	–	נגד
עבד אל חכים חאג' יחיא	–	בעד
טלב אבו עראר	–	בעד

היו"ר יחיאל חיליק בר:

יש עוד מישהו שרוצה להצביע, נוכח באולם ולא הצביע? לא. תמה ההצבעה. גברתי, נא לספור את הקולות.

חברות וחברים, תוצאות ההצבעה: 46 מתנגדים, 33 בעד. אני קובע שהצעת חוק חובת המכרזים (תיקון – ייצוג עסקים קטנים ובינוניים באזור פריפריה במכרז) לא עברה.

הצעת חוק צער בעלי-חיים (תיקון – אספקת מים לבעלי-חיים משוטטים).**התשע"ה-2015**

[הצעת חוק פ/1362/20; נספחות.]

(הצעת קבוצת חברי הכנסת)**היו"ר מאיר כהן:**

אנחנו עוברים להצעת חוק צער בעלי-חיים (תיקון – אספקת מים לבעלי-חיים משוטטים), התשע"ה-2015. בבקשה, חבר הכנסת יחיאל בר.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

חברות וחברים, ידידי השר אורי אריאל – – –

היו"ר מאיר כהן:

ברשותך, סליחה שאני מפסיק אותך.

תשובה והצבעה במועד אחר. בבקשה, אדוני.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

חברים, לפעמים יש הצעות חוק מאוד פשוטות, מאוד לא מתוחכמות, מאוד הומניות; כאלה שכולנו צריכים וצריכות להתאחד סביבן, ולהגיד: אוה, משהו שהוא גם פשוט, גם זול, גם לא מסובך, ואפילו עושה טוב לא רק לבני-אדם – אגב, גם לבני-אדם – אבל גם לבעלי-החיים, בטח אלה שמשוטטים ועזובים, ואין להם בעלים שידם משגת לפנק אותם באוכל ובשתייה.

הצעת החוק הבאה מדברת על דבר מאוד פשוט – לאותם בעלי-חיים משוטטים, בעיקר כלבים וחתולים, במשך חודשיים בלבד, יולי-אוגוסט, חודשי הקיץ החמים, שבהם בעלי-חיים מתים מהתייבשות, יואילו ויספקו העריות והמועצות המקומיות ומדינת ישראל מתקנים לשתייה עם מים – לא עם "בונזו", לא עם "דוגלי", לא עם איזה בשר משובח, לא עם חלב – עם מים, דבר שקורה, אדוני השר, בלא מעט מדינות בעולם, מצליח, מונע זיהומים שאחרי זה נובעים מריקבון של גופות של בעלי-חיים משוטטים.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

גם שותים מברזיות של בני-אדם.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

נכון. אבל אני אפילו על זה לא מדבר. כל כך לא מסובך – לא ביקשנו, אדוני השר אריאל, לספח, לשנות ריבונות, ביקשנו להציב מים לחתולים. אני יודע שגם אתה, כי דיברתי אתך, וגם השר גבאי, וגם השר סילבן שלום, וגם איציק כהן, כולכם מבינים שזה טוב. היה פה חוסר תיאום בין המשרדים, ואני מקווה שנתקן אותו.

אני חייב להגיד לך, השר אורי אריאל, משהו, אספר לך אנקדוטה קטנה. תראה, ביום שפורסמה ההצעה שלי למתן מים לחתולים, יום למחרת אני קורא בעיתון על ההצעה שלך שלא לסרס חתולים כי זה מנוגד להלכה.

שר החקלאות ופיתוח הכפר אורי אריאל:

אפשר לבקש להירגע – – –

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

לא, רגע, רגע, אני רוצה לספר לך משהו מצחיק, השר אריאל, משהו מצחיק.

שר החקלאות ופיתוח הכפר אורי אריאל:

— — —

איתן כבל (המחנה הציוני):

החתולים שלי מתעוררים מסיוטים, צועקים: אורי, אורי.

שר החקלאות ופיתוח הכפר אורי אריאל:

תחזל"ש. תחזל"ש.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

אני לא מומחה גדול בהלכה. הלכתי, לא הלכתי – אני חושב שגם לייבש חתולים זה לא הלכתי, וגם לא לחמול עליהם זה לא הלכתי.

שר החקלאות ופיתוח הכפר אורי אריאל:

לא, ההלכה מחייבת – – –

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

ההלכה מחייבת, רק לא לחתולים. אני, מחוץ לביתי – אני מזמין אותך לסיור – יש פח. כל בוקר אני יוצא להוציא את הזבל. ויש עליו – – –

קריאה:

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

נכון, בשכונת בקעה הירושלמית. ויש עליו, על הפח הזה, באופן קבוע שני חתולים, שהבת שלי, תמיד כשאני לוקח אותה בדרך לאוטו – הם מחכים לה על הפח. אחד הוא כל כך שמנמן וחמוד ועצלן, שכשאני אפילו עושה ככה עם השקית, הוא טורח לזוז בעצלנות, ואז כשאני פותח וכו'. יום אחרי הפרסום של גירוש החתולים – אין חתולים בפח. תקשיב, אתה לא מאמין, השר אריאל.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

כל החתולים קראו בעיתון, זאת המסקנה.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

תראה, הם גם נבהלו, הם לא הבינו את הכוונה שלך. הכותרת הייתה "טרנספר לחתולים", והם נבהלו, מסכנים, וברחו מאחורי הפח. עקבותיהם עדיין לא נמצאו.

אבל, אדוני השר, אני באמת רוצה לקוות שהבקשה שלכם אלי, שאני מכבד אותה, לתשובה והצבעה במועד אחר – כי ההצעה הזאת עלתה בכנסת התשע-עשרה, על-ידי, ונעשה אותו תרגיל – לא על-ידיך, על-ידי קודמך בתפקיד – תזיז, תעביר וכו'. אני חושב שזאת הצעת חוק זולה.

שר החקלאות ופיתוח הכפר אורי אריאל:

אני מודיע לפרוטוקול, שבמידה שהדבר יתואם עם כולם, העניין יסודר.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

אז אני, קודם כול, מודה לך על ההודעה הזאת. ולכן אני מסכים לקבל תשובה והצבעה במועד אחר.

ואני רוצה שכולנו פה נצא באמת בקריאה נרגשת – חבר הכנסת איתן כבל, שאני יודע שזה קרוב מאוד ללבך – חתולים, כלבים, הם בעלי-חיים, צריך לטפל בהם, צריך להזין אותם. הקריאה צריכה להיות אחת, גדולה, חדה וברורה: כן למים, לא לטרנספר. בוודאי כשזה נוגע לבעלי-חיים. ואני מקווה מאוד שהממשלה והקואליציה ימצאו את הדרך ואת הכסף המאוד-מועט כדי גם למנוע את הטרנספר הצפוי של חתולים שנמצאים עכשיו מפוחדים ליד מתקן "חולות" – או חתולות; וגם, וזה לא מצחיק, לתת להם את הדבר המינימלי שהם צריכים לקבל, וזה מים.

זה קורה בכל העולם, זה חמלה, זה הלכתי, זה נכון, ואני קורא לממשלה ולכל המעורבים, גם לשר שלום שדיברתי אתו עכשיו וגם לחבר הכנסת הנגבי שמוביל את הקואליציה, לעזור לי עד התשובה וההצבעה – צחי – להגיע להסכמות עם יו"ר מרכז השלטון המקומי חיים ביבס, שנתאם את זה אתו, עם סגן השר איציק כהן, סילבן, שהסכים לבוא ולנסות, לעזור למצוא מקורות תקציב לדבר הזה. אנחנו נעשה פה מהפכה קטנה למען החתולים, למען הכלבים, אבל היא גם מאוד גדולה והיא גם מראה משהו עלינו כחברה. אז תודה לכל מי ששיתף פעולה. ושוב, כן למים, לא לטרנספר. תודה, אדוני היושב-ראש.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה.

הצעת חוק הצהרת הון של בעלי תפקידים בכירים בשירות המדינה וברשויות**המקומיות, התשע"ה-2015**

[הצעת חוק פ/1719/20; נספחות.]

(הצעת קבוצת חברי הכנסת)

היו"ר מאיר כהן:

ועד שתחליף אותי במקומי, אני מזמין את חבר הכנסת בצלאל סמוטריץ – הצעת חוק הצהרת הון של בעלי תפקידים בכירים בשירות המדינה וברשויות המקומיות, התשע"ה–2015. בבקשה, אדוני.

בצלאל סמוטריץ (הבית היהודי):

אדוני היושב-ראש, התמקמת? אפשר להתחיל?

היו"ר יחיאל חיליק בר:

איפה אתה? ודאי, מר סמוטריץ.

בצלאל סמוטריץ (הבית היהודי):

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, אני בהחלט חושב שאנחנו נתקדם היום צעד אחד נוסף בכיוון החשוב של הגברת אמון הציבור ברשויות השלטון במדינת ישראל: הבטחת מינהל תקין ושקיפות. ההצעה שאנחנו נצביע עליה היום בתמיכת הממשלה, תחיל את אותן החובות שחלות היום על נבחרי ציבור בכנסת, בממשלה וברשויות המקומיות גם על פקידים בכירים בשירות המדינה. כולם בני-אדם, כולם עובדים לשם שמים. ויחד עם זה, גם לכולם כנראה עלולות לפעמים להיות טעויות, ואנחנו מנסים להרחיק את האדם מן העבירה.

הדרישה להפקיד הצהרת הון – ונדגיש, היא כמובן חסויה, הציבור לא צריך לדעת עליה; אבל העובדה שהיא מופקדת, ושמעת לעת בודקים אותה ומוודאים שלא היו כאן כל מיני אינטרסים זרים שנכנסו בתוך השיקולים – תבטיח לכולנו מינהל תקין יותר, עם שיקולים ענייניים ביותר, וכמו שאמרתי, תגדיל ללא כל ספק את אמון הציבור במערכות השלטון כולן במדינת ישראל. תודה.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה, חבר הכנסת סמוטריץ. אמורה לענות עכשיו השרה איילת שקד. השר אקוניס, אתה עונה במקומה? אתם לא רוצים להשיב? לעבור להצבעה? אז לעבור להצבעה? אין תשובת ממשלה? אני לא מבין.

קריאות:

זהבה גלאון (מרצ):

— — — אנחנו לא נצביע בעדכם — — —

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חבר הכנסת רזבזוב, אתה הגשת בקשה להתנגדות של קארין אלהרר. איפה חברת הכנסת אלהרר?

קריאה:

הנה היא.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חברת הכנסת אלהרר פה. חברת הכנסת אלהרר, את ביקשת להתנגד לחוק? בבקשה.

קריאה:

— — —

היו"ר יחיאל חיליק בר:

כי יש התנגדות לחוק של חברת הכנסת אלהרר. היא נמצאת. היא נמצאת. זו לא הצבעה שמית. זו הצבעה רגילה. אז תהיו פה. רגע, את עולה, השרה, או לא? קודם כול, תשובת השרה, בבקשה. חברת הכנסת אלהרר, אנחנו נשמע רק את התשובה של השרה ואז את. בסדר? בבקשה, תשובת הממשלה.

שרת המשפטים איילת שקד:

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה, הצעת החוק שבנדון מבקשת לקבוע חובה על בעלי תפקידים בכירים בשירות המדינה וברשויות המקומיות להגיש טרם מינוים ובמהלך כהונתם הצהרת הון לשם מניעת חשש לניגוד עניינים. בבסיס ההצעה ניצבת התכלית החשובה של שמירה על טוהר מידות עובדי השירות הציבורי, ובכלל זה מניעת ניגודי עניינים – אולי שיהיו בשקט?

היו"ר יחיאל חיליק בר:

סליחה, חברים, קצת לשמור על השקט. חבר הכנסת סמוטריץ, תודה.

שרת המשפטים איילת שקד:

– – – ובכלל זה מניעת ניגודי עניינים ושימוש לרעה בסמכויות הנתונות להם. אין חולק כי מדובר בתכלית חשובה שמן הראוי לקיימה. ואולם, כפי שיובהר, עמדת הממשלה היא כי הצעת החוק החשובה הזאת נדרשת לעבור כמה תיקונים לפני שניתן יהיה לקובעה כנורמה מחייבת, וזאת בראש ובראשונה על מנת שהוראותיה יביאו להגשמת תכליתה החשובה של מניעת ניגוד עניינים באופן רוחבי ביחס לכלל בעלי התפקידים הבכירים בציבוריות הישראלית.

על כן, בשל חשיבות שמירת טוהר מידותיו של משרת הציבור, מצאה הממשלה לנכון לתמוך בהצעת החוק שבנדון, בכפוף לכך שקידומה ייעשה בתיאום עם משרד המשפטים, וכן בתנאים הבאים: א. החובה להגיש הצהרת הון תחול על בעל תפקיד מכהן בלבד, ולא תחול על מועמדים במסגרת הליך המינוי; ב. ייקבע מנגנון לדיווח ולעדכון הצהרת ההון על-ידי בעלי תפקידים מכהנים; ג. הצהרת ההון תוגש לידי גורם אחד בלבד, וזאת על מנת למנוע פגיעה בלתי מידתית ושלא לצורך בפרטיותם של הגורמים המדווחים. כמו כן, ייקבעו מנגנונים להבטחת הפרטיות מחד, ולזכות עיון בתוכן ההצהרות לגורמים הרלוונטיים מאידך; ד. הצהרת ההון תכלול מידע על אודות בעל התפקיד בלבד ותתייחס לרכושו שלו. קביעת המשרות שעליהן תחול החובה להגיש הצהרת הון בקרב משטרת ישראל, שירות בתי-הסוהר והיחידות המקבילות תיעשה בתיאום עם המשרד לביטחון פנים.

בהתאם לתנאים האלו ובכפוף לתיאום עם משרד המשפטים, הממשלה תתמוך בחוק. תודה.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה, השרה שקד. חברת הכנסת אלהרר מבקשת להתנגד לחוק, בבקשה.

קארין אלהרר (יש עתיד):

אדוני היושב-ראש, תודה רבה – –

היו"ר יחיאל חיליק בר:

קצת שקט. תודה.

קארין אלהרר (יש עתיד):

– אני רוצה להביע את התנגדותי להצעת החוק הזאת. מדובר בהצעת חוק שהיא כלי פרלמנטרי, אבל שוב, להתנגח בשופטים. יש פה איזה קו מנחה. מתחילת המושב אנחנו עדים להצעות חוזרות ונשנות – אם לעלות עם טרקטורים על בתי-המשפט, אם להתנסח בצורה בוטה כנגד שופטי בתי-המשפט, ועכשיו משתמשים גם בכלי השקיפות. ואני מצטטת את התקציר של הצעת החוק: מוצע לחייב שופטים ונושאי משרה בכירים. השופטים פה די ברורים. שקיפות צריכה לחול על כולם כאחד. לא להתחיל בשופטים ולהגיד נראה מה יהיה הלאה.

ועוד דבר שאני רוצה להגיד – שאני לא מבינה למה צריך בני משפחה בסיפור הזה. בני משפחה, זכותם לפרטיותם. הם לא ביקשו לכהן במשרות בכירות.

ולכן, אני חושבת שאין מקום להצעה הזאת. אם היו רוצים – שקיפות כלפי כולם. תודה רבה.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה, חברת הכנסת אלהרר. אני מבין שזו לא הצבעה שמית. הצבעה רגילה.

אם כן, חברות וחברי הכנסת, אנחנו נעבור להצבעה על הצעת חוק הצהרת הון של בעלי תפקידים בכירים בשירות המדינה וברשויות המקומיות של חבר הכנסת בצלאל סמוטריץ וקבוצת חברים. ההצבעה החלה. נא להצביע.

הצבעה מס' 3

בעד ההצעה להעביר את הצעת החוק לוועדה – 39

בעד ההצעה להסיר מסדר-היום את הצעת החוק – 15

נמנעים – אין

ההצעה להעביר את הצעת חוק הצהרת הון של בעלי תפקידים בכירים בשירות המדינה וברשויות המקומיות, התשע"ה–2015, לוועדת החוקה, חוק ומשפט נתקבלה.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

נכון, נכון, נכון. רגע. אנחנו מוסיפים את קארין, מוסיפים את קארין. רגע. קארין, הקול שלך ייחשב, לא לפרוטוקול, הוא ייחשב, בסדר? זה הקול היחידי שייחשב.

39 בעד – 40 בעד, סליחה, כולל חברת הכנסת אלהרר. סליחה: 39 בעד, 16 מתנגדים, כולל קולה של חברת הכנסת אלהרר. אני קובע כי הצעת החוק התקבלה ותעבור להמשך דיון בוועדת החוקה, חוק ומשפט.

הצעת חוק הורים וילדיהם, התשע"ה–2015

[הצעת חוק פ/591/20; נספחות].

(הצעת חבר הכנסת יואב קיש)

היו"ר יחיאל חיליק בר:

אנחנו עוברים עכשיו להצעת חוק הורים וילדיהם, התשע"ה–2015, של חבר הכנסת יואב קיש. חבר הכנסת יואב קיש וקבוצת חברים. חבר הכנסת קיש, בבקשה, יש לרשותך עשר דקות. חברת הכנסת גלאון ביקשה להתנגד לחוק. בבקשה, אדוני, יש לך עד עשר דקות.

יואב קיש (הליכוד):

אדוני היושב-ראש, חברות הכנסת וחברי הכנסת, השנה היא שנת 1962 במדינת ישראל. הכנסת החמישית. קו טלפון ביתי – בערך כשלוש שנים המתנה. צחי, יושב-ראש הקואליציה, אני מצטער להגיד לך, "הפועל תל-אביב" מנצחת את "מכבי תל-אביב" באליפות ישראל. ראש הממשלה דוד בן-גוריון. כמה אירועים דרמטיים באותה שנה: ב-31 במאי אדולף אייכמן מוצא להורג; 21 בנובמבר – עיר חדשה מוקמת בנגב, שמה בישראל ערד. והכנסת, ב-1962 חוקקה את חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות.

חברים, המציאות השתנתה. יותר מ-50 שנה חלפו. הגיע הזמן לתקן. ובשביל מי אנחנו מתקנים? אנחנו מתקנים בשביל הילדים. ואני רוצה להבהיר – החוק הזה אינו עוסק במצב שבו התא המשפחתי שלם. הוא עוסק אך ורק במקרים שבהם יש גירושים בין ההורים וכאשר מתחילה מלחמת המינים.

אני מצטט מוועדת שניט את המסר, בעיני, העיקרי לעניין, שנאמר: "חלוקת האחריות ההורית צריכה להיבחן לגבי כל ילד בצורה פרטנית, ולא על-פי איזושהי חזקה כללית". שוב אומר: אנחנו לא נתערב במקרים שבהם יש הסכמות. במקום שבו מתחילה המלחמה, שם אנחנו צריכים לדאוג שזה ייגמר מוקדם ככל האפשר.

כל המחקרים שנעשו מראים שילד זקוק לאבא ואימא. ברור שהיינו מעדיפים שלא יהיה נתק ולא יהיה קרע והמשפחה תמשיך כמו שהיא הייתה, אבל כל מצב שבו נוצר הנתק ומי מההורים

מנותק מילדו, בסופו של דבר, במצב זה מצבו של הילד מורע. וחשוב לציין שאין הורה עליון. ההורות היא מושג שווה. ההורים שווים הם, וכל זאת לטובתו של הילד.

נכון להיום, החוק מ-1962 מגדיר מושג של "הורה משמורן", שלמעשה אין לו שום התייחסות בשום מקום אחר. ומה נוצר מכך? שללא פרשנות חוקתית למושג זה, הרשויות, גם הרווחה וגם בתי-המשפט, יצרו פרשנות עצמאית, שפוגעת בשוויון ההורי ופוגעת בילדים.

הצעת חוק זו מיישמת את המלצת ועדת שניט, שישיבה במשך כשש שנים, שש שנים שלמות, והחליטה שאת חזקת הגיל הרך חייבים לבטל. לבטל למען הילד, קודם כול למען הילד.

אני יודע שיש בקואליציה דעות שונות. אנחנו נפתור אותן יחדיו. אנחנו נשב. הקריאה הזו היא קריאה ראשונה. הצעת החוק הזו תוצמד להצעת חוק – סליחה, טרומית.

עליזה לביא (יש עתיד):

אז למה אתה מעלה אותה, אם היא תוצמד? – – –

יואב קיש (הליכוד):

הצעת חוק זו תוצמד. למי שלא יודע, אני רוצה לעדכן אתכם.

קארין אלהרר (יש עתיד):

יואב קיש (הליכוד):

הצעת חוק זו תוצמד להצעת חוק ממשלתית, שתהיה מבוססת על מסקנות ועדת שניט. והצעת החוק הממשלתית תובא על-ידי שרת המשפטים.

קארין אלהרר (יש עתיד):

עליזה לביא (יש עתיד):

זה גורל ילדים, זה לא עניין של נשים וגברים. תשים את טובת הילד במרכז.

יואב קיש (הליכוד):

אם לא שמת לב, אם לא שמת לב, מה שאמרתי לך כל רגע, מרגע שהתחלתי, הוא שמדובר בגורל הילדים, שטובת הילדים לנגד עינינו. לא טובת האב, לא טובת האם. רק טובת הילדים.

עליזה לביא (יש עתיד):

אז תחכה. יש הצעה – – –

יואב קיש (הליכוד):

ותפסיקו לקחת עמדה חד-צדדית בנושא הזה.

עליזה לביא (יש עתיד):

איך חד-צדדית? על מה חד-צדדית?

יואב קיש (הליכוד):

אל תתקני עוול בעוול.

עליזה לביא (יש עתיד):

אז תחכה. סבלנות. סבלנות.

יואב קיש (הליכוד):

אני הראשון שיבוא ויעמוד לצדך במקומות שהנשים נפגעות, אני הראשון שיעזור לך לטפל בהן, אבל אל תגרמי עוול לגברים וילידים, כי זה מה שאתם עושים.

עליזה לביא (יש עתיד):

אנחנו לא גורמות עוול.

קארין אלהרר (יש עתיד):

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

צודק במאה אחוז.

זהבה גלאון (מרצ):

-- -- יופי, גילה. באמת -- --

יואב קיש (הליכוד):

את הדעות האלה – אני שמח לשמוע שהבית הזה לפחות מסכים על דבר אחד, שאנחנו רוצים את טובת הילדים, ואת טובת הילדים אנחנו נממש.

זהבה גלאון (מרצ):

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

אתה מכיר את החוק?

יואב קיש (הליכוד):

זהבה, אנחנו לא ניתקע בשנת 1962. הגיע הזמן להמשיך הלאה. לפתור את הסבל של רבים כל כך. רבים כל כך סבלו.

זהבה גלאון (מרצ):

עליזה לביא (יש עתיד):

הגיע הזמן – – שרת המשפטים הייתה פה לפני חודש, הודיעה שאין תקציב – – –

יואב קיש (הליכוד):

הנה, אני רוצה להגיד לכם, ואני רוצה להתייחס לדברים שאתן מעלות. מעלות ומעלים.

עליזה לביא (יש עתיד):

– – אין תקציב ואתה יודע את זה.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

לא קראת את החוק. אתה לא מכיר את החוק.

יואב קיש (הליכוד):

יש מקרים רבים, לצערי, שהתא המשפחתי מתפרק ונוצרת מלחמת מינים, מלחמה שבה כולם מפסידים.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חברת הכנסת לוי.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

אתה לא קראת את החוק.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה. תודה, חברת הכנסת לוי.

יואב קיש (הליכוד):

האב מפסיד, האם מפסידה והילדים מפסידים.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

אתה לא מכיר את החוק.

יואב קיש (הליכוד):

אני – – –

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חברות וחברי הכנסת, תודה. כל אחד יצביע אחר כך על-פי צו מצפוני. תאפשרו לו בבקשה לסיים להציג את החוק.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

אם הוא היה קורא, הוא היה יכול להציג אותו – – –

יואב קיש (הליכוד):

נוצרת מלחמת מינים, שבה כולם מפסידים.

קריאות:

– – –

יואב קיש (הליכוד):

כולם מפסידים. הורה אחד מוכן להוציא לעצמו עין רק כדי שהשני יסבול יותר. הגיע הזמן שאנחנו, כמחוקקים, נפעל להקטנת העוולות מכל הצדדים. יש מקרים רבים שבהם אימהות נאלצות לוותר על מזונות רק בשביל לקבל גט. אורלי, אני לא יודע אם זה מה שאמרת, אבל אני מנסה לענות לך.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

אתה לא מכיר את החוק.

יואב קיש (הליכוד):

טוב. יש מקרים רבים שבהם אימהות נאלצות לוותר על מזונות רק כדי לקבל גט.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

יואב קיש (הליכוד):

אנחנו נטפל בזה.

קסניה סבטלובה (המחנה הציוני):

עליזה לביא (יש עתיד):

במה טיפלתם? במסורבות גט?

יואב קיש (הליכוד):

יש מקרים של מסורבות גט. אנחנו נטפל בהן גם כן. כל נושא הגט הוא מורכב. חובה עלינו לטפל בזה.

זהבה גלאון (מרצ):

תשנה את החוק.

קריאות:

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה, חברות וחברי הכנסת. תנו לו לסיים לדבר. תהיה תשובת ממשלה, תהיה התנגדות של חברת הכנסת גלאון, שאני מקווה ומאמין שתייצג נאמנה את ההתנגדויות.

קריאות:

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תנו לו לסיים לדבר.

זהבה גלאון (מרצ):

היו"ר יחיאל חיליק בר:

לא, לא. את לא ביקשת ---

זהבה גלאון (מרצ):

הכול ייפתר ---

יואב קיש (הליכוד):

התפקיד שלנו בבית הזה זה לעזור. אני מבקש שתוסיף לי זמן. אני מבקש שתוסיף לי זמן.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

בסדר, אם לא יספיק לך הזמן, אנחנו ---

יוסי יונה (המחנה הציוני):

כל הליכוד נגדך.

עליזה לביא (יש עתיד):

כולם נגדך, כולם התעוררו.

יואב קיש (הליכוד):

אני רוצה להגיד לכם בצורה הכי ברורה: התפקיד שלנו הוא לעזור לאימהות, לעזור לאבות, וכל זה בשביל הילדים. כי את המחיר הם משלמים. ולא נתקן עוול בעוול.

עליזה לביא (יש עתיד):

מירב בן ארי (כולנו):

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

מיכל רוזין (מרצ):

יואב קיש (הליכוד):

חברי, אני מבקש מכם לתמוך בחוק הזה. החוק הזה יישם את מסקנות ועדת שניט, יקודם בחקיקה ממשלתית – –

מאיר כהן (יש עתיד):

לא, זה לא נכון.

יואב קיש (הליכוד):

-- וייצור מצב חדש של שוויון הורי --

מאיר כהן (יש עתיד):

זה לא נכון -- --

יואב קיש (הליכוד):

-- ומצב שבו בוחנים את טובת הילד כבסיס להחלטה בעתידו.

זהבה גלאון (מרצ):

אתה מטעה את המליאה.

יואב קיש (הליכוד):

אני לא מטעה את המליאה.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חברת הכנסת גלאון, אני רוצה לאפשר לך להתנגד אחרי זה. באמת. תרכזי את ההתנגדויות. בואו ניתן לו לסיים.

יואב קיש (הליכוד):

אני רוצה לומר בצורה הכי פשוטה, ואני אומר את זה פה מעל הבמה: המסר בעניין של החוק הזה הוא מאוד ברור -- את חזקת הגיל הרך צריך לבטל. נושאים אחרים, אני אומר לך שאני בהם -- לא אעמוד עליהם. חשוב לי -- --

עליזה לביא (יש עתיד):

אתה יודע מה המשמעות?

יואב קיש (הליכוד):

אני אצמד לחקיקה הממשלתית, ומה שנקבע בידי ועדת השרים זה מה שיהיה.

עליזה לביא (יש עתיד):

— — — בכנסת?

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חברת הכנסת לביא, תודה.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

אתה לא מכיר את החוק.

יואב קיש (הליכוד):

אני גם לא שומע אתכן. אורלי, אני לא שומע אותך.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

היא אמרה שאתה לא מכיר את החוק.

יואב קיש (הליכוד):

אני מכיר את החוק היטב, ואני אומר לך שגם בחוק הזה, הסיכום – אורלי, אני אומר לך,

הסיכום – החוק הזה – — —

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

יש הצעת חוק ממשלתית מצוינת.

יואב קיש (הליכוד):

נו?

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

אז למה – – – ?

יואב קיש (הליכוד):

אז אני אומר לך שאנחנו ניצמד אליה, וזה מה שנעשה, ואת תתמכי בהצעת החוק הממשלתית המצוינת. וההצעה הזו, היא תיצמד אליה, והיא תעשה את מה שאמרנו מההתחלה. אורלי, היא תסתכל על טובת הילד, היא תדאג לילד – – –

עליזה לביא (יש עתיד):

זה טובת הילד? זה לא טובת הילד – – –

יואב קיש (הליכוד):

זה כן מה שיהיה. ואם לא – אז אני עכשיו פה על הפודיום אומר לך את זה בצורה הכי ברורה: אם יש משהו שמתנגד לזה – אני אטפל.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

אתה מכיר את הסעיפים?

יואב קיש (הליכוד):

זה יהיה רק במצב של גירושים, רק לטובת הילד, וימנע את הנושא של הפירוד הזה בהחלטות שרירותיות שלא מסתכלות על טובת הילד.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חברת הכנסת לוי, תודה.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

אתה לא קורא לעומק.

עליזה לביא (יש עתיד):

— — — מצוינת, לוקחת חזרה.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

זה לא טובת הילד. זה בתשלומים — — —

קסניה סבטלובה (המחנה הציוני):

אתה לא תהיה שם.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

בחוק הילדים נפגעים.

יואב קיש (הליכוד):

הגיע הזמן שנתעורר למציאות חדשה, והגיע הזמן שהבית הזה יטפל רק במקרים הקשים האלה. חובה עלינו לדאוג לילדים, ואני מקווה שתעשו כך.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה. חברות וחברי הכנסת. תודה לחבר הכנסת קיש.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

החוק מעוות. אתה הגשת חוק מעוות.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

אנחנו נשמע את תשובת הממשלה. השרה גילה גמליאל תשיב בשם הממשלה, ואז נשמע את ההתנגדות של חברת הכנסת גלאון. נא לתת לשרה להשיב. בבקשה, גברתי.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

אדוני היושב-ראש, השרים, חברות וחברי הכנסת — —

קריאה:

זה שוויון מגדרי?

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

-- ראשית, אקריא, ברשותכן וברשותכם, את תשובת השרה איילת שקד, ולאחר מכן אני אגיב על הקריאות שנאמרו כאן.

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה, השרה איילת שקד מתכבדת להביא בפני הכנסת את הצעת חוק הורים וילדיהם, התשע"ה-2015, של חבר הכנסת יואב קיש. הצעת החוק שלפנינו מבקשת ליישם את מחויבותה של מדינת ישראל לפי אמנת האומות המאוחדות בדבר זכויות הילד, אשר נחתמה ואושררה על-ידיה ביום 4 באוגוסט 1991 ונכנסה לתוקף ביום 2 בנובמבר 1991. מחויבות זו באה לידי ביטוי בסעיף 5 לאמנה, הקובע כי המדינות החברות יכבדו את זכויותיהם וחובותיהם של הורים על מנת לספק, באופן המתאים לצורכי הילד המתפתח, הכוונה והדרכה נאותות

--

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

-- מביאים אותו לוועדת שרים? נציבות זכויות הילד -- --

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

-- בהפעלת הזכויות המוכרות באמנה זו. מימוש זכויותיהם של ילדים לפי אמנה זו ייעשה על-ידי הגדרה בחוק של היקף האחריות ההורית למימוש זכויות הילד וכן קביעת דרך מימושה, הן במסגרת המשפחתית --

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

זה מה שאת מכשירה -- --

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

-- והן לאחר פירוד ההורים.

כמו כן, מוצע לעבור ממונחי "חובות, סמכויות וזכויות הוריות" שבחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות למונח "אחריות הורית". מונח זה מטמיע את התפיסה הנורמטיבית החדשה, שתשמש כבסיס לכל הסדר משפטי בעניינים שבין הורים לילדיהם.

בהתאם לאמור, ההצעה מבקשת לבטל את מרבית הוראות הפרק השני של חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, שעניינו הורים וילדיהם, ולהסדיר את יחסיהם של הורים וילדיהם בחוק עצמאי.

יסודה של הצעת החוק הוא המלצותיהן של שתי ועדות ציבורית שעסקו באחריות ההורית למימוש זכויות הילד: האחת היא ועדת משנה בנושא הילד ומשפחתו, בראשות ד"ר תמר מורג, אשר פעלה במסגרת הוועדה לבחינת עקרונות יסוד בתחום הילד ומשפחתו ויישומם בחקיקה, בראשות השופטת סביונה רוטלוי; להלן: ועדת רוטלוי – –

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

– – – לא – – –

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

– – והשנייה היא הוועדה לבחינת ההיבטים המשפטיים של האחריות ההורית בגירושים, בראשות פרופסור דן שניט, אשר עסקה באחריות ההורים לילדים – –

קריאות:

– – –

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

– – לאחר שהוריהם נפרדו; להלן: ועדת שניט.

הצעת חוק זו, של חבר הכנסת יואב קיש, מאמצת את עיקריה של הצעת החוק הממשלתית הקיימת בנושא, ואשר מבוססת גם היא על המלצותיהן של ועדות רוטלוי ושניט.

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

הצעה שלא בכדי נדחתה שוב ושוב ושוב.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

--- הצעת החוק ---

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

הצעת החוק הממשלתית פורסמה ברשומות והונחה על שולחן הכנסת התשע-עשרה, שלא הספיקה להעבירה בקריאה ראשונה טרם התפזרות הכנסת.

זהבה גלאון (מרצ):

עליזה לביא (יש עתיד):

כי אנחנו מנענו אותה.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

השרה שקד רוצה להבהיר כי את ההצעה המובאת כאן היום – אה, סליחה. הדברים האלה

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

למה השרה שקד לא עונה?

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

סליחה. השרה שקד רוצה להבהיר כי בחודשים האחרונים, עם כניסתה לתפקיד – –

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

– – היא לומדת את הסוגיה של חזקת הגיל הרך, היא נפגשה עם ארגונים שונים שפעילים בתחום.

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

אז למה היא מעבירה את זה בינתיים?

עליזה לביא (יש עתיד):

למה?

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תנו לשרה לסיים. יש התנגדות של זהבה גלאון.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

זה נושא רגיש ביותר, שכולל היבטים – – –

עליזה לביא (יש עתיד):

– – –

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה, חברת הכנסת לביא. אני לא רוצה להתחיל להוציא אנשים.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

כבוד היושב-ראש – – –

קריאה:

אבל למה – – –

היו"ר יחיאל חיליק בר:

ההתנגדות תמוצה על-ידי זהבה גלאון שביקשה להתנגד. אני מבקש לאפשר לה לסיים. זה לא שאם תצעקו היא לא תסיים. היא מקריאה כרגע מהדף. זו אפילו לא דעתה האישית כרגע.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

היו"ר יחיאל חיליק בר:

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

מדובר בנושא רגיש ביותר, הכולל היבטים פסיכולוגיים ומשפטיים שיש לבחון בזהירות בטרם קבלת הכרעה בעניין.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

-- סיעות הקואליציה --

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

אז הצעת חוק חשובה ומקיפה זו, העוסקת בעניינים כה רגישים, ראוי כי תקודם בדרך של הצעת חוק ממשלתית.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

כה רגישים? אז למה אתם לא מחכים לממשלתית? חכו לממשלתית.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

אשר על כן, החליטה הממשלה לתמוך בהצעה בקריאה הטרומית – –

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

בושה וחרפה.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

– – ובכפוף לכך שהמציע יחכה חודשיים עד להגשת הצעת חוק הממשלתית בעניין.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

הן מתחננות – – קיצוצים. חברות הקואליציה נגד זה. חברות הקואליציה נגד.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

אני מוסיפה ואומרת, שסיעות הקואליציה יתאמו ביניהן – – –

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

ואיך תציגי אימהות חד-הוריות? אין זכויות – – –

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חברת הכנסת לוי, תודה.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

– – – לתיאום מלא, וזה יעבור. ואני אסביר עכשיו – – –

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה רבה.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

זה מה שאת רוצה? שזה יעבור? זה מה שאת רוצה? שזה יעבור? – – –

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

רגע. רוצה להשיב לכן, חברותי חברות הכנסת.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

בושה לנשים – – –

עליזה לביא (יש עתיד):

– – – למה?

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

בושה – – –

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

מי שצועקת יותר חזק לא בהכרח צודקת.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

אולי ייכנס לכם לראש. זה מה שאת רוצה – שיעבור?

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

חבר הכנסת יואב קיש הציג לפניכן חוק מהפכני, שהגיע הזמן שיקבל את ביטוייו פה בכנסת ישראל.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

הוא לא הציג חוק. על-ידי הורים – – –

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

לא רק זה, אני אומרת דבר אחד לא פחות חשוב: כשרה לשוויון חברתי, לא אתן יד מבחינתי לעוולה שתינתן מפאת העובדה שיש הרבה עוולות כנגד נשים. הגיע הזמן שנשים לב למציאות שעומדת בפתחנו – אחד מכל שלושה זוגות בישראל מתגרש. אתן גוזרות כאן עוני על כמות אבות בלתי הגיונית, עם כל החוקים הארכאיים והלא-רלוונטיים, שעברו מן העולם כבר בכל מדינות העולם מלבד בישראל.

אז נכון, יש הרבה עוולות כנגד נשים. בית-הדין הרבני והדין הדתי גורמים להמון עוולות, ואנחנו ביחד דואגות לשנות את זה בהרבה מן הדברים, ונלחמות על כך – –

קסניה סבטלובה (המחנה הציוני):

תתחילו עם מסורבות גט. תתחילו מהקצה השני.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

– – ואנחנו צריכות להילחם יותר ולאחד זרועות לגבי זה. אבל זה לא אומר שאנחנו נבוא כאן וניתן מנדט של כנסת ישראל, מתוך אמירה של: מה לעשות, מה עונשם של האבות שבמקרה הזוגיות שלהם לא צלחה? אז מה, הם הורים סוג ב'? אז מה, לך יש סמכות, חברת הכנסת אורלי לוי, לטעון לגבי אותו אבא שהוא אבא סוג ב' ולבוא על-פי החוק הקיים ולומר לו שאין לו זכות על הילדים שלו עד גיל שש? אז התשובה היא לא.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

מה העונש של הנשים שאת מייצגת אותן? ההצעה הזו מעוותת את המציאות.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

לא יעלה על הדעת שבתרחיש שקיים היום ברגע שהזוגיות לא מצליחה ההורות צריכה להיפגע. אז התשובה היא: לא. החוק הארכאי הזה צריך לעבור מן העולם.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

וזה לא חוק ארכאי? וזה חוק טוב?

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

כמו שהוא עבר בכל העולם, חוץ מבארץ-ישראל.

אז אני אומרת לכם דבר אחד: אני יודעת שאני עוד צריכה לשכנע – אני וחבר הכנסת יואב קיש – עוד רבים פה בבית הזה. כי, לצערי – – –

קריאה:

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

כי, לצערי, כל פעם מחדש 40% מהבית הזה מתחלף וצריך לשכנע מחדש. אבל המצב היום הוא בלתי נסבל.

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

הממוצע של המשכורות הוא 6,500 שקלים. החוק הקיים, מה אומר? – גם בנושא המזונות, שצריך לשנות גם אותו – שעל כל ילד גבר צריך לשלם 1,300 שקלים מזונות, לא משנה מה המצב של האם. זה נשמע לכם פה הגיוני ושוויוני? אז כשרה לשוויון חברתי אני מודיעה פה דבר אחר; כפמיניסטית מוצהרת – ומי כמו הבית הזה יודע את כל החוקים שקידמתי בפן הפמיניסטי – זה לא סותר את העובדה שהצדק צריך להיעשות.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

זה צדק? את לא רוצה לגור במקום שבו קוראים לדבר כזה צדק.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

לא יעלה על הדעת, ואני אומרת את זה שוב, שאבות יופלו לרעה.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

רשעות, לא צדק.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

עכשיו, זה בעניין האבות.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

רשעות, פשוט רשעות.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

בעניין האימהות, מי שם את הבית הזה לקבוע שהילדים הולכים אוטומטית לאם? מי שם את הבית הזה לקבוע שזו סמכותה של האם בלבד לטפל בילדים? לבוא ולהנציח את עצם העניין הזה? זה מן הצד האחר.

וטובת הילדים? טובת הילדים היא שיהיו להם שני הורים שיש להם אחריות הורית שוויונית.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

ששני ההורים אמורים לקחת חלק שווה.

קסניה סבטלובה (המחנה הציוני):

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

וכל התלונות שנאמרות כאן – צריכים באמת קצת להסתכל בראייה מערכתית, להסתכל על כך שטובת הילדים היא שיהיה להם אבא שיהיה פעיל בחייהם באותה מידה – שווה – כמו שיש להם אימא פעילה.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

טובת הילדים זה לא החוק המזעזע הזה.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

ואני שומעת הרבה מאוד דברים ואמירות – – –

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

תקראו מה כתוב פה. שמישהו יעז לקרוא מה כתוב פה.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

– – – שומעת הרבה מאוד דברים ואמירות שנאמרים כל פעם מחדש.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

את אומרת – – –

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה, חברת הכנסת לוי.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

זה מזעזע.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

גברתי, את כבר די הרבה אחרי – – –

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

למה, מעבר לעשר דקות?

היו"ר יחיאל חיליק בר:

מוגבלת, כן.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

הן מפריעות לי.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

לא, בסדר, אבל בואו נסיים את זה.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

אני רוצה לחדד את הנקודה על מנת שהיא תובהר: אנחנו החלטנו, כמו שזה קיים הרבה בבית הזה, ואני לא רוצה לראות פה היתממות מצד החזית של האופוזיציה שאומרת: מדוע קידמתם את זה בחוק בקריאה טרומית? הרבה חוקים עוברים בבית הזה בקריאה טרומית ומצטרפים להחלטות ממשלתיות, ואותו דבר גם במקרה הזה.

זהבה גלאון (מרצ):

זה לא נכון. אל תיתממי.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

במקרה הזה הצעת החוק של חבר הכנסת יואב קיש תוצמד להצעת החוק הממשלתית שתוגש בעוד חודשיים.

אני מציעה לכל מי שיש לה או לו רצון לבוא ולהשפיע בהצעת החוק, לרכז את כל הדרישות, הטענות והמענות, מתוך ראייה מפוכחת וכללית, ולהציג אותן לאיילת שקד, שרת המשפטים, על מנת שהיא תראה את התמונה המלאה, וזה מה שהיא עושה. ויאמר לזכותה – –

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

-- שהיא עושה עבודת קודש בפגישה עם כל הגופים, על מנת לראות את התמונה המלאה.

והנה, אני אחדד לכם --

היו"ר יחיאל חיליק בר:

השרה, באמת, נו.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

-- גם לי יש מחלוקת בנושאים האלה; יש גם כמה סעיפים בחוק עצמו, שגם אנחנו, גם אני וחבר הכנסת יואב קיש, נרצה לשנות, ויש גם סיעור מוחות שיכול להיות בריא.

זהבה גלאון (מרצ):

--- סיעור מוחות.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

זו הסיבה שבמדינת ישראל לא מעבירים חוק בקריאה אחת, על מנת שיהיה ניתן לבצע שינויים מתבקשים ונכונים בשיח בתוך הכנסת הזו. אבל לבוא ולטעון מלכתחילה שצריכה להיות כאן אפליה מוקנית בחוק לנשים מפאת העובדה שנכון, יש עוולות אמיתיות -- בזה אני חושבת שהגיע הזמן שהבית הזה יסתכל בראייה מפוכחת על המכלול. תודה רבה.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה לשרה גילה גמליאל. אני מבקש מחברי הכנסת להירגע טיפה. חברת הכנסת גלאון

תתנגד.

לפני זה אני מבקש להודיע רק, לפי סעיף 37(ב) לתקנון הכנסת, לפני שאנחנו עוברים להמשך הדיון – פנו אלי חבר הכנסת לפיד וחבר הכנסת מאיר כהן מייד לאחר ההצבעה על חוק הצהרת הון של בעלי תפקידים בכירים בשירות המדינה וברשויות המקומיות, והודיעו לי שבטעות הם הצביעו בעד למרות שהיו נגד. זה לא משנה את התוצאות אבל זה משנה את המספרים של תוצאות ההצבעה – –

קריאה:

היו"ר יחיאל חיליק בר:

כן, אבל זה לא משנה את ההחלטה. – – ל-37 מול 18. אז הקולות שלכם נספרים כמתנגדים. שזה יירשם לפרוטוקול, כמובן.

נשמע עכשיו את חברת הכנסת גלאון בשלוש דקות בדיוק, ולאחר מכן נעבור להצבעה. בבקשה, גברתי.

זהבה גלאון (מרצ):

חברי חברי הכנסת – – –

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חברות וחברי הכנסת, אני מבקש. חבר הכנסת קיש.

יואב קיש (הליכוד):

היו"ר יחיאל חיליק בר:

בסדר.

יואב קיש (הליכוד):

למה היא צועקת פה כל הזמן?

היו"ר יחיאל חיליק בר:

בסדר. כולם צעקו, עכשיו נשמע את ההתנגדות.

אורן אסף חזן (הליכוד):

אתה יושב-ראש לא הגון, אתה לא מאוזן. אתה צריך לקרוא לסדר – – –

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חבר הכנסת חזן, אני קורא אותך לסדר בפעם הראשונה.

אורן אסף חזן (הליכוד):

הנה, בבקשה. בבקשה.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

אני אראה לך כמה אני מאוזן. בבקשה, גברתי.

אורן אסף חזן (הליכוד):

אנשים פה כמו בלול תרנגולים, ואותי אתה קורא לסדר. מדהים.

זהבה גלאון (מרצ):

חברי חברי הכנסת, די מדהים – אני לא שומעת את עצמי.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

אני מאפס לך את הזמן. בבקשה.

זהבה גלאון (מרצ):

די מדהים לשמוע, באמת, חברתי חברת הכנסת השרה גילה גמליאל, השרה לשוויון – – –

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חבר הכנסת קיש, אני קורא אותך לסדר בפעם הראשונה.

יואב קיש (הליכוד):

למה אותה פעם אחת לא קראת?

היו"ר יחיאל חיליק בר:

כי היא לא צועקת. אתה מפריע לה לדבר. תנו לה לסיים את ההתנגדות ונצביע.

אורן אסף חזן (הליכוד):

הסכמה בשתיקה באופוזיציה עם היושב-ראש.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

בסדר. אז הנה, חברת הכנסת לוי, אני קורא אותך לסדר – נו, באמת. בבקשה, גברתי.

זהבה גלאון (מרצ):

חברי חברי הכנסת, די מדהים לשמוע את מי שממונה על המשרד לשוויון חברתי, שוויון מגדרי, מדברת כאן בשם עקרון השוויון ונותנת לגיטימציה לפגיעה בילדים. אף אחד לא נגד אבות.

יואב קיש (הליכוד):

איזו פגיעה בילדים? על מי את מדברת? על מה אתה מדברת?

זהבה גלאון (מרצ):

נותנת לגיטימציה, ביחד עם יואב קיש, לפגיעה בילדים.

יואב קיש (הליכוד):

על מה את מדברת? את מבינה על מה את מדברת בכלל?

זהבה גלאון (מרצ):

מי כמוכם יודע – –

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חבר הכנסת קיש.

זהבה גלאון (מרצ):

– – שבהצעת החוק הזו אתם נותנים לגיטימציה לא רק למתקפה נגד נשים – ואנחנו לא נגד גברים, ואנחנו בעד עולם אידיאלי שגברים ונשים שותפים בחלוקת הנטל בגידול הילדים. אבל מי כמוכם יודע שאין שוויון במעשה הנישואים. נשים מאוימות, נסחטות, מוותרות על רכוש, מוותרות על מזונות, מוותרות על זכויות כשהן באות לבתי-דין רבניים. והדבר היחיד שנותר, בגלל טובת הילד, זה חזקת הגיל הרך. בגלל טובת הילד. אני שואלת אתכם: אתם רוצים שבית-משפט יפסוק שתינוק יונק עובר עכשיו לרשות האב? זה נשמע לך הגיוני? באמת. באמת.

אורן אסף חזן (הליכוד):

ובא לציון גואל.

יואב קיש (הליכוד):

על זה נדבר בקואליציה. אנחנו נדבר ונסגור את זה בקואליציה. אתם לא תחליטו לנו איך להתנהל. אנחנו שומרים על הילדים.

אורן אסף חזן (הליכוד):

זהבה גלאון דואגת לבתי-הדין הרבניים.

זהבה גלאון (מרצ):

חבר הכנסת קיש, אתה מייצג כאן חבורה של גברים, שאין לי ספק – – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

הללויה. הללויה.

זהבה גלאון (מרצ):

חבר הכנסת חזן, תפסיק להתערב כשאני מדברת. תפסיק להתערב.

אורן אסף חזן (הליכוד):

אני משתאה מהדאגה שלך – – –

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה. חבר הכנסת חזן, תודה.

זהבה גלאון (מרצ):

אתה מייצג כאן חבורה של גברים, שחלקם, אין לי ספק, רוצים להיות מעורבים, רוצים להיות פעילים בגידול הילדים. אין על זה ויכוח בכלל, אין על זה ספק.

יואב קיש (הליכוד):

אז תתמכי בהצעת החוק.

זהבה גלאון (מרצ):

לא, ממש לא, כי מה שאתה מציע עכשיו זה לפגוע גם בנשים, גם בילדים.

יואב קיש (הליכוד):

אני לא פוגע באף אחד. אני שומר על הילדים. לא פוגע באף אחד. שומר על הילדים.

זהבה גלאון (מרצ):

בשם עקרון השוויון אתה משתמש בשופטת – – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

פתאום עקרון השוויון לא שווה כלום.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חבר הכנסת חזן, חבר הכנסת קיש, תירגעו.

זהבה גלאון (מרצ):

אתה משתמש בוועדת שניט, שלא קבעה שיהיה חוק כזה; ועדת שניט הגישה המלצות. השופטת סביונה רוטלוי, שישבה בוועדה, נגד הצעת החוק שלך. כתבה מאמר נגד הצעת החוק שלך.

אורן אסף חזן (הליכוד):

אז מה, זה אומר שהיא יודעת יותר טוב?

זהבה גלאון (מרצ):

אתה לא מייצר הגנות לילדים.

יואב קיש (הליכוד):

שש שנים הם ישבו. את לוקחת דעת מיעוט?

זהבה גלאון (מרצ):

אתה לא מייצר הגנות לילדים.

יואב קיש (הליכוד):

את לוקחת דעת מיעוט? שש שנים הם ישבו על המדוכה. תתחילי לקחת דעות מיעוט בבג"ץ, נראה אותך.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה, חבר הכנסת קיש.

זהבה גלאון (מרצ):

אתה רוצה לשנות את החוק? תשנה את החוק מ-1953, חוק נישואין וגירושין. אתה מתעלם לחלוטין מהעובדה שאין שוויון היום בין נשים לגברים. אין שוויון. אם אתה תיקח להן – – –

יואב קיש (הליכוד):

אנחנו נילחם על שוויון – גם בשביל הנשים.

זהבה גלאון (מרצ):

אתה תילחם על שוויון, מה זאת אומרת.

יואב קיש (הליכוד):

כן. וזה לא רק לדבר – – –

אורו אסף חזן (הליכוד):

לא רק את דואגת לשוויון, זהבה.

זהבה גלאון (מרצ):

תילחם על שוויון. אם אני אסמוך עליך – נצטרך לדאוג שאתם בעריצות הרוב, בכוח שלכם, מכריחים את חברי הקואליציה עכשיו להצביע בעד החוק הזה.

יואב קיש (הליכוד):

אני לא צריך ממך שום דבר, לא לסמוך ולא כן לסמוך, אנחנו נעשה את זה – – – אנחנו הקואליציה.

אורן אסף חזן (הליכוד):

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה.

זהבה גלאון (מרצ):

אתם רוצים עכשיו להביא למצב שילדים יהיו בסיכון. סיכון הילדים זה עליך, על הראש שלך. מה שאתם תעשו עכשיו – – –

יואב קיש (הליכוד):

אני עושה את זה בשביל להציל את הילדים. להציל. אל תדברי אתי על הסיכונים.

זהבה גלאון (מרצ):

כן, ילדים בסיכון זה עליך, זה על הראש שלך. זה מה שיהיה כאן.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה לחברת הכנסת גלאון.

אורן אסף חזן (הליכוד):

זהבה, מה זה ההסתה האישית הזאת נגד יואב קיש?

היו"ר יחיאל חיליק בר:

אני מבין שהממשלה ביקשה הצבעה – – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

מה זה ההסתה האישית הזאת נגד קיש?

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חבר הכנסת חזן, תודה. ביקשה – – –

יואב קיש (הליכוד):

רגע, אני יכול להגיב?

היו"ר יחיאל חיליק בר:

אתה רוצה להגיב?

יואב קיש (הליכוד):

כן.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

יש לך שלוש דקות בדיוק, יואב. בבקשה.

קריאות:

היו"ר יחיאל חיליק בר:

מותר. הוא – מותר לו להגיב במשך שלוש דקות בדיוק. אחרי ההצבעה. אחרי ההצבעה.

יואב קיש (הליכוד):

האמת שלא תכננתי להגיב, אבל כשאומרים לי שאני מסית נגד הילדים לא יכולתי להיות פה בשקט. את עושה את העוול הזה. אנחנו נלחמים על הצדקה שלהם, להציל אותם. אנחנו, חשובות לנו המשפחות, אנחנו מבינים את המצב. הוועדה קבעה ובבירור, ואת לוקחת לי דעת מיעוט?

זהבה גלאון (מרצ):

יואב קיש (הליכוד):

אולי נתחיל לקחת דעת מיעוט בבג"ץ? בואי ניקח דעת מיעוט של בג"ץ – נראה אותך מגיבה על דעות מיעוט. הרי כשזה מתאים לכם – הכול טוב, אבל כשיש פה ועדה מקצועית שאמרה בדיוק את הדברים האלה – –

זהבה גלאון (מרצ):

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

יואב קיש (הליכוד):

-- אז זה לא מתאים לך? אז מסתכלים בדעות שאת רוצה?

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חברת הכנסת לוי, חברת הכנסת גלאון, אני מבקש.

זהבה גלאון (מרצ):

יואב קיש (הליכוד):

חוצפה. חוצפה. אומרים לכן את האמת בפרצוף ואין לכן תשובות. אין לך תשובה.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

זהבה גלאון (מרצ):

יואב קיש (הליכוד):

אני אמרתי לך את זה אלף פעמים, את בוחרת לא להאמין. לשמור על הילדים, לתקן את העוול שנעשה לנשים, לתקן את העוול שנעשה לגברים, והכול בגלל דבר אחד – כי הילדים הם הכי חשובים.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חברות הכנסת גלאון ולוי, תנו לו לסיים את שתי הדקות. סיימת?

יואב קיש (הליכוד):

אני סיימתי. אני מקווה שהיא הבינה.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה רבה.

אנחנו עוברים עכשיו, לבקשת הקואליציה, להצבעה שמית על הצעת חוק הורים וילדיהם. אני מבקש ממזכירת הכנסת להתחיל בהצבעה השמית.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

עבדאללה אבו מערוף – נגד

טלב אבו עראר – נגד

אינו נוכח	–	יולי יואל אדלשטיין
בעד	–	מיכאל אורן
בעד	–	דוד אזולאי
אינו נוכח	–	ישראל אייכלר
נגד	–	רוברט אילטוב
בעד	–	אלי אלאוף
נגד	–	קארין אלהרר
אינו נוכח	–	זאב אלקין
אינו נוכח	–	דוד אמסלם
בעד	–	אופיר אקוניס
אינו נוכח	–	גלעד ארדן
בעד	–	אורי אריאל
בעד	–	זאב בנימין בגין
נגד	–	זוהיר בהלול
בעד	–	נאוה בוקר
בעד	–	דוד ביטן
נגד	–	מיכל בירן
אינה נוכחת	–	מירב בן ארי
בעד	–	אלי בן-דהן
בעד	–	יואב בן צור
נגד	–	איל בן ראובן
נגד	–	יחיאל חיליק בר
אינו נוכח	–	איתן ברושי
נגד	–	עמר בר-לב
בעד	–	ענת ברקו
אינו נוכח	–	יוסף ג'בארין
נגד	–	באסל גטאס
נגד	–	אילן גילאון
נגד	–	זהבה גלאון
אינו נוכח	–	יואב גלנט
בעד	–	גילה גמליאל
אינו נוכח	–	מסעוד גנאים
בעד	–	משה גפני
	–	יעל גרמן
בעד	–	אבי דיכטר
אינו נוכח	–	אריה מכלוף דרעי

– בעד	צחי הנגבי
– אינו נוכח	יצחק הרצוג
– בעד	שרן השכל
– בעד	יצחק וקנין
– בעד	מכלוף מיקי זוהר
– נגד	חנין זועבי
– נגד	ג'מאל זחאלקה
– נגד	תמר זנדברג
– אינו נוכח	עבד אל חכים חאג' יחיא
– בעד	ציפי חוטובלי
– בעד	אורן אסף חזן
– נגד	דב חנין
– נגד	יואל חסון
– אינו נוכח	אחמד טיבי
– נגד	מנואל טרכטנברג
– אינו משתתף בהצבעה	מרדכי יוגב
– נגד	יוסי יונה
– אינה נוכחת	שלי יחימוביץ
– נגד	חיים ילין
– אינו נוכח	משה יעלון
– נגד	איתן כבל
– בעד	אלי כהן
– בעד	יצחק כהן
– נגד	מאיר כהן
– אינו נוכח	משה כחלון
– אינו נוכח	חיים כץ
– אינו נוכח	ישראל כץ
– נגד	עליזה לביא
– נגד	ציפי לבני
– נגד	אורלי לוי אבקסיס
– בעד	ז'קי לוי
– אינו נוכח	מיקי לוי
– בעד	יריב לוין
– אינו נוכח	אביגדור ליברמן
– בעד	יעקב ליצמן
– נגד	סופה לנדבר

נגד –	יאיר לפיד
בעד –	ינון מגל
אינו נוכח –	מנחם אליעזר מוזס
אינה נוכחת –	שולי מועלם-רפאלי
בעד –	ירון מזוז
נגד –	מרב מיכאלי
בעד –	אורי מקלב
בעד –	יעקב מרגי
נגד –	אראל מרגלית
בעד –	אברהם נגוסה
בעד –	משולם נהרי
אינה נוכחת –	איילת נחמיאס ורבין
אינו נוכח –	בנימין נתניהו
נגד –	קסניה סבטלובה
אינה נוכחת –	רויטל סויד
אינו נוכח –	ניסן סלומינסקי
בעד –	בצלאל סמוטריץ
אינו נוכח –	אוסאמה סעדי
אינו נוכח –	איימן עודה
אינה נוכחת –	רחל עזריה
אינו נוכח –	דניאל עטר
נגד –	חמד עמאר
בעד –	רועי פולקמן
נגד –	עודד פורר
בעד –	טלי פלוסקוב
בעד –	מאיר פרוש
אינו נוכח –	יעקב פרי
נגד –	עיסאווי פריג'
אינו נוכח –	עמיר פרץ
בעד –	נורית קורן
בעד –	יואב קיש
אינו נוכח –	איוב קרא
אינה נוכחת –	מירי רגב
נגד –	מיכל רוזין
נגד –	מיקי רוזנטל
נגד –	יואל רזבוזוב

יפעת שאשא ביטון	–	בעד
יובל שטייניץ	–	בעד
אלעזר שטרן	–	נגד
נחמן שי	–	אינו נוכח
סילבן שלום	–	אינו נוכח
עפר שלח	–	נגד
איציק שמולי	–	נגד
סתיו שפיר	–	נגד
איילת שקד	–	אינה נוכחת
עאידה תומא סלימאן	–	נגד

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה למזכירת הכנסת. אנא קראי שוב בשמות חברי הכנסת שלא נכחו באולם בשעת ההצבעה.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

יולי יואל אדלשטיין	–	אינו נוכח
ישראל אייכלר	–	בעד
זאב אלקין	–	אינו נוכח
דוד אמסלם	–	אינו נוכח
גלעד ארדן	–	אינו נוכח
מירב בן ארי	–	אינה נוכחת
איתן ברושי	–	אינו נוכח
יוסף ג'בארין	–	אינו נוכח
יואב גלנט	–	אינו נוכח
מסעוד גנאים	–	אינו נוכח
אריה מכלוף דרעי	–	אינו נוכח
יצחק הרצוג	–	אינו נוכח
עבד אל חכים חאג' יחיא	–	אינו נוכח
אחמד טיבי	–	אינו נוכח
שלי יחימוביץ	–	אינה נוכחת
משה יעלון	–	אינו נוכח
משה כחלון	–	אינו נוכח

– אינו נוכח	חיים כץ
– אינו נוכח	ישראל כץ
– אינו נוכח	מיקי לוי
– אינו נוכח	אביגדור ליברמן
– אינו נוכח	מנחם אליעזר מוזס
– אינה נוכחת	שולי מועלם-רפאלי
– אינה נוכחת	איילת נחמיאס ורבין
– אינו נוכח	בנימין נתניהו
– אינה נוכחת	רויטל סויד
– בעד	ניסן סלומינסקי
– אינו נוכח	אוסאמה סעדי
– אינו נוכח	איימן עודה
– אינה נוכחת	רחל עזריה
– אינו נוכח	דניאל עטר
– אינו נוכח	יעקב פרי
– אינו נוכח	עמיר פרץ
– אינו נוכח	איוב קרא
– אינה נוכחת	מירי רגב
– אינו נוכח	נחמן שי
– אינו נוכח	סילבן שלום
– אינה נוכחת	איילת שקד

היו"ר יחיאל חיליק בר:

האם יש חבר או חברת כנסת שנמצאים באולם ולא הצביעו ורוצים להצביע? יאמרו זאת עכשיו.

מרדכי יוגב (הבית היהודי):

היו"ר יחיאל חיליק בר:

האם יש חבר או חברת כנסת? אתה הצבעת. הצבעת נוכח ולא משתתף. לא. בסדר. אני שואל אחרים אם יש.

יואל חסון (המחנה הציוני):

חבר הכנסת יוגב, זו לא מדינת יהודה פה.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

אם כן, תמה ההצבעה. אני מבקש ממזכירת הכנסת לספור את הקולות.

קריאה:

ניסן – – –

קריאה:

ניסן, לא הצבעת?

ניסן סלומינסקי (הבית היהודי):

הצבעתי. הצבעתי. הצבעתי.

קריאה:

רגע. אל תספור.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

בסדר, ההצבעה תמה. אני מתנצל.

יואב קיש (הליכוד):

– – –

היו"ר יחיאל חיליק בר:

לא, זה לא נכון. חבר הכנסת קיש, הוא היה פה ואמר "לא משתתף".

יואב קיש (הליכוד):

— — — הוא היה ולא נתנו לו — — —

היו"ר יחיאל חיליק בר:

מה זה "לא נתנו לו להצביע"? ודאי שנתנו לו להצביע.

שרן השכל (הליכוד):

— — —

היו"ר יואל חסון:

— — — חברת הכנסת השכל, הוא אמר "לא משתתף". אנחנו יודעים — — —

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

— — —

זהבה גלאון (מרצ):

— — —

יואל חסון (המחנה הציוני):

— — — אפשר לעשות חוק — — —

איתן כבל (המחנה הציוני):

— — — הייתי עונה לך — — —

קריאות:

— — —

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חברות וחברים, אני קובע כי בחוק חזקת הגיל הרך, הצעת חוק הורים וילדיהם, הצביעו 41 בעד החוק ו-42 נגד החוק. החוק לא התקבל.

קריאות:

היו"ר יחיאל חיליק בר:

השרה גמליאל תעלה – הודעה אישית.

קריאות:

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חבר הכנסת חסון.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

זאת תעודת עניות לקואליציה. לא רק תעודת עניות לקואליציה – כדאי שתחפשו כבר קואליציה אחרת –

קריאה:

כל הכבוד.

קריאות:

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

-- כי כל מי שלא הצביע היום – הרי גם לא יצביעו לו באופן טבעי. אז תתביישו לכם. זה דבר אחד.

דבר שני – אני רוצה לומר שהשמחה הצוהלת כאן, שנטען בפן השוויוני – –

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

הצלנו נשים היום. הצלנו נשים, ואת הילדים שלהן.

השרה לשוויון חברתי גילה גמליאל:

-- עצם התפיסה של נשים שפגיעה באבות זה דבר שוויוני, זה דבר פשוט לא נתפס. בעיה של שוויון נשים זה עניין חברתי, ובאותה מידה גם צריך להיתפס המדד של שוויון לגברים. אז במערכה הזאת אולי ניצחתם בכביכול ניצחון של האפוזיציה, אבל אני רוצה לומר לכם שהחוק הממשלתי יעבור בכל מקרה.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה לשרה גמליאל.

הצעת חוק הגנת הצרכן (תיקון – איסור מניעה מצרכן להביא למקום עסק מזון או

שתייה מאותו סוג הנמכר במקום), התשע"ה–2015

[הצעת חוק פ/1763/20; נספחות.]

(הצעת קבוצת חברי הכנסת)

היו"ר יואל חסון:

אנחנו עוברים להמשך סדר-היום: הצעת חוק הגנת הצרכן (תיקון – איסור מניעה מצרכן להביא למקום עסק מזון או שתייה מאותו סוג הנמכר במקום), של חברת הכנסת טלי פלוסקוב. חברותי חברות הכנסת, לא עושים פה סלפי במליאה. באמת.

קריאות:

היו"ר יואל חסון:

אותו דבר. אותו דבר. אבל אני מבין את השמחה. יישר כוח.

חברת הכנסת פלוסקוב, בבקשה.

טלי פלוסקוב (כולנו):

טוב, אחרי דיון סוער כל כך – – –

היו"ר יואל חסון:

אכן סוער, ניצחון חשוב של האופוזיציה. חברי חברי הכנסת, אני מבקש שקט במליאה. חבר הכנסת שטרן, חבר הכנסת ילין, נא לשבת. חבר הכנסת שטרן, נא לשבת. חבר הכנסת ילין, נא לשבת.

חיים ילין (יש עתיד):

כמה זמן אתה חושב – – –

היו"ר יואל חסון:

אבל נא לשבת, אתם עושים שם התכנסות. אתם עושים התקהלות. נא לשבת. חברת הכנסת עאידה סלימאן, נא לשבת. חבר הכנסת חזן וחבר הכנסת מגל, כל ההתכנסות שם לא מקובלת עלי. לא מקובלת עלי ההתכנסות הזאת, בבקשה. חבר הכנסת מגל, נא לפזר את ההתכנסות שם. תודה רבה. חברת הכנסת פלוסקוב, בבקשה. עשר דקות עומדות לרשותך.

טלי פלוסקוב (כולנו):

אדוני היושב-ראש, תודה, חברי וחברות הכנסת, זאת הצעת החוק הראשונה שלי, ולכן אני חייבת להגיד לכם שאני קצת מתרגשת.

היו"ר יואל חסון:

לא, רגע, אני מבקש. סליחה, חברים, הרעש פה הוא עצום. מנהלי הסיעות, עליזה, אני מבקש. עכשיו את מדברת. די. בבקשה, גברתי.

טלי פלוסקוב (כולנו):

תודה, אדוני היושב-ראש. כשהתחלתי את הטיפול בנושא הזה, חשבתי ביני לבין עצמי שזאת תהיה דרך מצוינת ללמוד מה זו חקיקה בבית-המחוקקים. אני חברת כנסת חדשה, ורציתי ללמוד. אמרתי, אני אקח נושא שאם חס וחלילה הוא לא עובר, אז לא יקרה אסון. אבל בדרך, בטיפול בנושא, ראיתי שיש הרבה אנשים שמאוד מחוברים לנושא שאני העליתי. אני מקבלת מכתבים בפייסבוק ואני מקבלת מכתבים מהילדים בתודה על הצעת החוק הזאת.

על מה אנחנו מדברים? אם אנחנו הולכים לקולנוע, משפחה עם ארבעה ילדים, קורה שכרטיס לסרט עולה לנו 100 שקלים, והפינוקים סביב הסרט עולים לנו 200 שקלים. למה? כי בבתי-הקפה שנמצאים בבתי-הקולנוע המחירים מופרזים. ולמה הם מופרזים? כי אין תחרות, כי בית-הקפה הזה הוא היחיד שמוכר. וברור שאנחנו רוצים לפנק את הילד שלנו, וברור שאם אנחנו כבר נצא לבלות אז אנחנו נקנה לו את הפופקורן ונקנה לו את הקולה, ואין לנו ברירה. ואם היינו רוצים להכין את הפופקורן הזה בבית ולהביא אותו – לא, חברים, בכניסה למתחם היו אומרים לנו: אסור לכם להכניס את האוכל למתחם, כי את האוכל הזה מוכרים בפנים. מה זה? זה מונופול לשמו.

מה בעצם ביקשתי בתיקון שלי לחוק? ביקשתי לאשר הכנסת אוכל ושתייה למתחמים מסוג זה, גם כאשר אוכל מסוג זה נמכר בתוך המתחמים. בוודאי שמדובר לא רק על בתי-הקולנוע – אנחנו מדברים על מתחמי הספורט, על אצטדיונים, ואני שמעתי ששם אנשים משלמים הון-טון כסף. לכן, הצעת החוק הזאת הולכת לתקן, או יותר נכון לסגור, את הפרצה בחוק הקודם, ומאשרת הכנסת אוכל למתחמים ללא הגבלה.

אני רוצה בכל אופן להודות קודם כול לחברי הכנסת שהצטרפו אלי בהצעת החוק הזאת, ויש לא מעט: אני רוצה להודות לשר הכלכלה לשעבר אריה מכלוף דרעי, ואני רוצה להודות לשרת המשפטים איילת שקד על התמיכה בחוק.

ואני מבקשת מחברי הכנסת להצביע בעד החוק – שנלך יותר לבתי-קולנוע, שנלך יותר למתחמי הספורט, ושלא נהיה לקוחות שבויים של אותם בתי-העסק שנמצאים במקומות האלה. תודה רבה.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה לך, גברתי, על הצעת החוק החשובה. ישיב בשם שר הכלכלה השר יריב לוין, שכבר הגדרנו אותו יותר מפעם אחת "רב-שר". מזל שמינו איש חכם לתפקיד הזה, אחרת איך היית יכול לדבר על כל כך הרבה נושאים, אדוני.

אילן גילאון (מרצ):

אפשר לקרוא לו גם שר הבית.

היו"ר יואל חסון:

שר הבית, גם לא רע.

עיסאווי פריג' (מרצ):

הוא מקבל הבטחת הכנסה – – –

אילן גילאון (מרצ):

– – – על הר-הבית.

שר התיירות יריב לוין:

אדוני היושב-ראש, כבוד השר, חברות וחברי הכנסת, מזל שיושב בראש הישיבה מישהו שידע לפרגן, הרווחתי.

היו"ר יואל חסון:

לפרגן, לפרגן, לפרגן. כן.

שר התיירות יריב לוין:

בסדר גמור. רבותי, להלן עמדת הממשלה ביחס להצעת חוק הגנת הצרכן (תיקון – איסור מניעה מצרכן להביא למקום עסק מזון או שתייה מאותו סוג הנמכר במקום), הצעת חוק של כמה חברי כנסת, ובראשם חברתנו חברת הכנסת טלי פלוסקוב.

הצעת החוק נועדה להילחם בתופעה לא הגונה שלפיה, אף שהחוק מתיר זאת, עסקים מונעים מצרכנים להביא למקום העסק מוצרי מזון או שתייה מסוג שנמכר באותו מקום. החוק התיר זאת כדי להילחם במחירים מופרזים של מזוננים במקומות כמו בתי-קולנוע, מגרשי ספורט ועוד. בתיקון 39 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א–1981, נקבע שאם העסק מונע מצרכן להביא למקום העסק

או למקום אחר המנוהל על-ידי עוסק מזון או שתייה – וכאן ההדגשה – "מאותו סוג שהעוסק מוכר במקום", מדובר בעבירה. הצעת החוק מבקשת לתקן את הנוסח, כך שבמקום המילים "מאותו סוג שהעוסק מוכר במקום" יבוא "מאותו סוג שנמכר במקום". ההבדל הוא שהמצב הנוכחי מנוצל כך שעסקים מונעים מצרכנים להכניס מזון או משקה לתחומם בטענה שלא הם אלה שמוכרים את המזון או השתייה באותו המתחם, אלא עוסק אחר, ולכן לכאורה החוק הקיים איננו חל עליהם, וזה כמובן בניגוד גמור לכוונת המחוקק כפי שהייתה מלכתחילה.

הטענה היא שלשון החוק קובעת איסור על מניעת הכנסה של מזון או שתייה מאותו סוג שהעוסק מוכר במקום, ולכן לכאורה החוק איננו חל במצבים האלה. התיקון המבוקש הוא ראוי, הוא יסגור את הפרצה הזו והוא יסייע לצרכנים להימנע מן הצורך לשלם מחירים מופרזים במזונות שבהם הם למעשה הופכים לקהל שבוי.

נוכח האמור, הממשלה תומכת בהצעת החוק בקריאה הטרומית, בכפוף לכך שלאחר מכן המציעים יסכמו את המשך הליכי החקיקה עם משרד המשפטים ועם הרשות להגנת הצרכן במשרד הכלכלה. ואני מבין, חברת הכנסת פלוסקוב, שהדבר הזה מקובל גם עלייך בשמם של כל המציעים. תודה.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה, חבר הכנסת לוי.

אנחנו עוברים להצבעה על הצעת החוק. חברי הכנסת, ההצבעה התחילה.

הצבעה מס' 4

בעד ההצעה להעביר את הצעת החוק לוועדה – 18

נגד – אין

נמנעים – אין

ההצעה להעביר את הצעת חוק הגנת הצרכן (תיקון – איסור מניעה מצרכן להביא למקום עסק מזון או שתייה מאותו סוג הנמכר במקום), התשע"ה–2015, לוועדת הכלכלה נתקבלה.

היו"ר יואל חסון:

18 בעד, אין מתנגדים, אין נמנעים.

מיכל רוזין (מרצ):

אפשר להוסיף אותי?

היו"ר יואל חסון:

הצעת החוק עברה ותועבר – – –

קריאה:

יואל.

היו"ר יואל חסון:

רגע, רגע, תנו לי לסיים, שנייה. – – – תועבר להמשך דיון בוועדת הכלכלה.

מבקשים להוסיף את הצבעתם השר אזולאי, חברת הכנסת רוזין, חבר הכנסת אבו מערוף, חבר הכנסת טלב אבו עראר, חברת הכנסת תומא סלימאן, חבר הכנסת חנין, חבר הכנסת אלאוף – כולם – – –

מיכל רוזין (מרצ):

– – – לא שמענו הצבעה.

היו"ר יואל חסון:

– – – כולם בעד. הוספו לפרוטוקול בלי שהשתנתה התוצאה, אבל הצעת החוק עברה. חבר הכנסת מקלב גם, וחברת הכנסת קורן גם, הצטרפו להצעה של חברת הכנסת פלוסקוב שעברה ברוב גדול ובהצלחה, ויישר כוח. פה-אחד.

הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (חובת פרסום טפסים מקוונים), התשע"ה-

2015

[הצעת חוק פ/1554/20; נספחות.]

(הצעת קבוצת חברי הכנסת)

היו"ר יואל חסון:

אנחנו עוברים להמשך סדר-היום: הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (חובת פרסום טפסים מקוונים), של חברי הכנסת רועי פולקמן, רחל עזריה ומירב בן ארי. ינמק חבר הכנסת רועי פולקמן. בבקשה, אדוני.

רועי פולקמן (כולנו):

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה, לאחרונה נפגשתי עם ידיד ותיק שלי שמנהל את עסקיו באירופה. לאחרונה הוא עבר לגור באירופה. אף שהוא העתיק את מגוריו לארץ אחרת הוא דואג להגיע לעתים קרובות לארץ; פה נמצאים החברים והמשפחה, פה זה הבית שלו. האהבה הזאת לבית לא מונעת ממנו כל פעם שאנחנו מדברים להיות מתוסכל מכמות הביורוקרטיה שנדרשת מאתנו, אזרחי המדינה.

האמת שאלברט איינשטיין אמר פעם, וזה ציטוט לא מוכר שלו: ביורוקרטיה היא המוות של כל יצירה בעלת ערך. זה נכון. אבל כדי לנהל מדינה צריך מערכות גדולות, וכמובן צריך גם ביורוקרטיה. אבל יש צורך מהותי באיזון בין ביורוקרטיה שנדרשת לבין זו המעכבת ומקשה על הציבור.

חוק הטפסים המקוונים שאני מבקש מכם לאשר היום מבקש להתחיל בשינוי קטן אך מהותי בנושא הזה ולחייב את כל הרשויות המקומיות בארץ להשוות את יעילות השירותים שלהן לערים הגדולות – להעלות את כל הטפסים הנדרשים מהתושב לאתר האינטרנט של העירייה ולהנגיש בכך את אמצעי התשלום לציבור באופן דיגיטלי, וכך למנוע בזבז של שעות בתורים. למי שגר בערים הגדולות זה נשמע מובן מאליו, אבל מסתבר שבהרבה מאוד ערים במדינת ישראל זה לא המצב. יש פערים גדולים בין יישובי הפריפריה לבין ערי המרכז בהתייחס לסוגיות של ייעול הביורוקרטיה בהרבה מאוד רבדים, גם בזמינות של טפסים באינטרנט.

אין כל סיבה שבשנת 2015, כמעט 2016, אנשים יבזבזו שעות בהמתנה בתור לתשלום ארנונה או לרישום לגנים, בעוד חבריהם מתל-אביב ומירושלים מקבלים את השירות בחיבור פשוט לאינטרנט. ממשל זמין ומתן שירותים מקוונים יכולים לחסוך המון זמן, כסף והתרוצצויות לאזרח, וכמובן גם לחסוך לרשויות המקומיות משאבים.

עם קבלת הצעת החוק הזאת, הרשויות המקומיות יתאימו את עצמן לא רק למקובל בערים הגדולות בארץ, אלא גם לנהוג בעולם כבר למעלה מעשור.

אני רוצה להודות בעניין הזה גם לחברי סיעתי ששותפים לחוק ועוסקים אתי יחד בנושא הרשויות המקומיות – גם לרחל עזריה וגם למירב בן ארי, חברת הכנסת מירב בן ארי – ולומר שיחד עם המשרד לשוויון ועם "ישראל דיגיטלית" אנחנו נפעל ליישם את העניין הזה וללוות את הרשויות המקומיות בצורה שגם תייעל את השירות לאזרח וגם תחסוך להן משאבים.

חוקים כאלה מפחיתים את הביורוקרטיה. אנחנו עוסקים פה הרבה בנושא הזה – איך מצמצמים את הביורוקרטיה לאזרח ולעסקים; מייעלים את השירותים בתוך המשרדים; משפרים את השירות לאזרחים ומחזקים את האמון שיש בינינו, יושבי המשכן, לבין הציבור שאנחנו משרתים. לכן אני מבקש את תמיכתכם בחוק הזה. תודה רבה.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה לחבר הכנסת פולקמן. ישיב בשם הממשלה שר – – –

קריאה:

לא צריך.

היו"ר יואל חסון:

אין תשובה של הממשלה.

אנחנו עוברים להצבעה. חברי הכנסת, שימו לב, אנחנו עוברים להצבעה. נא להצביע. בבקשה.

הצבעה מס' 5

בעד ההצעה להעביר את הצעת החוק לוועדה – 27

נגד – אין

נמנעים – אין

ההצעה להעביר את הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (חובת פרסום טפסים מקוונים), התשע"ה–2015, לוועדת הפנים והגנת הסביבה נתקבלה.

היו"ר יואל חסון:

27 בעד, אין מתנגדים, אין נמנעים. אני קובע שהצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (חובת פרסום טפסים מקוונים) עברה, ותועבר להמשך דיון והכנה לקריאה ראשונה לוועדת הפנים והגנת הסביבה.

הצעה לסדר-היום

הצורך בהקמת ועדת חקירה פרלמנטרית בנושא קומבינת הגז של דרעי ונתניהו

היו"ר יואל חסון:

אנחנו עוברים להמשך סדר-היום. הצעה לסדר-היום בנושא: הצורך בהקמת ועדת חקירה פרלמנטרית בנושא קומבינת הגז של דרעי ונתניהו, מס' 1468, של חבר הכנסת עיסאווי פריג'. בבקשה.

עיסאווי פריג' (מרצ):

אדוני היושב-ראש, מכובדי השר, חברים, באו נתחיל. כבוד השר, אתה צריך לשבת כאן. תראה, פסטיבל הגז – בדרך כלל בחתונה יש חתן.

היו"ר יואל חסון:

עשר דקות.

עיסאווי פריג' (מרצ):

אבל הפסטיבל שאנחנו עוברים, שראש הממשלה מנחה אותו והולך אתו ומוכן להקריב כל דבר על זה – בפסטיבל הזה יש הרבה חתנים. כל תקופה אנחנו מחליפים חתן, ועכשיו החתן בא מהשורות שלכם, מה לעשות, כדי שגם אתם תיקחו חלק. אז השר אריה דרעי החליט להיות החתן בפסטיבל.

תראה, ראש הממשלה, תמורת מתווה הגז, מה הוא מוכן לעשות. כשאני משחזר את זה אחורה, מהכנסת הקודמת, כל דבר שבא בדרכו הוא מוכן להזיז ולהקריב למען המתווה הזה, כולל אתכם, ואתם זורמים.

אני רק אקח כמה תחנות בדרך לצורך העניין. אני אתחיל דווקא מסעיף 52, שהוא הכוכב העליון – סעיף 52, משתמשים בו כשיש צידוק ביטחוני. עכשיו נושא מצרים ירק מהפרק, ובכל זאת

סעיף 52, כשיש לי שותפים כמו השר אריה דרעי, קל לי להעביר. עכשיו, סעיף 52, שאני מחליט להפעיל אותו – מה קורה? השר דרעי, יש לו קרקורי בטן, הוא לא שלם עם המצב: איך אני אחתום על סעיף 52? זו פעם ראשונה, יכול להיות שפעם בעתיד תהיה ועדת חקירה, ואני לא רוצה להיות שם. אני לא שלם עם זה, לא שלם עם זה, תשחררו אותי.

מצד שני, אתם הולכים, יושבים כאן, והמתווה עולה להצבעה והידיים מורמות; השר בממשלה מצביע בעד. אני שואל את עצמי, מה ההבדל, מה השוני בין לחתום על 52 לבין להצביע בעד בממשלה ושאתם תרימו את היד? מה ההבדל? אני לא מוצא הבדל. אבל כשאתה מתעמק יש הבדל: כנראה תהיה ועדת חקירה בעתיד, ואני, שר הכלכלה, לא רוצה לקחת את הצ'אנס הזה. אני מוותר על זה, אז תשחררו אותי מ-52. אני אצביע כמו כל חבר בקואליציה, כמו כל מכונת ההצבעה, אבל לחתום על 52? מחר ישאלו אותי, יפה. אבל בשביל לעשות את זה אני צריך משהו, משהו. אז יאללה, בוא נחשוב.

היצירה של ראש הממשלה והצוות של המתווה – חשבו: ואללה, אתה איש השכבה החלשה; אתה איש השכבה החלשה, אדוני שר הכלכלה אריה דרעי. בוא נצ'פר אותך: ניתן לך 300 מיליון שקל. קח קופה קטנה שתהיה גדולה קצת, תעסוק בפרפריה, תצ'פר את הפרפריה, ואתה שם. אז אני חושב, ואללה, אחלה אקזיט לעשות ממשד הכלכלה בתוך שישה חודשים בשווי של 300 מיליון – דחילק. כל חברות הסטרט-אפ יעמדו עכשיו בתור ללמוד איך עושים אקזיט כזה בחמישה חודשים, 300 מיליון.

וראש הממשלה מוכן להקריב את הכול. מוכן להקריב את הכול. יש כסף, אין כסף – נקריב. מתווה הגז, הבייבי של ביבי, שרת הטייקונים ובעלי ההון מארצות-הברית – הוא מקבל את ההוראות משם ומוכן להקריב כל מה שבא על הדרך בשביל הדבר הזה.

כל מה שאנחנו שומעים, אני רוצה לתת לו כותרת: האם זה "קומבינה"? האם זה "שחיתות"? האם זה "שוחד"? – –

היו"ר יואל חסון:

השר גבאי. חברת הכנסת בן ארי.

עיסאווי פריג' (מרצ):

– – אני רוצה את עזרתכם. אני רוצה את עזרתכם – איך אני אקרא לכל התהליך המסריח שאני רואה. אמרתי מסריח? אתם זוכרים את התרגיל המסריח שהיה לפני כמה שנים?

היו"ר יואל חסון:

איך אפשר לשכוח, אדוני?

עיסאווי פריג' (מרצ):

— — — אז עכשיו אנחנו בתרגיל מסריח, מהדורה — — —

אילן גילאון (מרצ):

— — — מסריח מריח של גז — — —

עיסאווי פריג' (מרצ):

אז אתה רואה? עכשיו אנחנו במהדורה חדשה של תרגיל מסריח. אני שואל אתכם, איך אני צריך להבין מהלך כשאנחנו רואים במו-עינינו מהלך שמכל כיוון מריח רע? שואלים את עצמנו למה נמאסנו על הציבור שרואים דברים כאלה, חברים. אנחנו לא רק נמאסנו, אנחנו מאסנו. מכל כיוון ההתנהלות הזו וההתנהגות הזו והקומבינה הזו עושות מאתנו צחוק. כל אזרח ואזרח שרואה את ההתנהלות הזו שואל את עצמו אלף פעם: למה הם עושים לי את זה?

משום כך, חברים, אין מנוס מהקמת ועדת חקירה. היו לפני, לפני שבועות, שעלו כאן וביקשו ועדת חקירה, אבל האקזיט של משרד הכלכלה בכיכובו של החתן, שר הכלכלה החדש, מוסיף שמן למדורה ומחייב אותנו לשאול את עצמנו למה כל התהליך הזה מקבל סירחון.

אני קורא מכאן לחברים: צריך להקים ועדת חקירה פרלמנטרית שתבדוק את כל התהליך, שתבדוק את כל בעלי ההון שמפעילים בשלט-רחוק ממשלה שלמה. מכונת הצבעה עומדת בצד, וראש הממשלה מוכן להקריב הכול, הכול, רק שהמתווה יעבור; אפילו לפתוח את זה בפני הקהל לשימוע לקח לו כמה חודשים ופחד שלא יעמוד בבג"ץ – לפתוח, ליידע את הקהל במה שקורה שם. הסיבות לא ייגמרו.

אני אומר לכם, צריך להסתכל עוד שנה, שנתיים קדימה. המתווה שאתם עומדים לאשר – כל אחד ואחד מכם ישאל את עצמו בעוד כמה שנים, כשתיפתח ועדת חקירה פלילית על התהליך שהיה, כי ימים יגידו כמה אנחנו צודקים. לשם כך – חברי מש"ס, אתם חושבים על הפריפריה: 300 מיליון שקל, אחלה קומבינה. אבל המצפון שלכם לא יהיה שקט, כי ההתנהלות שלכם והתרגיל המסריח החדש לא מוסיפים כבוד, לא לכם ולא לבית הזה.

השר לשירותי דת דוד אזולאי:

אתה תעלה לבמה בבוא היום ותתנצל על מה שאמרת.

עיסאווי פריג' (מרצ):

הלוואי. אני מוכן להתנצל. אם המתווה בסוגיית הגז שנגררים אליו כמו עדר יוביל להטבה לאזרחי המדינה, אני הראשון שיעמוד כאן ויגיד: מצטער. אבל ההתנהלות, אני בטוח, מכל כיוון שראיתי את זה – יש משהו מסריח וכולכם נגררים, כל אחד מהכיוון שלו, כל אחד במחיר שלו; כל אחד במחיר שלו. וזה לא מתאים לנבחרי ציבור.

זאת סוגיה מהותית, משאב טבע שכל אזרח במדינה צריך ליהנות ממנו, ואתם נגררים ונותנים יד לבעלי הון אמריקנים וכל מיני בעלי הון קטנים שיכתיבו לנו ויכתיבו לנו את סדר-היום.

לשם כך, חברים, אני קורא לכם להצביע בעד הקמת ועדת חקירה פרלמנטרית. תודה, אדוני.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה לך, חבר הכנסת פריג'. ישיב השר לוין. בבקשה, אדוני השר.

שר התיירות יריב לוין:

אדוני היושב-ראש, תודה רבה, כבוד השר, חברות וחברי הכנסת, חבר הכנסת פריג', הנייר סובל הכול ואפשר לכתוב כל דבר, וגם מעל הדוכן כנראה אפשר להגיד כל דבר. ואפשר להטיח האשמות באנשים ובסיעה בכנסת, כאילו מדובר בעובדות חיות. נדמה לי, חבר הכנסת פריג', שאין דבר וחצי דבר, לא בהצעה ולא בטענות שהשמעת כאן. ולא רק זה, אלא ההפך הוא הנכון. אני חושב שלאורך כל התהליך הזה, תהליך באמת קשה ולא פשוט, הדברים נעשים בשקיפות ציבורית מלאה.

אמר השר דרעי בצורה מאוד ברורה: אני לא מרגיש שאני יכול לחתום על המתווה, על אותו סעיף 52. מצד שני, גם את זה הוא אמר: אני לא רואה לנכון להיות האיש שבגללו אנחנו נכנסים למבוי סתום בסוגיה הזאת. לקח החלטה, בעיני החלטה לא פשוטה, החלטה נדירה בפוליטיקה הישראלית, לזוטר על משרד עוצמתי, עם כל הסמכויות הנלוות, מתוך הכרה בעובדה שהוא איננו יכול לשאת בעצמו באותה אחריות שמוטלת עליו מתוקף התפקיד הזה.

אני חושב שיושב-ראש של מפלגה גדולה וחשובה בקואליציה, היה נכון וראוי להבטיח את זה שלשר דרעי יהיו לפחות כלים מתאימים לפעול באותו משרד שנשאר באחריותו, להרחיב את

תחומי סמכותו ולאפשר לו לטפל בנושאים שהם בליבת העשייה הציבורית שלו. אגב, אני מוכרח לומר, אני חושב שאולי הדבר לא קרה בכוונת מכוון, ואני הראשון שאומר לך שאני הייתי שמח לראות את השר דרעי נשאר וממשיך במשרד הכלכלה, אבל כן, אני חושב שבסופו של דבר גם ההסדר שנעשה הוא הסדר טוב. הוא מוסיף תקציבים לפריפריה, הוא מוסיף תקציבים לשכונות שבהן נדרש טיפול, הוא מפקיד אותם בידי אדם מנוסה ומיומן, עם סמכויות רחבות.

ובמובן הזה נדמה לי שאזרחי ישראל בשורה התחתונה, בסוף, יצאו נשכרים פעמיים: פעם אחת מכך שאפשר יהיה להשלים את המהלכים שהממשלה עושה בתחומי האנרגיה, ובפעם השנייה מן היכולות הרבות יותר, גם במשאבים וגם בזמן, שיעמדו לרשות השר דרעי כדי לטפל בנושאים שהוא לקח על עצמו לטפל בהם.

ולכן אני חושב שלא רק שאין פה, לא תרגילים ולא כל מיני שמות אחרים שבהם כינית את זה – ואני בכלל הייתי מציע להיזהר בשימוש התכופ הזה במילה "פלילי" על כל דבר – – –

עיסאווי פריג' (מרצ):

ההיסטוריה תשפוט אתכם.

שר התיירות יריב לוין:

אגב, אם אנחנו חושבים שההיסטוריה תשפוט, אז אני מציע שנחכה קצת זמן, נראה את הדברים כמו שאתה מציע, בפרספקטיבה היסטורית, ולא נמהר להקים ועדות חקירה כאשר אנחנו נמצאים בראשיתו של תהליך. אני חושב שזה לא נכון, בעיני אפילו לא – אני אתפלא אם אתה באמת באופן רציני מתכוון לזה אפילו בעצמך, ולכן אני חושב שתעשה נכון הכנסת אם תדחה את ההצעה להקמת ועדת חקירה במקרה הזה. תודה.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה, אדוני השר.

אנחנו עוברים להצבעה – הצבעה שמית. בבקשה, גברתי מזכירת הכנסת. חברים, אנחנו רוצים להתחיל בהצבעה. בבקשה, גברתי.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

עבדאללה אבו מערוף	–	בעד
טלב אבו עראר	–	אינו נוכח
יולי יואל אדלשטיין	–	אינו נוכח
מיכאל אורן	–	אינו נוכח
דוד אזולאי	–	נגד
ישראל אייכלר	–	נגד
רוברט אילטוב	–	אינו נוכח
אלי אלאוף	–	נגד
קארין אלהרר	–	אינה נוכחת
זאב אלקין	–	נגד
דוד אמסלם	–	אינו נוכח
אופיר אקוניס	–	אינו נוכח
גלעד ארדן	–	אינו נוכח
אורי אריאל	–	נגד
זאב בנימין בגין	–	נגד
זוהיר בהלול	–	אינו נוכח
נאוה בוקר	–	אינה נוכחת
דוד ביטן	–	אינו נוכח
מיכל בירן	–	בעד
מירב בן ארי	–	נגד
אלי בן-דהן	–	נגד
יואב בן צור	–	נגד
איל בן ראובן	–	אינו נוכח
יחיאל חיליק בר	–	אינו נוכח
איתן ברושי	–	אינו נוכח
עמר בר-לב	–	אינו נוכח
ענת ברקו	–	נגד
יוסף ג'בארין	–	אינו נוכח
באסל גטאס	–	בעד
אילן גילאון	–	בעד
זהבה גלאון	–	בעד
יואב גלנט	–	אינו נוכח
גילה גמליאל	–	אינה נוכחת
מסעוד גנאים	–	אינו נוכח
משה גפני	–	אינו נוכח
יעל גרמן	–	אינה נוכחת

אבי דיכטר	–	אינו נוכח
אריה מכלוף דרעי	–	אינו נוכח
צחי הנגבי	–	נגד
יצחק הרצוג	–	אינו נוכח
שרן השכל	–	נגד
יצחק וקנין	–	אינו נוכח
מכלוף מיקי זוהר	–	אינו נוכח
חנין זועבי	–	אינה נוכחת
ג'מאל זחאלקה	–	אינו נוכח
תמר זנדברג	–	בעד
עבד אל חכים חאג' יחיא	–	בעד
ציפי חוטובלי	–	אינה נוכחת
אורן אסף חזן	–	אינו נוכח
דב חנין	–	בעד
יואל חסון	–	אינו נוכח
אחמד טיבי	–	אינו נוכח
מנואל טרכטנברג	–	אינו נוכח
מרדכי יוגב	–	נגד
יוסי יונה	–	בעד
שלי יחימוביץ	–	אינה נוכחת
חיים ילין	–	אינו נוכח
משה יעלון	–	נגד
איתן כבל	–	בעד
אלי כהן	–	נגד
יצחק כהן	–	אינו נוכח
מאיר כהן	–	אינו משתתף בהצבעה
משה כחלון	–	אינו נוכח
חיים כץ	–	אינו נוכח
ישראל כץ	–	אינו נוכח
עליזה לביא	–	אינה נוכחת
ציפי לבני	–	אינה נוכחת
אורלי לוי אבקסיס	–	בעד
ז'קי לוי	–	נגד
מיקי לוי	–	אינו נוכח
יריב לוין	–	נגד
אביגדור ליברמן	–	אינו נוכח

נגד	–	יעקב ליצמן
אינה נוכחת	–	סופה לנדבר
אינו נוכח	–	יאיר לפיד
נגד	–	ינון מגל
אינו נוכח	–	מנחם אליעזר מוזס
נגד	–	שולי מועלם-רפאלי
נגד	–	ירון מזוז
בעד	–	מרב מיכאלי
נגד	–	אורי מקלב
נגד	–	יעקב מרגי
אינו נוכח	–	אראל מרגלית
נגד	–	אברהם נגוסה
נגד	–	משולם נהרי
אינה נוכחת	–	איילת נחמיאס ורבין
אינו נוכח	–	בנימין נתניהו
אינה נוכחת	–	קסניה סבטלובה
אינה הנוכח	–	רויטל סויד
אינו נוכח	–	ניסן סלומינסקי
נגד	–	בצלאל סמוטריץ
אינו נוכח	–	אוסאמה סעדי
אינו נוכח	–	איימן עודה
נגד	–	רחל עזריה
אינו נוכח	–	דניאל עטר
אינו נוכח	–	חמד עמאר
נגד	–	רועי פולקמן
אינו נוכח	–	עודד פורר
נגד	–	טלי פלוסקוב
נגד	–	מאיר פרוש
אינו נוכח	–	יעקב פרי
בעד	–	עיסאווי פריג'ל
אינו נוכח	–	עמיר פרץ
נגד	–	נורית קורן
אינו נוכח	–	יואב קיש
אינו נוכח	–	איוב קרא
אינה נוכחת	–	מירי רגב
בעד	–	מיכל רוזין

מיקי רוזנטל	–	בעד
יואל רזבוזוב	–	אינו נוכח
יפעת שאשא ביטון	–	אינה נוכחת
יובל שטייניץ	–	אינו נוכח
אלעזר שטרן	–	אינו נוכח
נחמן שי	–	אינו נוכח
סילבן שלום	–	אינו נוכח
עפר שלח	–	אינו נוכח
איציק שמולי	–	אינו נוכח
סתיו שפיר	–	בעד
איילת שקד	–	אינה נוכחת
עאידה תומא סלימאן	–	בעד

היו"ר מאיר כהן:

לחזור על השמות של אלה שלא נכחו.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

טלב אבו עראר	–	אינו נוכח
יולי יואל אדלשטיין	–	אינו נוכח
מיכאל אורן	–	נגד
רוברט אילטוב	–	אינו נוכח
קארין אלהרר	–	אינה נוכחת
דוד אמסלם	–	אינו נוכח
אופיר אקוניס	–	אינו נוכח
גלעד ארדן	–	אינו נוכח
זוהיר בהלול	–	אינו נוכח
נאוה בוקר	–	נגד
דוד ביטן	–	נגד
איל בן ראובן	–	אינו נוכח
יחיאל חיליק בר	–	אינו נוכח
איתן ברושי	–	אינו נוכח
עמר בר-לב	–	בעד
יוסף ג'בארין	–	אינו נוכח

יואב גלנט	–	אינו נוכח
גילה גמליאל	–	אינה נוכחת
מסעוד גנאים	–	אינו נוכח
משה גפני	–	אינו נוכח
יעל גרמן	–	אינה נוכחת
אבי דיכטר	–	אינו נוכח
אריה מכלוף דרעי	–	אינו נוכח
יצחק הרצוג	–	אינו נוכח
יצחק וקנין	–	אינו נוכח
מכלוף מיקי זוהר	–	אינו נוכח
חנין זועבי	–	אינה נוכחת
ג'מאל זחאלקה	–	אינו נוכח
ציפי חוטובלי	–	אינה נוכחת
אורן אסף חזן	–	אינו נוכח
יואל חסון	–	בעד
אחמד טיבי	–	אינו נוכח
מנואל טרכטנברג	–	אינו נוכח
שלי יחימוביץ	–	אינה נוכחת
חיים ילין	–	אינו נוכח
יצחק כהן	–	נגד
משה כחלון	–	אינו נוכח
חיים כץ	–	אינו נוכח
ישראל כץ	–	אינו נוכח
עליזה לביא	–	אינה נוכחת
ציפי לבני	–	אינה נוכחת
מיקי לוי	–	אינו נוכח
אביגדור ליברמן	–	אינו נוכח
סופה לנדבר	–	אינה נוכחת
יאיר לפיד	–	אינו נוכח
מנחם אליעזר מוזס	–	אינו נוכח
אראל מרגלית	–	בעד
איילת נחמיאס ורבין	–	אינה נוכחת
בנימין נתניהו	–	אינו נוכח
קסניה סבטלובה	–	אינה נוכחת
רויטל סויד	–	אינה נוכחת
ניסן סלומינסקי	–	אינו נוכח

– אינו משתתף בהצבעה	אוסאמה סעדי
– אינו נוכח	איימן עודה
– אינו נוכח	דניאל עטר
– אינו נוכח	חמד עמאר
– אינו נוכח	עודד פורר
– אינו נוכח	יעקב פרי
– אינו נוכח	עמיר פרץ
– אינו נוכח	יואב קיש
– אינו נוכח	איוב קרא
– אינה נוכחת	מירי רגב
– אינו נוכח	יואל רזבוזוב
– אינה נוכחת	יפעת שאשא ביטון
– אינו נוכח	יובל שטייניץ
– אינו נוכח	אלעזר שטרן
– אינו נוכח	נחמן שי
– אינו נוכח	סילבן שלום
– אינו נוכח	עפר שלח
– אינו נוכח	איציק שמולי
– אינה נוכחת	איילת שקד

היו"ר מאיר כהן:

יש מישהו שנמצא כאן ולא קראו בשמו?

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

בעד.

היו"ר מאיר כהן:

יחיאל.

קריאות:

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

זה אחרי ההצבעה הזאת.

קריאות:

— — — לא

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

יחיאל חיליק בר בעד?

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

הם אומרים שכן — — —

קריאות:

— — —

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת בר, תחליט.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

אם הם אומרים, אז — — —

היו"ר מאיר כהן:

שאתה מקוזז. אז הוא לא מצביע.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשם חבר הכנסת)

יחיאל חיליק בר — אינו משתתף בהצבעה

היו"ר מאיר כהן:

תמה ההצבעה. תסכמי, גברתי המזכירה.

על הצעתו של חבר הכנסת עיסאווי פריג', הצורך בהקמת ועדת חקירה פרלמנטרית בנושא קומבינת הגז של דרעי ונתניהו: נגד – 35, בעד – 20. תודה רבה. לא התקבלה ההצעה.

הצעות לסדר-היום**החזרת גופות מחבלים****היו"ר מאיר כהן:**

אנחנו עוברים להצעות לסדר-היום מס' 1431, 1435, 1451, 1452, 1458, 1459, 1469, 1479 ו-1491: החזרת גופות מחבלים. אני מזמין את חבר הכנסת חיים ילין. אדוני, שלוש דקות לרשותך. ואחריו – חבר הכנסת סמוטריץ.

בצלאל סמוטריץ (הבית היהודי):

סמוטריץ.

היו"ר מאיר כהן:

סמוטריץ. ודייק. תודה.

בצלאל סמוטריץ (הבית היהודי):

תודה.

חיים ילין (יש עתיד):

כבוד היושב-ראש, שרים נכבדים, שר הביטחון, אני מודה לך מאוד על כך שאתה פה, אני חושב שהדיון ראוי ששר הביטחון יהיה בו. אני חושב שאתה אדם ראוי, ולמרות מה שחלק מאנשי מפלגתך אומרים עליך, אני ממש לא תומך, ואף שאני נמצא באופוזיציה אני חושב שאתה עושה עבודה ראווה לשמה.

היו"ר מאיר כהן:

תאי העוזרים בצד שמאל, אנא מכם, שומעים אתכם יותר מאשר את חברי הכנסת. סליחה, אני מתכוון לזה. סליחה, אדוני.

חיים ילין (יש עתיד):

הנושא הוא מאוד כאוב, ובטח חלק מהאנשים ייקחו אותו למקומות לא ראויים. אני רוצה לקחת אותו למקום הערכי. ככה גידלו אותנו, שאנחנו לא מפקירים פצועים, אנחנו לא מפקירים אנשים בשטח.

אני חייב להגיד לך שאחרי "צוק איתן", שנה לאחר מכן, מתוך התחקירים שהצלחתי להוציא מהיחידה של הבן שלי, הבנתי איך הוא עם 50 הקילו עליו סחב עוד אחד. הוא לא סחב אותו מפני שהוא ילד טוב או – ככה חינו אותו. הוא אמר: גם בזה שיכול להיות שהייתי יוצא משם בשקית, מחובתי לקחת את הסמ"פ שלי על הגב ולהביא אותו לאן שצריך.

אני לא מבין למה ילדים יכולים ככה להתנהג, והמשלה לא יכולה להתנהג ככה. אני אומר את זה מכל הלב. פעם אחת מחליטים שכן משחררים מחבלים, פעם שנייה מחליטים שלא משחררים מחבלים. אבל אורון שאול והדר גולדין, זיכרונם לברכה, נמצאים בידי מחבלים מרצחים שאין להם שום טיפת אנושיות. והדיון הזה הוא על הקבר שלהם, שלמשפחות גולדין ושאול יהיה קבר לבוא ולבקר. זה מה שנשאר להם. ואנחנו במו-ידינו לוקחים מחבלים שבאים לדקור אותנו, להרוג אותנו, ואנחנו משחררים אותם.

אז אני מודה, שר הביטחון, לו הייתי במקומך – אמרתי לך, אני מכבד – גם לא רוצה להיות במקומך, ואני גם לא בא לנהל משא-ומתן פה על גב כנסת ישראל. אבל אני חושב שמן הראוי שאנחנו נילחם על הערכים האלה. במקום שנכנסת פוליטיקה אנחנו כבר לא מסוגלים לנהל ולא מסוגלים לחזור לערכים שלנו.

אני נורא רוצה שהמשפחות יעודכנו. אני דיברתי עם שתי המשפחות, אמרתי להן: אני מדבר אתכם כראש המועצה האזורית אשכול לשעבר, בכלל לא כחבר כנסת. הרגשתי שזה המינימום שאני יכול לעשות למענכם. לא תקשורת ולא כלום – לא מעניין אותי. בוגי, תאמין לי, אתה מכיר אותי, זה לא מעניין, אבל אני רוצה לדעת שאתם עושים הכול ואתם מעדכנים את המשפחות ואתם מודעים לצורך הזה שלא ייתכן שמחבל או גופת מחבל הוא שום כלום. אין לזה מחיר. גם במחיר שאנחנו צריכים לחנך את הצד השני מה המשמעות של ערך אדם, שהם לא מבינים אותה.

אז, כבוד שר הביטחון, אני באמת הולך פה, מה שנקרא, על ביצים, בלי לפגוע באף אחד, אבל עם הכרה עמוקה שאנחנו חייבים לעשות הכול, הכול, כדי שלמשפחות יהיה קבר. תודה רבה.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה. חבר הכנסת סמוטריץ', בבקשה. ואחריו – חבר הכנסת מכלוף מיקי זוהר. בבקשה, אדוני. שלוש דקות לרשותך.

בצלאל סמוטריץ (הבית היהודי):

אדוני היושב-ראש, תודה רבה, חברי חברי הכנסת, ההצעה לסדר-היום עוסקת בנושא החזרת גופות המחבלים, ודעתי בעניין ידועה וברורה. דומני שזה צעד מיותר, ואני בורר את מילותי כדי שלא לפגוע.

מותר לפעמים גם להפעיל שכל ישר, ונדמה לי שמה שלרוב הציבור ברור, צריך להיות ברור גם לנו. כולנו ראינו את ההלוויות ההמוניות, את שלהוב היצרים שבא בעקבותיהן, ואת אלה שנכספים אחר כך לקבל הלוויות דומות ורצים לדקור אותנו ברחובות.

אבל אני רוצה לייחד את מעט הדקות שיש לי לדבר על המהות, ונראה לי שחבל שאנחנו עוסקים כל הזמן בטקטיקה של איך בדיוק להמשיך ולנהל את הסכסוך. דיברתי על זה פה ביום שני במסגרת הצעות האי-אמון. הגיע הזמן שנפסיק לנהל את הסכסוך הזה ונחתור להכריע אותו. ואמרנו שלהכריע אותו זה להבהיר שלא תקום מדינה פלסטינית, נקודה. ובאותה נשימה – להזמין את כל ערביי הארץ הזאת שחיים אתנו ביחד בתא השטח הזה לחיות כאן אתנו בשלום תחת השלטון הזה של המדינה היהודית – –

סתיו שפיר (המחנה הציוני):

--- 3 מיליון ---

בצלאל סמוטריץ (הבית היהודי):

– – תוך זניחת השאיפות הלאומיות שלהם והתמקדות ברווחה הפרטית שלהם, שהם יודעים יפה מאוד שעלתה וטיפסה ברמות עצומות מאז חזר העם היהודי לארץ-ישראל והביא אליה את כל השפע והקדמה והטכנולוגיה.

סתיו שפיר (המחנה הציוני):

– – – תענה על השאלה. אזרחות ישראלית ל-3 מיליון פלסטינים – זה מה שאתה רוצה לעשות פה?

בצלאל סמוטריץ (הבית היהודי):

ואני רוצה לקרוא לכם מפרשת בחוקותי בספר ויקרא. בתוך הקללות הגדולות, אדוני היושב-ראש, מתחבא פסוק שהרמב"ן דווקא רואה בו ברכה. אומר הכתוב: "והשִׁמְתִי אֶת אֶרֶץ וְשִׁמְמוּ עֵלֶיהָ אֵיבִיכֶם". כמובן מדובר על מצב שעם ישראל יורד לגלות וארץ-ישראל נשארת בשיממונה. ואומר הרמב"ן: היא בשורה טובה, שאין ארצנו מקבלת את אויבינו, כי מאז יצאנו ממנה לא קיבלה אומה ולשון, וכולם משתדלים להושיבה, ואין לאל ידם.

וכך אכן היה. במשך שנים עמדה הארץ הזו בשיממונה. קחו רק כדוגמה, כולם מכירים, מארק טוויין, שמסייר כאן בארץ לפני 148 שנים, בתרכ"ז, ומתאר בספרו "מסע תענוגות לארץ הקודש" – ממש כמה ציטוטים קטנטנים כי הזמן נגמר: נדמה לי שמכל הארצות בעלות הנוף המדכדך, ארץ-ישראל מחזיקה בכתר. הגבעות קירחות, צבען דהוי וצורתן רחוקה מלשובב את העין. העמקים מדבריות מכוערים המעוטרים בשוליהן. כל קו הוא גס, צורם, וכל תו הוא חד, ללא פרספקטיבה. ובהמשך: לא יכולנו לעצור למנוחה גם לאחר רכיבה של שעות. אומנם ראינו מים, אבל בכל המרחב שממה סביבנו – אדוני היושב-ראש – לא היה אפילו קמצוץ של צל. נצלינו קשות בשמש היוקדת.

ארץ-ישראל עמדה בשיממונה שנים, שנים, שנים. אף אחד לא היה כאן, אף אחד. כולם ניסו, כמו שכותב הרמב"ן. אף אחד לא הצליח להיאחז בה, עד שמה קרה? עד שעם ישראל חוזר לארץ-ישראל. ארץ-ישראל מקבלת את בניה בסבר פנים יפות כמו שכתוב בתורה. נכון, חבר הכנסת מרגי? "ואתם הרי ישראל" – בנביא – "ענפכם תתנו" – נכון? – "ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא".

ועם השפע הזה, אדוני היושב-ראש, עם הקדמה הזאת, עם כל הטוב הזה, כולם נהנים. מה היה כאן לפני שבאנו? לשם צריך – אדוני היושב-ראש, אני מסיים.

היו"ר מאיר כהן:

כן, בלהט הזה, כדי שתסיים – – –

בצלאל סמוטריץ (הבית היהודי):

לשם צריך לחתור. לא לנהל סכסוך. כשמנהלים סכסוך משלמים מחירים ולא מגיעים לשום מקום. צריך להכריע אותו בצורה חד-משמעית, להבהיר שפה בארץ חמדת אבות יש רק מקום למדינה אחת. תודה רבה.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה, חבר הכנסת סמוטריץ. אני מזמין את חבר הכנסת מכלוף מיקי זוהר, בבקשה; לא נמצא. אני מזמין לדוכן את חבר הכנסת עודד פורר. בבקשה, אדוני.

סתיו שפיר (המחנה הציוני):

— — — תגיד את זה עד הסוף. למה אתה פוחד לענות על השאלה?

בצלאל סמוטריץ (הבית היהודי):

אני אומר עד הסוף.

סתיו שפיר (המחנה הציוני):

אזרחות ל-3 מיליון פלסטינים, כן או לא? זה מה שאתה רוצה? אתה רוצה להחריב את הציונות? זהו, סוף סיפור?

בצלאל סמוטריץ (הבית היהודי):

— — — מחריב את הציונות — — —

סתיו שפיר (המחנה הציוני):

3 מיליון פלסטינים עם אזרחות ישראלית, זה מה שאתה רוצה? זה מה שאתה אומר.

ינון מגל (הבית היהודי):

— — —

היו"ר מאיר כהן:

חברת הכנסת סתיו שפיר.

בצלאל סמוטריץ (הבית היהודי):

סתיו שפיר (המחנה הציוני):

עודד פורר (ישראל ביתנו):

את הדיון יכולים גם לנהל בחוץ.

היו"ר מאיר כהן:

רבותי, את הדיון אפשר – בחוץ או אחר כך.

סתיו שפיר (המחנה הציוני):

זה דיון שחשוב מאוד שהציבור ישמע.

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת עודד פורר – בבקשה, אדוני.

עודד פורר (ישראל ביתנו):

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, בהצעה הזו לסדר-היום שהגשתי, אני לא רוצה לדבר

הפעם ---

קריאות:

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת סמוטריץ, הקשיבו לך ברוב קשב. אנא ממך.

עודד פורר (ישראל ביתנו):

אני לא רוצה לדבר הפעם אם זה נכון לא להחזיר את גופות המחבלים או לא נכון. לא זה הדיון הפעם. הפעם הדיון הוא על מדיניות ואיך מנהלים מדיניות, ואיך מתנהלים מול מי שעומד מולנו.

אני יושב היום בפוזיציה שהרבה מהחברים שלי שנמצאים בקואליציה אומרים לנו כל הזמן: למה אתם לא מצטרפים? תצטרפו לקואליציה, זאת ממשלת ימין, אתם אמורים להיות חלק ממנה. אני שואל את עצמי: לא ברור לאיזו ממשלה רוצים שנצטרף – האם לממשלה שאומרת ביום ראשון שהיא לא תחזיר גופות מחבלים, או לממשלה שביום שני מחזירה אותן בשקט? האם לממשלה שאומרת שהיא בעד ניצולי השואה ותדאג לניצולי השואה, או לממשלה שהיום בבוקר מצביעה נגד החוק שהיה אמור להטיב עם ניצולי השואה? האם לראש ממשלה שמבטיח לפני הבחירות שהוא ידאג לפנסיה לעולים, או לראש ממשלה שלא נותן פנסיה לעולים כי אין כסף, ובאותו זמן מקיים דיון עם חברי הסיעה המשותפת, הרשימה המשותפת, כדי להעניק להם 900 מיליון שקל לצורכיהם כדי שהוא יצליח להעביר מתווה כלשהו? האם לראש ממשלה שמדבר פעם אחת בעד חוק הגיוס, או לראש הממשלה שפועל נגד חוק הגיוס לכולם? או לממשלה שביום ראשון מעניקה הטבות מס ליישובים וביום שני היא מבטלת אותן? לאיזו ממשלה אתם רוצים שנצטרף? לאיזו מדיניות? וכלפי מי שעומד מולכם, איזו מדיניות אתם חושבים שהוא יבין שיש לכם?

שיא השיאים, אתמול אני גם שומע שהממשלה, כדי להעביר את התקציב, כך על-פי הפרסומים, תאשר עבירות בנייה במגזר הערבי, ועוד הבטחות של משא-ומתן על 5 מיליארד שקל שתובעים חברי הכנסת הערבים, כדי לאפשר לממשלה הזאת להעביר את התקציב. וזו הממשלה שאומרת: אין לנו כסף לתת פנסיה לאזרחי ישראל שעבדו, שיצרו כאן, אבל הגיעו לגיל הפנסיה בלי פנסיה.

אז, חברים, ביטחון יוצרים עם מדיניות עקבית, עם מדיניות ברורה שאומרת ועושה. ואני אומר לך, אדוני שר הביטחון, אם הממשלה רוצה להחזיר גופות מחבלים, שלא תגיד שהיא לא תחזיר אותן. שפשוט לא תתבטא אפילו בנושא, אבל אם אמרתם משהו, תעמדו בו. תפסיקו לדבר חזק ולפעול חלש. ואולי תתחילו, כדי שתבינו איך לנהל את המדיניות וכדי שתבינו איך למשול, לשנן שלוש מילים חשובות, שיוצרות הנהגה ברורה, הנהגה של סימני קריאה ולא של סימני שאלה, שעושה את מה שהיא אומרת – שלוש מילים פשוטות. תאמינו לי, זאת תהיה מדיניות ברורה: מילה זו מילה.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה. אני חייב לציין, שלוש דקות בדיוק. עמדת בזמן.

עודד פורר (ישראל ביתנו):

מילה זו מילה.

היו"ר מאיר כהן:

אני מזמין את חבר הכנסת מרגי; בבקשה, אדוני. שלוש דקות לרשותך.

יעקב מרגי (ש"ס):

אדוני היושב-ראש, תודה, חברי חברי הכנסת, מכובדי השר, ממשלת ישראל החליטה שלא להשיב את גופותיהם של המחבלים לחיק משפחותיהם עד אשר יוחזרו גופותיהם של הדר גולדין, זכרו לברכה, ושל אורון שאול, זכרו לברכה, שנהרגו במבצע "צוק איתן".

מכובדי השר, אני לא נכנס כרגע למערך השיקולים של הממשלה ושל מערכת הביטחון לחזור בהן מאותה החלטה. לי אין ספק שנערך דיון מוקדם, דיון מעמיק, והכול מדוד, והובאו בחשבון כל ההשלכות הביטחוניות. אך לי אין ספק ששיקולי הרגישות מול משפחות ההרוגים, הדר גולדין, זכרו לברכה, ואורון שאול, זכרו לברכה, הובאו בחשבון.

אמו של אורון שאול, שנהרג ב"צוק איתן", התבטאה נגד מדיניות החזרת גופות המחבלים. היא שאלה שאלה אחת, זועקת ומהדהדת: היכן הילדים שלנו?

לכן, לדעתי, מכובדי השר, במצבים כאלה, משפחות החיילים ההרוגים, אסור שהן יהיו שקופות למערכת. במצבים כאלה המערכת הייתה צריכה לגלות רגישות, לעדכן את המשפחות ואולי אף להתייעץ עמן. אף אחד לא יכול לומר לי שאין בהחזרת הגופות למשפחות משום עיוות מוסרי, אפילו, הייתי אומר, עיוות מוסרי מן המדרגה הראשונה, שאף מחליש אותנו במשאים-ומתנים כאלה בעתיד מול אויבנו. אבל העיקר, שעם כל מערך שיקולי הדעת, ככל שיהיו מעמיקים ורציניים, צריך שפרמטר הרגישות כלפי משפחות ההרוגים, משפחות הנופלים, יהיה לנגד עינינו, ואני מקווה שכך יהיה בעתיד. תודה.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה, אדוני. אני מזמין את חבר הכנסת אלי כהן – לא נמצא. חבר הכנסת אורי מקלב – לא נמצא. חבר הכנסת טלב אבו עראר, בבקשה, אדוני. שלוש דקות לרשותך.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

מכובדי היושב-ראש, מכובדי השר, חברי חברי הכנסת, מדיניות של החזקת גופות פלסטינים וגם גופות של אזרחי המדינה – אינני מבין מה ממשלת ישראל עושה עם הגופות. הם חושבים שזה נכס ביטחוני? החזקת הגופות זה דבר לא מוסרי, לא אנושי. נודע לי על המחלוקת בקבינט בין שר הביטחון לבין השר לביטחון הפנים; שר הביטחון בעד שחרור הגופות, אחרים נגד. כרגיל, לכל מעשה לא מוסרי נלווה נימוק ביטחוני.

מה הנימוק למעשה בלתי מוסרי זה, שמנוגד לכל החוקים הבין-לאומיים ומבייש את ממשלת ישראל בפני העולם? פניתי לראש הממשלה וגם לשר לביטחון הפנים, כדי לשחרר את גופתו של הצעיר הבדואי מוהנד אל-עוקבי. כבר עברו יותר משלושה שבועות. האמת היא שאני ומשפחתו טוענים לחפותו, ויש לחקור את הנושא שוב ושוב, עד הגעה לאמת. ביקשנו סרטון שיציג את האירוע בתחנה המרכזית בבאר-שבע. אני צפיתי בסרטון זה. הסרטון אינו מראה דבר ואינו מוכיח את מעורבותו של עוקבי.

אורן אסף חזן (הליכוד):

הוא הלך למכור דובדבנים.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

איננו רואים כלום בסרטון הזה. איננו רואים כלום.

אורן אסף חזן (הליכוד):

צדיק, לא רואים כלום.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

לא ירי, ולא אדם ששולף אקדח ולא שמחזיק באקדח.

אורן אסף חזן (הליכוד):

אתה יודע שאתה חצוף? אין גבול – – –

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

לכן אני מבקש לשחרר את גופתו של מוהנד אל-עוקבי מייד, לצורך עריכת הלווייתו וקבורתו.

אורן אסף חזן (הליכוד):

– – – בצפון צריך לזרוק אותה.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

כי האמת, אי-אפשר להכפיש אוכלוסייה ערבית בדואית שכולה – כולה – נאבקת מאבק צודק ולגיטימי בצורה לא אלימה. האלימות לא דרכנו.

אורן אסף חזן (הליכוד):

אתה שומע את עצמך?

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

אנחנו שואפים כל הזמן לשוויון זכויות. הוא מפריע לי, וזה על חשבון הזמן שלי.

אורן אסף חזן (הליכוד):

– – – מפריע לי. אתה מפריע לכולנו, מה נעשה?

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

לכן, אני חושב שכך – צריכה ממשלת ישראל להתבייש במדיניות זו, שנוקטת – – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

למה אתה לא מגנה את הפיגוע?

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת אורן חזן.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

— — חסר אנושיות. הגיע אלי גם מידע, לפני יומיים-שלושה, שאחת — —

אורן אסף חזן (הליכוד):

עוד רגע הוא יגיד שהוא הלך לחלק פירות.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

— — שאחת הגופות — נגנבה קרנית עין של אחת מהגופות.

אורן אסף חזן (הליכוד):

די עם השקרים האלה.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

ככה טוענת אחת המשפחות בחברון. אם לצורך דבר זה מחזיקים בגופות, זה אומר שאנחנו בכלל במצב קריטי.

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת אורן חזן, אומנם הוא אומר דברים חמורים מאוד, אבל זכותו להגיד את זה.

אורן אסף חזן (הליכוד):

איך נותנים לכאלה שקרים? הוא מכפיש את חיילי צה"ל.

היו"ר מאיר כהן:

אנא ממך, אל תפריע לו.

אורן אסף חזן (הליכוד):

שקרים על גבי שקרים. הוא מכפיש את חיילי צה"ל.

היו"ר מאיר כהן:

אנא ממך, אל תפריע לו. גם אם אנחנו כועסים, אל תפריע לו.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

אני פונה אליכם, לשר לביטחון הפנים, לשר הביטחון, שיושב כאן, לשחרר מייד, לאלתר, את הגופות, ובמיוחד את גופתו של ערבי בדואי מהנגב, כדי לקיים שם לוויה וקבורה, בזמן שאנחנו מתגעגעים לרגיעה, ולא להלהיט את הרוחות. החזקת גופות מלהיטה את הרוחות.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה, אדוני.

יבון מגל (הבית היהודי):

אנחנו אלה שמלהיטים את הרוחות, לאחר שהרוצח עשה את הפיגוע. אתה לא מלהיט את הרוחות. איזה היגיון מדהים.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה, אדוני. אני מזמין את חבר הכנסת יואל חסון.

קריאה:

— — — איזה היגיון מדהים. מדהים.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

תירגע.

יבון מגל (הבית היהודי):

חביבי, נגמר הזמן שאנחנו מאמינים לשטויות האלה.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

תירגע, תירגע.

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת מגל.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

יבון מגל (הבית היהודי):

זה היה ראש ממשלה אחר.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

זה פגיעה בערך המקום כאן, פגיעה בערך המקום.

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת ---

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

תלהיט את הרוחות, תמשיכו, תמשיכו. אתם הורגים את העם שלכם.

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת טלב אבו עראר, מספיק.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

אתם הורגים את העם שלכם.

קריאה:

ששש... ששש...

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

--- תתבייש לך, תתבייש לך.

יבון מגל (הבית היהודי):

שקט, שקט.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

סתום את הפה שלך, סתום את הפה. ג'וק אחד, ג'וק קטן.

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת טלב אבו עראר.

אורו אסף חזן (הליכוד):

תראה איך הוא מדבר, אדוני היושב-ראש.

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת טלב אבו עראר, אני קורא אותך לסדר.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

היו"ר מאיר כהן:

אתה שכני, אני לא רוצה להוציא אותך החוצה. אנא ממך, תפסיק בזה הרגע.

אורן אסף חזן (הליכוד):

כאלה שכנים, אתה צריך לעבור דירה.

ינון מגל (הבית היהודי):

לא לאיים באלימות. לא לאיים באלימות.

היו"ר מאיר כהן:

בבקשה, אדוני. שלוש דקות לרשותך. בבקשה.

יואל חסון (המחנה הציוני):

אדוני היושב-ראש, אדוני השר, חברי חברי הכנסת, יש ביטוי שאני לוקח מהצבא ואני קצת משנה אותו, אדוני שר הביטחון. אני אומר את זה כך: קל בקמפיין – קשה בשלטון. התנגשות הטיטנים – – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

יואל חסון (המחנה הציוני):

נו באמת.

אורן אסף חזן (הליכוד):

תכבד את המקום שאתה יושב בו.

יואל חסון (המחנה הציוני):

אני חושב שמוצה העניין, חבר הכנסת חזן.

היו"ר מאיר כהן:

זהו, די.

יואל חסון (המחנה הציוני):

אני אתחיל שוב, אדוני. אני אומר, אדוני שר הביטחון: קל בקמפיין, קשה בשלטון. התנגשות הטיטנים של המציאות מול הקמפיין. אתם כל היום בקמפיין; בקמפיין של ביטחון, שלא נחזיר את הגופות – קמפיין וקמפיין וקמפיין, וקצת הפרוז'קטורים כבים, ואתם מחזירים את הגופות. חבר הכנסת סמוטריץ יושב בקואליציה, פה מדבר נגד, שם מצביע בעד. חבר הכנסת מגל, אתם כולכם פשוט תיאטרון מעיר לעיר. אתם תיאטרון מהלך. הרי אם הייתה לכם באמת מדיניות אמיתית, אולי הייתי יכול להתחיל להעריך את הממשלה הזאת.

יבון מגל (הבית היהודי):

אתה התחלת בבית"ר ואתה מדבר על מדיניות?

יואל חסון (המחנה הציוני):

תחזור על העניין הנדוש הזה.

יבון מגל (הבית היהודי):

אתה מדבר על מדיניות?

יואל חסון (המחנה הציוני):

אני לפחות לא החלפתי גופי שידור כמוך. לא החלפתי גופי שידור כמוך –

אורן אסף חזן (הליכוד):

יואל, השלב הבא: הפרלמנט הפלסטיני.

יואל חסון (המחנה הציוני):

— — אז בוא, תרגיע. עכשיו תרגיע. עכשיו תרגיע.

אורן אסף חזן (הליכוד):

השלב הבא – תעבור לפרלמנט הפלסטיני.

יואל חסון (המחנה הציוני):

חבר הכנסת חזן, אתה, של נעליך מעל רגליך.

אורן אסף חזן (הליכוד):

— — —

יואל חסון (המחנה הציוני):

בוא, בוא, של נעליך מעל רגליך.

אורן אסף חזן (הליכוד):

עוד מעט – סביבון אומר לי של נעליך.

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת יואל חסון, אנא ממך, תמשיך בדבריך.

בצלאל סמוטריץ (הבית היהודי):

יואל, יש לך שם יפה, חוץ מזה — — —

אורן אסף חזן (הליכוד):

— — —

יואל חסון (המחנה הציוני):

אדוני היושב-ראש, לו ידעתי מה המדיניות שלכם, הייתי יכול להעריך אותה.

אורן אסף חזן (הליכוד):

אם היינו יודעים מה המדיניות שלך, היינו מעריכים אותה גם.

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת חזן, לא מנהלים דיאלוג כאן. תנסה לנהל מונולוג, עם עצמך בשקט.

אורן אסף חזן (הליכוד):

לא – – –

יואל חסון (המחנה הציוני):

אני יכול ללמד אותך.

אורן אסף חזן (הליכוד):

ממך אני לא רוצה ללמוד.

יואל חסון (המחנה הציוני):

חבל, אתה תפסיד. בכל אופן, חברי חברי הכנסת, הממשלה הזאת טובה בקמפיין, רעה בניהול המציאות ורעה בניהול המציאות השלטונית. הרי, שר הביטחון, אני יכול – אתה יודע מה, להתערב על זה שאתה לא ידעת, ובוודאי גם לא הסכמת לאותה הצהרה, הצהרתית, קמפיינרית: אנחנו לא נחזיר את הגופות.

עכשיו, בואו, אני אומר לכם, חברי לקואליציה, אני בכלל נעלב מהעניין הזה שעושים השוואה בין גופות המחבלים לגופות החיילים. אסור בכלל להשוות את הדברים האלה. אני בכלל לא חושב שגופות צריכות להיות איזה עיקרון לניהול משא-ומתן. אני הייתי רוצה שהממשלה הזאת לא תחזיר את הגופות, ותעמוד במילה, שהיא לא מחזירה את הגופות של המחבלים, לא לצורכי משא-ומתן או בהצהרות לצורכי כמה נקודות תקשורתיות או פוליטיות, אלא כי זה חלק ממאבק בטרור. זה חלק

ממאבק בטרור. אם אתם באמת נאבקים בטרור, אז תתייחסו לעניין אי-החזרת הגופות כענישה, ותעמדו בזה, כדי שנדע, אדוני היושב-ראש, אם להאמין – אמר את זה פעם מישהו גדול – אם להאמין לידכם השמאלית או להאמין לידכם הימנית. אין לי מושג למי להאמין; אין לי מושג אם להאמין למי שיושבים כאן, בממשלה, ולשר הביטחון, שתקף יבוא ויאמר את עמדתו, או להאמין לחברי הקואליציה, שמצביעים בעד הקואליציה ובעד הממשלה, אבל מלינים על המדיניות שלה.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה, חבר הכנסת חסון.

יואל חסון (המחנה הציוני):

אז אני אומר לסיכום – הפריעו לי הרבה, אז לסיכום.

היו"ר מאיר כהן:

קיבלת עוד דקה כי הפריעו לך.

יואל חסון (המחנה הציוני):

לסיכום – אדוני, תרשה לי. זכות של סגן יושב-ראש, תרשה לי.

היו"ר מאיר כהן:

אין שום זכויות.

יואל חסון (המחנה הציוני):

אני אומר ככה, אדוני: הממשלה הזאת ויתרה על ירושלים. הממשלה הזאת ויתרה על הגופות.

אורן אסף חזן (הליכוד):

התחלת לקשקש.

יואל חסון (המחנה הציוני):

ויתרתם על הפריפריה. שום מילה שלכם היא לא מילה, ואתם גם לא ממש מצליחים להיאבק בטרור. תודה רבה.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה, אדוני. אני מזמין את חבר הכנסת אורי מקלב. בבקשה, אדוני.

בצלאל סמוטריץ (הבית היהודי):

--- תחושה --- לתוך הקואליציה, ככה זה נראה לי.

יואל חסון (המחנה הציוני):

אל תפנטז על זה.

קריאות:

יואל חסון (המחנה הציוני):

למה אתה רוצה אותנו?

בצלאל סמוטריץ (הבית היהודי):

--- לא רוצה אתכם ---

ינון מגל (הבית היהודי):

יואל, לא מתאים לו. ליואל לא מתאים לקפוץ ממקום למקום ---

קריאה:

בצלאל סמוטריץ (הבית היהודי):

חיים ילין (יש עתיד):

--- שר הביטחון.

היו"ר מאיר כהן:

חברי הכנסת – סמוטריץ, חבר הכנסת ילין. בבקשה, אדוני. שלוש דקות.

קריאה:

--- מהאופוזיציה.

אורי מקלב (יהדות התורה):

אדוני היושב-ראש, תודה רבה, מכובדי השר, חברי חברי הכנסת, לפני שהגשתי את ההצעה, בקשה להצעה דחופה לסדר-היום בנושא הזה, התחבטתי. אמרתי, יש כאן שני ערכים מאוד חשובים – החזרת הגופות מצד אחד, כמה שזה יקר לנו. מצד שני – דרישות הביטחון ושיקולי הביטחון שיש לקבינט, אם לשר הביטחון, או לקבינט הביטחון, בעניין החזרת הגופות. אמרתי, הנושא הוא מאוד רגיש, ולמה לפתוח, אולי זה מיותר, ואני, למה אני אצטרך לזה? אבל חשבתי, מסיבה אחת ודאי אני רוצה לדבר.

קודם כול, לחזק את המשפחות, והן צריכות – אני בטוח שהן צריכות את זה. אין אף אחד, בין מי שהחליט להחזיר את הגופות, בין מי שחושב שלא היה צריך להחזיר – כולם בדעה הזאת, שהמשפחות סובלות סבל רב. אנחנו כעם היהודי יודעים – אין עוד אומה – אין עוד אומה – גופות – שהנפטר ינוח בשלום על משכבו, כפי שאנחנו אומרים – אין עוד אומה כזאת, שכל כך חשוב לה, כל כך יקר לה. לא זו אף זו, אנחנו משלמים על זה מחירים יקרים. אנחנו יודעים שאנחנו מסכנים חיי אדם. עשינו בשביל לקבל גופות – החזרנו בחששות מחבלים עם דם על הידיים. עשינו הרבה בעניין הזה. אנחנו גם מסתכנים בשביל לא להשאיר גופות, וזה חלק מהערכים שלנו בעניין הזה.

זה גם מאוד מתאים לפרשת השבוע, אדוני היושב-ראש. אברהם אבינו קנה בכסף מלא את מערת המכפלה, והתורה מאריכה מאוד בסיפור המקרה – לא קצר, כמעט 20 פסוקים התורה אומרת

ומספרת איך שהוא קנה, והיה לו משא-ומתן, רצו לתת לו חינוך, אמר: לא חינוך. אמרו לו, תיקח בזול, אומר: לא, במחיר מלא, נתן את הכול. מדוע? נשאלת השאלה, הרי ארץ-ישראל הובטחה לו, הוא היה יכול להשתמש בהבטחה שהייתה לו בארץ-ישראל, למה הוא היה צריך לקנות? את שאר ארץ-ישראל לא קנינו, כבשנו את זה, כפי שהבטיחו לנו שנקבל את זה.

יש עניין, גם בהנחה שקבר שאדם – או שהקרוב לו – שיהיה שלו, שיהיה שלו, כי יש בזה מהות מאוד מיוחדת, בעצם המקום, הקבורה, כי אצלנו זה לא נגמר רק אחרי מאה-ועשרים, יש לזה המשכיות. אנחנו עולים לקבר, שומרים עליו במשך שנה, בשונה אולי מאחרים. לכן – לא צריך להאריך בזה.

אבל כשאנחנו באים ובכלל שואלים, האם זה באמת נכון, המשוואה, לגבי הגופות האלה? היו כן החלטות, מלכתחילה החלטות ביטחוניות, אם להחזיר את הגופות או לא. אני בכלל לא בטוח שמי שמחזיק בגופות האלה – שיוחזרו – יש לו השפעה על ארגון ה"חמאס" שמחזיק בגופות האחרות, מה שהם מחזיקים, אם הם מחזיקים, אם בכלל חשוב להם, אם הם רוצים בכלל לבצע את הדבר הזה.

יבון מגל (הבית היהודי):

בטח שחשוב להם – – –

אורי מקלב (יהדות התורה):

לא, אין שום קשר. גם אם לא היית מחזיר הם לא היו נכנסים למשא-ומתן – – –

יבון מגל (הבית היהודי):

– – – חשוב להם.

אורי מקלב (יהדות התורה):

– – יש להם האינטרסים שלהם, בכלל לא מעניין אותם העניין הזה. אני לא נכנס, ואני גם לא קובע עמדה ברורה. אני אומר, השיקולים ודאי שיקולים אחרים, אבל אסור לנו לשכוח, שיקולים שהיו מאחורי זה, היו שיקולים כדי להרתיע ולמנוע את המשך פעולות החבלה. יכול להיות שלא עמדו בזה, באמת חשוב לשמוע משר הביטחון אם הם עמדו בסיכומים. אבל גם אם לא עמדו, נשאלת השאלה, מה השיקול העומד לנגד עינינו? האם בעד זה שאנחנו עכשיו נחזיר את גופות המחבלים האלה, בלי קשר לגופות של הדר גולדין וארון שאול, השם ייקום דמם, שזה בנפרד, נשארה לנו המחויבות להם.

אנחנו חייבים, וצריך לעשות הכול, ולהגביר את העשייה, מול שיקולים שהחזרה של גופות יכולה לעשות שקט, למנוע עוד רציחות. בהסכמה בדברים, בדרך הדברים האלה – אלה שיקולים שאי-אפשר רק לבוא – מי שצריך לקבל את ההחלטה צריך להעריך את ההחלטה שהוא מקבל – האם להמשיך? האם יש לנו דרך היום להשקיט את זה?

לכן, אדוני היושב-ראש, יכול להיות שגם הדרך לא נעשתה, ואני שואל, ואני תוהה – האם לפני שהחזירו הלכו למשפחות האלה ואמרו להן: אנחנו אמרנו שאנחנו לא יכולים להחזיר, אנחנו לא חושבים עכשיו שזה הדרך, כי ההידברות – לא פעם אנחנו שומעים מהמשפחות האלה, לא רק על עצם העובדה, אלא האם באו ואמרו להם.

היו"ר מאיר כהן:

נא לסיים, אדוני.

אורי מקלב (יהדות התורה):

תודה רבה, אדוני.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה לך. ישיב למציעים אדוני שר הביטחון משה בוגי יעלון. בבקשה, אדוני.

חיים ילין (יש עתיד):

אני דיברתי – – –

אורי מקלב (יהדות התורה):

לא, סתם שאלתי.

היו"ר מאיר כהן:

לאחר מכן אנחנו ניתן זכות הבעת דעה לחבר הכנסת מגל ולחבר הכנסת חזן.

שר הביטחון משה יעלון:

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, הנושא שעולה לסדר-היום הוא נושא כמובן רגיש, גם מבחינה ערכית-מוסרית וגם מבחינה ביטחונית. הקבינט ישב לעסוק בסוגיה מייד לאחר תחילת גל הטרור, כאשר היו בידינו כמה גופות של מחבלים, בעיקר מאזור ירושלים. ובדיון מעמיק, שבו השתתפו גם גורמי המקצוע הביטחוניים, החלטנו בדיון הראשון להמתין עם החזרת הגופות, כשעל כף המאזניים, מצד אחד, אמירה מאוד ברורה של הרוב המכריע של הגורמים המקצועיים שהחזקת הגופות כשלעצמה איננה מרתיעה מחבלים פוטנציאליים – בניגוד להריסת בתים – – –

היו"ר מאיר כהן:

סליחה, אדוני השר. גברתי בצד ימין עם הפלאפון, סליחה, שומעים אותך עד כאן. את מפריעה לשר.

שר הביטחון משה יעלון:

– – – בניגוד לצעדים כמו שלילת תושבות או הריסת בתים, שיש לנו הוכחות לכך שאלה צעדים מרתיעים, בעיקר את בני המשפחות, שבאים אלינו לדווח, כולל בגל הטרור האחרון, שמישהו מבני המשפחה, בעיקר הצעירים, מתכוונים לבצע פיגוע והם מבקשים מאתנו לעצור אותו, כדי לחסוך מהם את הצעד שעלול לפגוע במשפחה. אין כך הדבר לגבי החזקת גופות, לא כלפי המשפחה ולא כלפי הסביבה.

יואל חסון (המחנה הציוני):

אז למה הצהרתם שאתם לא מחזירים את הגופות?

שר הביטחון משה יעלון:

ולכן קיימנו דיון נוסף – לאחר שבדיון הקבינט הראשון החלטנו מצד אחד לא להחזיר, ומצד שני גם לא לקבור אצלנו. קיימנו דיון נוסף, ובדיון הנוסף למעשה החלטנו להסמיך את ראש הממשלה, בהתייעצות אתי ועם השר לביטחון פנים, לקבל החלטה בכל מקרה ומקרה, כאשר השיקול העיקרי הוא שלויה המונית שיש בה הסתה ויש בה שלהוב יצרים היא בהחלט פוטנציאל למפגע ביטחוני. זה היה ברור לנו מלכתחילה.

אורן אסף חזן (הליכוד):

שר הביטחון משה יעלון:

ולכן הדרך שנבחרה היא להחזיר גופות למשפחות בתנאי שהמשפחה מתחייבת ללוויה צנועה, שקטה, ללא הסתה, ללא שלהוב יצרים. ואכן התחלנו להחזיר גופות, והתקיימו כמה לוויית שעברו באופן הזה – –

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אורן אסף חזן (הליכוד):

שר הביטחון משה יעלון:

-- עד אשר התקיימה לווייה המונית בחברון --

אורן אסף חזן (הליכוד):

ואחרי זה החזרתם -- --

שר הביטחון משה יעלון:

-- שהיו בה גם הסתה וגם שלהוב יצרים, ועצרנו. והנושא כמובן עדיין על הפרק.

אורן אסף חזן (הליכוד):

שר הביטחון משה יעלון:

במקום שאיננו בטוחים שתתקיים לווייה שקטה וצנועה, ועלולים להיות הסתה ושלהוב יצרים, אנחנו איננו מחזירים את הגופה.

אורן אסף חזן (הליכוד):

מה יקרה אם שוב תהיה לווייה עם הסתה? – – –

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת חזן, אתה קיבלת זכות לדקה להבעת דעה. אנא ממך, אל תפריע לשר.

אורן אסף חזן (הליכוד):

– – – זה לא בוויכוח. שאלה – – –

היו"ר מאיר כהן:

לא. במסגרת הדקה שלך, תשאל את מה שאתה רוצה. בבקשה.

שר הביטחון משה יעלון:

המדיניות היא עקבית, היא שקולה, היא בהתאם לשיקולים, גם מוסריים-ערכיים וגם ביטחוניים.

לשאלה, למה אנחנו מחזירים גופות כאשר גופות חיילינו – אני מזכיר, גם יש שני אזרחים שמוחזקים ברצועת-עזה – נמצאות בידי ה"חמאס", אז פה אני יכול להגיד באופן חד-משמעי: אין שום גורם מקצועי שחושב שנכון לקשור את עניין גופות המחבלים ביהודה, שומרון וירושלים לעניין גופות חיילינו או לעניין אזרחינו שמוחזקים ברצועת-עזה.

המשפחות, משפחות החיילים, מכירות את המדיניות שלנו, שוחחנו אתן. נכון, הייתה יציאה לתקשורת. אחרי שהייתה יציאה לתקשורת, אני פניתי ושאלתי אם יש צורך בהסבר נוסף, אם רוצים פגישה נוספת. אז קיבלתי תשובה – לקחו קטע מהדברים והוציאו אותם, דווקא אימא אומרת את זה, מסבירה, לקחו קטע מהדברים ועשו אותו לעיקר – אני תומכת במדיניות ואין צורך בפגישה. אני הבנתי. לכן, יש פה רגישות רבה מאוד; בוודאי לזה שיש לנו גופות של שני חיילים ושני אזרחים ברצועת-עזה, והדבר נלקח בחשבון, גם בדיונים, גם ביחס למשפחות, והמדיניות היא בהתאם.

אני מציע בנושא הזה, מאחר שהוא נושא רגיש, אפשר לדון בו עוד יותר לעומק ולהביא גם את אנשי המקצוע כדי לשמוע את דבריהם בוועדת החוץ והביטחון.

חיים ילין (יש עתיד):

אנחנו בעד.

יואל חסון (המחנה הציוני):

רעיון טוב.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה, אדוני. מה אתה מציע?

שר הביטחון משה יעלון:

להעביר את זה לוועדת החוץ והביטחון.

היו"ר מאיר כהן:

אוקיי. מסכימים כל המציעים? אוקיי. השר, אנחנו נסתפק בזה?

יואל חסון (המחנה הציוני):

היו"ר מאיר כהן:

לא, אני לא חושב שצריך להצביע.

יואל חסון (המחנה הציוני):

לא, חייבים להצביע.

היו"ר מאיר כהן:

צריך, גם אם יש הסכמה של כולם? אוקיי, בסדר גמור.

אורן אסף חזן (הליכוד):

אבל רגע, לפני ההצבעה – עמדה נוספת לפני הצבעה.

היו"ר מאיר כהן:

שנייה. אדוני, תודה רבה, סיימנו. הבעת דעה, דקה, חבר הכנסת ינון מגל, בבקשה.

קריאה:

קודם צריך להצביע.

היו"ר מאיר כהן:

לא, לא, אנחנו נעשה את זה אחרי.

ינון מגל (הבית היהודי):

אדוני שר הביטחון, אני מנצל את ההזדמנות שאתה כאן, ואני פונה גם לשר לביטחון פנים. היום היה אירוע חמור מאוד בבית-הכנסת בגבעת-זאב, הותקף צוות של "חדשות 10". שני חברי, הכתב רועי שרון והצלם איוון אלכסייביץ, הותקפו במכות ובאבנים ובאלימות רבה על-ידי קומץ של מתפרעים, ככל הנראה נערי גבעות או משהו בסגנון הזה. אני מבקש לטפל באנשים האלה בחומרה. אני יודע שאתה עושה את זה. צריך להגדיר גבולות בחברה הישראלית, שלא נוקטים אלימות, בטח שלא נגד התקשורת.

בעיני, תקשורת חופשית היא אבן-יסוד בדמוקרטיה הישראלית, גם אם היא שמאלנית, גם אם היא לא לרוחנו, גם אם היא תוקפת אותנו. אני מעדיף שהיא תהיה חופשית ולא נשלטת ונערכת, לא על-ידי פוליטיקאים ולא על-ידי בעלי הון, שאנשים יוכלו להביע את דעתם. את הוויכוחים עם התקשורת אנחנו יודעים לעשות ונוכל לעשות, ובטח שלא באלימות. אני מגנה את זה מכול וכול.

אני מבקש מאנשים: תירגעו, תירגעו. יש לנו מלחמה כאן, מלחמה עם רוצחים שבאים עלינו לכלותנו, התקשורת לא אשמה. הם אזרחים, תושבים, ישראלים. יש להם אולי דעה אחרת משלכם. אני מבקש לא לנקוט אלימות. ובמקרה אלה גם חברים שלי; אם הייתי שם, הייתי מגן עליהם בגופי. אני מצר על המקרה הזה, ואני מבקש לטפל באנשים האלה בחומרה. תודה.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה, חבר הכנסת ינון מגל. חבר הכנסת אורן חזן – בבקשה, אדוני, הבעת דעה. דקה לרשותך.

אורן אסף חזן (הליכוד):

לא, זה גדול. זה אפילו גרם לי לחייך.

יואל חסון (המחנה הציוני):

לא, אבל זה יצר בעיה כי אין שר במליאה.

קריאות:

יש שר. יש שר.

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת חזן – – –

שר הרווחה והשירותים החברתיים חיים כץ:

– – – להסתפק בסדר-היום, שר תורן.

היו"ר מאיר כהן:

בבקשה, חבר הכנסת חזן.

יואל חסון (המחנה הציוני):

אבל, חבר הכנסת חזן, הייתי נעלב שהשר כל הזמן בורח כשאתה מדבר.

אורן אסף חזן (הליכוד):

האמת שזה מחמיא לי. מי שלא יכול להתמודד עם האמת, כנראה זה – אז הוא יצא.

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת חזן, דקה לרשותך, אדוני.

אורן אסף חזן (הליכוד):

כבוד היושב-ראש, כבוד השר שנותר במליאה, חברותי, חברי חברי הכנסת, לעניין החזרת גופות יש משמעות כה רבה. לא ייתכן מצב שבו ההחלטות שיוצאות מהקבינט מפוזרות – יד ימין אומרת "אנחנו לא נחזיר", יד שמאל אומרת "אני מחזיר". אתם צריכים להבין שיש מצב שבו היום יקומו המחבלים ומשפחות המחבלים של ערביי מזרח-ירושלים ויגידו: חברים, מה זאת אומרת? גם אנחנו רוצים לקבל את יקירינו אחר כבוד.

אני מסרב לקבל את הטיעון שאנחנו נבחן כל הלוויה לגופה, כי אנחנו רואים פעם אחר פעם מצב שבו משתמשים בגופות האלה לחגיגות, להסתה, להלהיט את המורל הפלסטיני שקם עלינו לכולתנו.

הגיע הזמן שנקבל החלטות אמיצות, אבל לא פחות חשוב מזה – ניישם אותן גם.

אני רוצה לסכם ולומר, מחד גיסא אני באמת מקווה שלא ניתקל במציאות שבה ערביי מזרח-ירושלים בני משפחות המחבלים יקומו ועוד יעתרו לבג"ץ, ושלא יגידו שאני נתתי להם רעיון. ומאידך גיסא, שהציבור בישראל שמסתכל עלינו ידע שאנחנו כאן לשרת אותו. וגם לשמור – אתם יודעים, מורל לאומי זה לא דבר שפחות חשוב. וכשאזרחי מדינת ישראל רואים שישמעאלים דוקרים ברחובות חדשות לבקרים, אבל המתנה של אותם מרצחים בני-עוולה היא לקבל את יקיריהם בהילולה ומסיבה וכיכרות וכסף, זה דבר שאנחנו לא יכולים להרשות.

אני מבקש מהשר שיתפכח לרגע; 1. ישמור על כבוד ראש הממשלה והקבינט, יישר קו עם ההחלטות; דבר שני – יקשיב למצוקות. ואגב, גם ראשי מערכת הביטחון טוענים שהשבת הגופות מובילה להסתה, להחמרת האלימות ולהרחבת הגל. תודה רבה.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה, אדוני.

אנחנו עוברים להצבעה. בעד – להביא את הנושא לוועדת החוץ והביטחון; מי שנגד – להסיר את זה מסדר-היום.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

למה להסיר את זה מסדר-היום? להחזיר את זה לדיון במליאה.

הצבעה מס' 6

בעד ההצעה להעביר את הנושא לוועדה – 10

נגד – אין

נמנעים – אין

ההצעה להעביר את הנושא לוועדת החוץ והביטחון נתקבלה.

היו"ר מאיר כהן:

בעד – 10, אפס מתנגדים, אפס נמנעים. הנושא יועבר לוועדת החוץ והביטחון.

הצעות לסדר-היום**שביתה בערי הגליל בעקבות ההודעה על קיצוץ הטבות המס ליישובי הפריפריה****היו"ר מאיר כהן:**

אנחנו עוברים להצעה הבאה לסדר-היום: שביתה בערי הגליל בעקבות ההודעה על קיצוץ הטבות המס ליישובי הפריפריה – הצעות לסדר-היום מס' 1457, 1461, 1462, 1471, 1474, 1492, 1493, 1494 ו-1495. אני מזמין את חבר הכנסת יצחק וקנין, אדוני – אינו נוכח. חברת הכנסת סופה לנדבר. גברתי, שלוש דקות לרשותך.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אדוני היושב-ראש, אדוני השר, כמה שאדוני שר הרווחה, היית חסר לנו בתמיכה בניצולי שואה, אבל כנראה ההחלטה הזאת שממשלת ישראל קיבלה כלפי ניצולי שואה היא החלטה לא נבונה. ניצולי השואה, כאשר יצאו מכאן, התלבטו אם לפנות לבג"ץ כדי שיהיה כאן הצדק שמגיע להם, תמיכה של מדינת ישראל, ובמקרה הזה לא תמיכה של המדינה אלא תמיכה של גרמניה, הפיצוי מטעם גרמניה על מה שהם עברו בחיים.

הנושא שאנחנו עכשיו מדברים עליו, הטבות המס – אלה הטבות מס של צדק מוניציפלי אזרחי. יושבים כאן ראשי מועצות, ראשי ערים – אין להם מה לעשות? יום אחרי יום הם במאבק של הצדק הזה כדי שהחלוקה תהיה צודקת, כדי שבעצם ההטבות שהמדינה נותנת לאזורים של הדרום ושל הצפון – בנושא הזה יהיה צדק.

אני חושבת שהנושא הזה – נושא כלכלי, תמיכה כלכלית, תמיכה אזרחית – הוא בכלל לא מסובך. זה נושא של פיתוח המדינה. וזה כל כך חשוב שהמדינה תשתתף בפיתוח שלה. עד כה ההחלטות היו פוליטיות ביותר. נטו פוליטיקה, רבותי. כאשר עיר או מועצה קיבלו הטבות מס, הן קיבלו אותן, ונגיד אמת, קיבלו לפי הקרבה לקואליציה, קרבה לראש הממשלה, קרבה לאלו ששולטים על העוגה. והיום הגיע הזמן, אחרי כל כך הרבה שנים, לקבל החלטה אמיצה, החלטה לא פוליטית, החלטה של מדינת ישראל במי לתמוך, איך לתמוך ולמה לתמוך. אני חושבת, אדוני היושב-ראש, שהקריטריונים כל כך ברורים: הקריטריונים של קרבה למרכז, אשכול סוציו-אקונומי, קרבה לגבול. וצדק מוניציפלי צריך לקרות כאן במדינת ישראל.

מה שראש הממשלה החליט – לא להחליט. זה מובן. הוא בינתיים לא מחליט המון דברים. הוא לא מחליט אותם, הוא דוחה אותם. וכאשר בעצם החליטו לפני זה – גפני – להרחיב את התמיכה, אז יכול להיות שיש ערים שבמשך עשור קיבלו תמיכה מאוד מאוד מסיבית, אבל יקבלו פחות. אבל מישהו על-יד יקבל יותר. ויקבל. ואני חושבת שזה כל כך לא צודק – אם עיר או מועצה נמצאות בקרבת מקום, ועיר אחת מקבלת ובשנייה לא מקבלים, למה זה, תסבירו לי; בגלל קרבה פוליטית או בגלל קרבה לקריטריונים, שבעצם על סמך זה מדינת ישראל צריכה לחלק את ההטבות?

ואתה יודע, אדוני היושב-ראש, עכשיו רגע של אמת – הטבות המס הן עזרה לאומית. ואני חושבת שכולנו כאן מבינים מה זה להביא חכה וללמד לדוג. אני בעד לא לתת הטבות מס בכלל. אני בעד לתת תמיכה מסיבית של מדינת ישראל באזורים האלה, של ממשלת ישראל. אם בעיר יש בית-חולים, אם בעיר יש אוניברסיטה, אם בעיר יש בנייה, אם בעיר יש פארק מדע, תעסוקה, אז אנשים לא צריכים הטבות. מי שלא מקבל פרנסה, אין לו פרנסה, אין לו מקום עבודה, הוא לא צריך את ההטבות האלו, הוא לא יקבל אותן בכלל. ובגלל זה אני חושבת שאני בעד חלוקה אחרת לגמרי בתרבות ובתמיכה של מדינת ישראל בשנים הבאות: איפה יהיה בית-חולים ואיפה התעסוקה, איפה פארק מדע ואיפה בנייה מסיבית – ככה אנחנו נוכל לתמוך בערים האלו ולפתח אותן, כי זו התשתית של מדינת ישראל. זה נקרא צדק מוניציפלי. זה נקרא צדק חברתי.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה לחברת הכנסת סופה לנדבר. אני מזמין את חבר הכנסת ישראל אייכלר – לא נמצא. חבר הכנסת אורן חזן – בבקשה, אדוני. חבר הכנסת חזן, בוא, בבקשה. שלוש דקות לרשותך. בבקשה, אדוני.

אורן אסף חזן (הליכוד):

כבוד היושב-ראש, כבוד השר, כנסת נכבדה, ראשי ערים, מציאות שבה אנחנו, אחרי 67 שנה, בוחרים במקום לחזק את הפריפריה ולחזק את אותם אנשים – מתיישבים, חלוצים, ציונים – שמיישמים הלכה למעשה את השליחות שלנו בארץ-ישראל; במקום לחזק אותם, לא רק להחליש אותם, אלא להראות להם את הדרך החוצה משם, דווקא ללב, למרכז, לתל-אביב והסביבה – אני חושב שזה ביזיון. לא ייתכן מצב שבו אנחנו נשים חותמת שחורה על אותם אנשים שיום-יום נאבקים בקשיים שאי-אפשר להתעלם מהם, ובמקום לתת להם את הכלים הטובים ביותר להמשיך את השליחות שלהם, לשבת בגליל, בנגב – אתה יודע, כל הזמן אומרים "עוטף-עזה". אני אומר, זה לא עוטף-עזה בכלל. זה עוטף-ישראל. האנשים האלה שיושבים על הגדרות בעזה, על הגדרות בלבנון, בגולן, הם שומרים עלינו. על כולנו.

מה קרה? הטנקים לא רועמים אז מותר לפגוע באותם האנשים? אולי נעצור לרגע וננשום. ואז באים ואומרים: כן, אבל האוכלוסייה קצת התחזקה מאז. יש שם אמידים. אז מה, אנחנו רוצים לפגוע גם באמידים כדי להחליש את החלשים יותר? מתי נפסיק בכנסת ישראל, מתי אנחנו, שליחי הציבור, נפסיק לעזור לחלשים ביותר על חשבון החלשים? מתי? לא הגיע הזמן שנשמור קצת על האיזון?

שוב אנחנו מגיעים לנושא שנוגע לכל הקשת הפוליטית, מקצה לקצה. יש פה חברי כנסת שגרים בכל קצוות הארץ. שכניהם דופקים להם על הדלת, אומרים: תעזרו גם לנו. ואנחנו, מה בוחרים לעשות? כנראה יש דברים יותר חשובים. אני לומד את זה על בשרי שבוע אחרי שבוע. לא מזמן אמרו לי: אתה יותר מדי זמן נמצא בתוך הצוללת הזאת, תצא קצת החוצה, תראה עולם. איך אני יכול? וחלילה, אני לא בא להטיף מוסר לאף אחד, אבל כאשר אני רואה שגם בדברים שנוגעים לכולנו, אנחנו, קל לנו לגלגל את זה מאתנו והלאה – אני לא אתן לזה יד.

אני, בניגוד לחברי כנסת אחרים שרצים ומתראיינים וצועקים, מנהלים משאים-ומתנים, אני לא כזה. אני קצת שונה. אני אומר את עמדתי פעם אחת: אני לא אצביע על מתווה שיפגע בפריפריה, בגליל, בנגב, בבקעת-הירדן ובכל מקום אחר שבו אנשים מתיישבים, מיישמים את החזון הציוני יום-יום, שעה-שעה, נקודה. ואם יש מישהו בבית הזה, בקואליציה, באופוזיציה, בממשלה, בכנסת, שחושב שזה יכול לעבור ואז להגיע לשולחן הדיונים בוועדת הכספים כדי שאנחנו נרים את היד ונוריד, אז יש לי חדשות בשבילו: לא יעבור ולא יקרה.

וכמו שהתחייבתי, אני וחברי הנוספים נעשה את הכול, אם לא לשפר את המצב, שזה הדבר הנכון לעשות, לפחות לשמר את הקיים.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה, אדוני.

אורן אסף חזן (הליכוד):

אני רוצה לסכם, ברשותך, אדוני היושב-ראש, ולהגיד – אני פונה לראשי הערים: אל תרפו, אבל תדעו שגם בבית הזה, גם במציאות הזאת, יש לכם על מי לסמוך. אנחנו לא נעזוב אתכם. תודה רבה.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה לך. חבר הכנסת יחיאל חיליק בר – לא נמצא. חברת הכנסת טלי פלוסקוב – בבקשה, גברתי. לאחר מכן ישיב סגן שר האוצר יצחק כהן.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

ידידי.

היו"ר מאיר כהן:

אהובי. בבקשה, גברתי. שלוש דקות.

טלי פלוסקוב (כולנו):

אדוני היושב-ראש, תודה, חברי חברי הכנסת שעדיין נותרו באולם – וחבל לי מאוד שרוב חברי הכנסת לא נמצאים כאן – ראשי רשויות, קולגות שלי לשעבר, אין לכם מושג עד כמה אני אתכם. תסתכלו בעיניים של ראשי הרשויות שנמצאים כאן, שעזבו את הכול והגיעו לכאן כדי להסתכל בעיניים שלכם ולהבין מה גרם לכם – ופונה אני לאנשים שמבינים אל מי אני מדברת – לעצור תהליך צודק, שוויוני, שקוף, הוגן. המתווה שהוכן בוועדת הכספים, בעבודה קשה מאוד של צוות ועדת הכספים והיושב בראשה, הוא המתווה הטוב ביותר לכולם; הוא המתווה שחיכנו לו תקופה מאוד ארוכה; הוא המתווה שבג"ץ יגיד: צודקים; הוא המתווה שמאות-אלפי תושבים של הנגב והגליל חיכו לו. זאת הבשורה. אבל מה, מתברר שהפוליטיקאים שלנו נכנעים בקלות רבה ללחץ מצד חבריהם, גם אם לא תמיד הם צודקים.

ערד נמצאת במרחק כשעתיים נסיעה. ביום שני, בדרך לעבודה, לפחות ארבע פעמים שמעתי חדשות, וארבע פעמים אמרו משפט: הממשלה הולכת לבטל הטבות מס לפריפריה. אז יש לי חדשות בשבילכם: חלוקת הטבות מס ל-407 יישובים במקום ל-187 קודם לכן, זה נקרא לבטל את הטבות המס? זה נקרא לחזק את הפריפריה.

ומכאן אני פונה לראש הממשלה, לראש הממשלה שלי, לראש הממשלה של אותם ראשי רשויות שנמצאים כאן, לראש הממשלה של אותם אזרחים שהם מייצגים כאן: למה? למה עצרת את הצדק במדינה שלך? הרי המתווה הזה מביא בשורה לאנשים שוויתרו על איכות החיים של מדינת תל-אביב, ובחרו להישאר בצפת, בכרמיאל, בטבריה, בערד. אז מה אם הם לא חברי מרכז הליכוד? הם אזרחי מדינת ישראל, הם מכבדים אותך כראש הממשלה, אני מבקשת שתכבד גם אותם. בשם כל האנשים האלה אני פונה אליך, אדוני ראש הממשלה: תן אור ירוק להתקדם.

המתווה שמונח על שולחן הכנסת הוא המתווה הנכון והצודק, והכי חשוב – הוא עומד במבחן בג"ץ. אסור לנו לשכוח שב-30 בנובמבר ההחלטה תהיה בידיים של בג"ץ, ואף אחד מאתנו לא יודע איך זה ייגמר. יכול להיות שהכול יתבטל. האם זה מה שרצו שלושת ראשי הרשויות שהפגינו פה ליד הכנסת?

עד עכשיו כ-800 מיליון של המדינה חולקו בשיטת חבר מביא חבר, נקודה. נוספו עוד 400 מיליון שקל כדי לחלק לכמה שיותר רשויות וכמה שפחות לפגוע באלה שכבר היו במתווה חלוקת הטבות המס. וחבל לי מאוד שדווקא הרשויות האלה, שהיו במצב מועדף עד עכשיו, לא מבינות שכולנו מדינה אחת, כולנו עם אחד, ועלינו לתמוך האחד בשני, כי בסך הכול יש לנו מטרה משותפת – לחזק את ערי הפריפריה במדינת ישראל.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה, גברתי.

טלי פלוסקוב (כולנו):

משפט אחרון: לכן אני דורשת לכנס את ועדת הכספים לאישור מתווה המס כבר מחר. תודה רבה, אדוני.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה, גברתי. אחרי שקיבלנו אישור מיושב-ראש הכנסת, אני מזמין את חבר הכנסת איציק שמולי במקום חבר הכנסת חיליק בר. בבקשה, אדוני. סליחה, סגן השר, אתה תשיב אחריו. אני מבקש להקפיד על שלוש דקות.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

אדוני היושב-ראש, תודה רבה, ותודה רבה למזכירות הכנסת על הנמרצות ועל החריצות, וכמובן ליושב-ראש, שאפשר לי לעלות ולדבר במקום חברי חיליק בר, יושב-ראש השדולה למען הפריפריה בכנסת.

זה ברור שבכל הסיפור של מתווה המס יש הרבה מאוד צביעות והרבה מאוד אינטרסים, אבל יש גם איזו אמת אחת שהולכת ומתגלה, איזה מיתוס שחוזר בכל מערכת בחירות, על הימין שדואג לפריפריה והליכוד שרגיש לפריפריה. ובואו נגיד על מה אנחנו מדברים: בג"ץ בא וקבע, אמר למדינה בצורה מפורשת: הטבות מס זה לא חנות מכולת פרטית של אף אחד, ואי-אפשר לחלק הטבות שמבוססות על כספי ציבור בהתאם למידת קרבה פוליטית של יישוב כזה או אחר לשלטון. בא בג"ץ והנחה את הממשלה לקבוע קריטריונים ברורים – שאפשר להתווכח עליהם, בהחלט אפשר להתווכח עליהם, אבל הם קריטריונים שאמורים לשקף מהו יישוב פריפריאלי.

מה הבעיה? – וחברתי טלי פלוסקוב הציגה רק חצי מהאמת – בסוף – – –

טלי פלוסקוב (כולנו):

כי היו לי רק שלוש דקות.

היו"ר מאיר כהן:

דיברת חמש דקות. חמש וחצי דקות.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

שכחת שאת בקואליציה – – –

איציק שמולי (המחנה הציוני):

תשמעי, טלי, אגיד לך מה – – –

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת שמולי, תמשיך בדבריך.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

אני אגיד לך מה החטא הקדמון. בסוף, ברגע שבאים ואומרים: צריכים להעלות את מספר היישובים מ-180 ל-400 וכמה, והתוספת התקציבית היא 400 מיליון שקל, והיא לא מספיקה, וזה אומר שיישובים שקיימים, בהם – גם משם אתה מפריע לי?

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת אורן חזן – – –

קריאה:

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת אורן חזן, זאת הפרה בוטה של הכללים. אנא ממך. זהו. ברוכים הבאים, ראשי הערים.

עיסאווי פריג' (מרצ):

אתה שובר שיאים חדשים כל יום. ילד טוב.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

מפה זה כבר לזרוק אותו – – –

היו"ר מאיר כהן:

בבקשה, חבר הכנסת איציק שמולי.

עיסאווי פריג' (מרצ):

זה שהוא – – – שיאים חדשים כל יום.

היו"ר מאיר כהן:

– – –

עיסאווי פריג' (מרצ):

יופי. ילד טוב.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

התוספת שהוסיפו לא מספיקה. תגידו לי: זה משפט שאפשר להגיד אותו תמיד. זה נכון, אבל רק לפני פחות מחודש וחצי – חודש – הממשלה הזאת הובילה החלטה על הורדה של המע"מ ב-1%, ואפשר למחוא לה כפיים, אבל זה עלה 4.5 מיליארד שקל. עכשיו, קחו את 4.5 מיליארד השקל האלה ותפתרו את מתווה המס; קחו את 4.5 מיליארד השקל האלה, תעבירו את הצעת החוק שהעלה פה אילן גילאון על פטור ממע"מ על תרופות, וכהנה וכהנה, אז זו הבעיה הראשונה.

הבעיה השנייה – וצריך להגיד פה מילה טובה, אדוני היושב-ראש, למשה גפני, יושב-ראש ועדת הכספים, שקרא לתופעה כפי שהיא. באו חלק מחברי הכנסת של הליכוד והבית היהודי, בלי להתבלבל בכלל, ואמרו: יש קריטריונים, אין קריטריונים, זה לא מעניין אותנו; אנחנו רוצים את התנחלויות יהודה ושומרון בפנים, נקודה. ואם אין קריטריונים מתאימים, תעשו שיהיו קריטריונים מתאימים.

היו"ר מאיר כהן:

אנא תסיים, חבר הכנסת שמולי.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

אז אני אומר שני דברים: 1. הנושא הזה ייפתר, כי הנושא הזה חייב להיפתר, כי יש יישובים שדופקים בשער כבר יותר מדי זמן, ואנחנו רוצים שאלה יהיו בפנים, כמו יישובי רמת-הגולן.

ומעבר לזה, אני אומר, לעומת האמירה החצופה שיצאה, אדוני היושב-ראש, אתמול בערב, כאילו יש עוד איזה ארבעה יישובים שייכנסו ככה על הדרך, כי האנשים שעומדים בראשם הם ראשי ערים מהליכוד, אני אומר בצורה ברורה: אם רוצים לחזור לשיטה הישנה – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

איציק, זה לא קשור לליכוד או לא.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

– – שבג"ץ פסל, אנחנו יכולים לשחק במשחק הזה.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה לחבר הכנסת שמולי. חרגת בדקה, אנא ממך.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

הפריעו לי, אז עוד משפט אחד.

היו"ר מאיר כהן:

לא – עם ההפרעות – אז עוד משפט אחד.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

אם הממשלה מתכוונת עכשיו להכניס יישובים מהפריפריה החברתית, אני בעד. אבל אני אומר: באותה מידה, אם אנחנו מדברים על קריית-מלאכי וקריית-גת, שלא לדבר על ההתנחלויות, אנחנו נדבר גם על רמלה, ועל לוד, ועל דרום-תל-אביב – –

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

-- ועל כל הארץ. תודה.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה, אדוני. אני מזמין את סגן שר האוצר, ידידי חבר הכנסת איציק כהן, בבקשה, להשיב למציעים. בבקשה, אדוני.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אנחנו רוצים לאשר דיון במליאה.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

מה זה?

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת שמולי.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

בוועדת הכספים זה לא יעבור.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

מה זה? סיימת לנהל את הכנסת?

היו"ר מאיר כהן:

בבקשה, אדוני. חברת הכנסת סופה לנדבר.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

סיימת את הדיון עם היציע?

היו"ר מאיר כהן:

בבקשה.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

כבוד היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, כבוד השר, הממשלה, לצערי, תפנה לבג"ץ ותבקש ארכה נוספת של שלושה חודשים. במהלך ארכה זו תגובש מפת ההטבות חדשה.

שר האוצר מר משה כחלון הגיע ביום שני לסיכום עם ראשי הרשויות על דחיית אישור המתווה החדש של רשימת היישובים הזכאים להטבות מס. בעקבות כך החליטו ראשי הרשויות להפסיק את השביתה שתוכננה במערכת החינוך וברשויות המקומיות.

אנו מחויבים ליישובי קו העימות הצפוני ולערי הגליל המערבי, הן בשמירה על היקף הטבות המס והן בהגדלת ההשקעות בהם. לא ניתן לפגוע בפריפריה – לא הצפונית ולא הדרומית.

לפיכך אני מבקש להעביר את הבקשה – – –

דב חנין (הרשימה המשותפת):

עובדה שאתה נותן.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

העברנו לכם את ההחלטה, אתם – – –

היו"ר מאיר כהן:

מה אדוני מציע?

סגן שר האוצר יצחק כהן:

להעביר את זה לוועדת הכספים.

דב חנין (הרשימה המשותפת):

אדוני סגן השר, אתה לא נותן, אבל ראש הממשלה שלך נותן, מה לעשות.

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת דב חנין. מציע – – –

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אף אחד לא נותן.

היו"ר מאיר כהן:

מציע – – –

סגן שר האוצר יצחק כהן:

בוועדת הכספים.

היו"ר מאיר כהן:

– – – בוועדת הכספים.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

כן.

אורן אסף חזן (הליכוד):

למה לא דיון במליאה?

סגן שר האוצר יצחק כהן:

ככה.

אורן אסף חזן (הליכוד):

רגע, שאלה עניינית: למה לא דיון במליאה?

היו"ר מאיר כהן:

שוב, אנחנו נצביע.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

ועדת הכספים.

אורן אסף חזן (הליכוד):

--- השאלה ---

היו"ר מאיר כהן:

חבר הכנסת אורן חזן, סגן השר מציע להעביר את זה לוועדת הכספים. תודה רבה, אדוני.

זכות הבעת דעה, דקה לכל אחד, ואני אקפיד על דקה. חבר הכנסת עבדאללה אבו מערוף – בבקשה, אדוני.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

--- להשאיר את זה לדיון במליאה.

עבדאללה אבו מערוף (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה, אדוני השר וסגן השר, נכבדים, ראשי המועצות, מבורכים שהגיעו – מבחינת אחריות לתושביהם, שאכן הם אחראים. הם לא באו לכאן כי משעמם להם, זה אחריות, ואחריות מוסרית – לא רק מוסרית. אפשר להמשיך, אדוני היושב-ראש, או אפשר להפסיק?

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אדוני היושב-ראש, אנחנו רוצים ---

איציק שמולי (המחנה הציוני):

רגע, אבל הוא באמצע, סופה.

היו"ר מאיר כהן:

סליחה, לא, זה שניים, אנא ממך. בבקשה.

קריאה:

היא דיברה, הייתה לה תגובה.

היו"ר מאיר כהן:

אני חוזר: שלושה חברי כנסת מקבלים זכות הבעת דעה לדקה. אדוני, בבקשה.

עבדאללה אבו מערוף (הרשימה המשותפת):

טוב, אז אני שוב מברך את ראשי המועצות שהגיעו. הבעת אחריות – אני יודע שלא משעמם – אחריות לגבי התושבים, ומבורכים שהגיעו, ואנחנו נפעל בכל דרך שאכן המתווה הצודק, הנכון, ההגון, מתווה גפני, יושב-ראש ועדת הכספים, יעבור. אני חושב שזו הדרך הנכונה.

וכל התירוצים שמביא ראש הממשלה, תירוצי סרק, לא צודקים ולא הגיוניים. יש קריטריונים, מדדים, שפעם ראשונה שהם צודקים – סוציו-אקונומיים, ואכן המתווה הזה חייב לעבור.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה.

עבדאללה אבו מערוף (הרשימה המשותפת):

ואכן נתחיל צעדים חדשים, נכונים, לצדק חברתי, כך שזה יהיה. ואכן צריך להעביר את זה לוועדת הכספים, שתחליט.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה, אדוני. חבר הכנסת דב חנין, דקה לרשותך. בבקשה.

דב חנין (הרשימה המשותפת):

תודה לך, אדוני היושב-ראש. על כל הפרשה הזאת צריך להגיד משפט אחד שכבר נאמר בתנ"ך: ובימים ההם אין מלך ישראל. אין ממשלה בישראל. נעשית עבודה מקצועית, רצינית, ארוכת טווח, והנה, יש לחצים פוליטיים, ונזכרים בהתנחלויות, ופעם הבית היהודי קופץ, ופעם מישהו אחר קופץ, וציבור עצום בכל הפריפריה הולך לשלם את המחיר, כי התוצאה היא שלא יהיו בכלל הטבות מס.

ולכן, אדוני היושב-ראש, אני חושב שאסור את הכדור הזה לשמוט. ואני אומר לך, אדוני סגן השר, במקרה הזה הטענה שלי היא לא אליכם. משרד האוצר – גם אתה, גם שר האוצר – התגייסתם, ניסיתם, הוספתם תקציבים, אבל מה לעשות כשיש ראש ממשלה שלא יודע לנהל שום דבר? וכשראש הממשלה לא יודע לנהל שום דבר, ככה זה נראה: שום דבר באמת לא מתנהל.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה, אדוני. חבר הכנסת טלב אבו עראר, דקה לרשותך.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

מכובדי היושב-ראש, ברצוני לברך את ראשי הערים שהגיעו לכאן, ובמיוחד ראש העיר רהט, שבא מהיישוב הכי רחוק בדרום – ברוכים הבאים לכולם.

היו"ר מאיר כהן:

חשבתי שאני מהיישוב הכי רחוק בדרום, אבל – – –

טלי פלוסקוב (כולנו):

חשבתי שאני.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

האמת, אני ואתה אולי, מכובדי היושב-ראש. אנחנו שכנים, נכון.

היו"ר מאיר כהן:

סליחה, אדוני. בבקשה.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

בזמן שיישובי הפריפריה, ובמיוחד יישובים ערביים-בדואיים בנגב, שמדורגים רובם באשכול 1 או 2 – עוני, אבטלה – מי כמוך, מכובדי היושב-ראש, יודע את המצב שם – במקום לסייע ולתמוך באים לקצץ או להקפיא את ביצוע הטבות המס.

אני באמת מוחה על כך שמקפיאם, כי באמת המצב שם לא מאפשר – קטסטרופלי לחלוטין. צריך לעמוד איתנים עם האוכלוסיות שם, האוכלוסיות המוחלשות, ובמיוחד בקרב הערבים-הבדואים בנגב. מה גם ש-100,000 תושבים מתגוררים ביישובים בלתי מוכרים, שלא זוכים בכלל להטבות מס כאלה. אני מודה לך, מכובדי היושב-ראש, שנתת ואפשרת לי רשות דיבור. תודה.

היו"ר מאיר כהן:

בבקשה, אדוני. הציע סגן השר חבר הכנסת איציק כהן להעביר את זה לוועדת הכספים. יש הצעה אחרת?

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

למליאה.

היו"ר מאיר כהן:

למליאה. אז אנחנו נצביע. מי שבעד – זה הצעתו של סגן השר.

קריאה:

היו"ר מאיר כהן:

אה, אוקיי. אז אנחנו – מי שבעד הוא בעד לכלול את זה בסדר-היום של המליאה. בבקשה.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

מי שנגד – זה כספים.

היו"ר מאיר כהן:

מי שנגד – – –

דב חנין (הרשימה המשותפת):

מי שנגד – הוא כספים?

סגן שר האוצר יצחק כהן:

כן.

היו"ר מאיר כהן:

בבקשה, אנחנו מצביעים.

הצבעה מס' 7

בעד הצעה לכלול את הנושא בסדר-היום – 2

בעד הצעה להעביר את הנושא לוועדה – 10

נמנעים – אין

ההצעה להעביר את הנושא לוועדת הכספים נתקבלה.

היו"ר מאיר כהן:

עשרה נגד, שניים בעד, אין נמנעים. הצבענו, והתקבלה הצעתו של סגן השר להעביר את

הנושא לוועדת הכספים. תודה רבה.

הצעה לסדר-היום**הורדת נושא השואה מבחינת הבגרות בהיסטוריה**

היו"ר מאיר כהן:

אנחנו עוברים להצעות לסדר-היום בנושא: הורדת נושא השואה מבחינת הבגרות בהיסטוריה – הצעות לסדר-היום מס' 1430, 1432, 1467 ו-1496. ישיב לדוברים סגן שר החינוך מאיר פרוש. חברת הכנסת מירב בן ארי – בבקשה, גברתי. שלוש דקות לרשותך. בבקשה, גברתי. השעה דוחקת, אני אקפיד על הזמן.

מירב בן ארי (כולנו):

אדוני היושב-ראש, תודה רבה, אדוני השר, חברי חברי הכנסת, הרשו לי לתת לכם סקירה קצרה על היסטוריית ההוראה של לימודי השואה בארץ. בשנות ה-60 התחילה המדינה לעסוק בשואה. עם לכידתנו של אייכמן וחשיפת המשפט לציבור הישראלי, בפעם הראשונה מדינת ישראל נחשפה לזוועות השואה. עבור רבים מבני-הנוער היה מדובר בגילוי, מכיוון שעד המשפט אף אחד לא ידע מה בעצם קרה בשואה. ואז נוצרה תפנית בתפיסה של משרד החינוך – להכניס את נושא השואה למערכת החינוך. המדינה לאחר מכן חוותה כמה מלחמות אשר עיצבו את התפיסה של הציבור, ובעצם התחושה הזאת, של כמעט הכחדה, חיזקה את הנרטיב בכל מה שקשור לשואה. בשנת 1977 החל המפנה הישיר ביותר בהוראת השואה, ועם עלייתו של בגין, שהיה ידוע כבעל רגישות מיוחדת לשואה, לשלטון, הנושא הפך לחובה ועוגן בחוק ב-1979. בשנות ה-80 נכנסה השואה למסגרת לימודי החובה לבגרות, ובין שנות ה-80 לשנות ה-2000 הפך הנושא לאחד ממקצועות החובה לכולם. הוראת השואה הפכה לעמוסה; הפעילויות כללו השתלמויות מורים, כתיבת תוכנית לימוד, ובסוף, כמובן, גם עדויות של ניצולים. שיא המאמץ של לימודי השואה החל עם פתיחת השערים לפולין. הסיבה שבגללה סקרתי את לימודי השואה – כי יש מין תחושה שמקום מדינה אנחנו מתעסקים בשואה, אבל עינינו הרואות שלא כך.

נושא השואה הוא אחד הנושאים החשובים, ולעולם לא יהיה אפשר להוריד אותו מבחינת הבגרות של התלמידים.

תראה, אדוני היושב-ראש, מילא שהמליאה ריקה בנושא כזה חשוב, אבל אם סגן שר החינוך מתכוון להשיב לי על שאילתה כל כך חשובה, נראה לי שהמינימום, שהוא יקשיב לי, לא?

היו"ר מאיר כהן:

אדוני סגן שר החינוך, אנא ממך, היכנס למליאה. חברת הכנסת מירב בן ארי מבקשת, ובצדק, שתקשיב להצעה שלה לסדר-היום.

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

מירב בן ארי (כולנו):

אני גם יודעת שאתה בדרך כלל מקשיב לי.

היו"ר מאיר כהן:

לא צריך לנהל שיח. בבקשה, תמשיכי בדבריך.

מירב בן ארי (כולנו):

תודה רבה. תראה, ממשלת ישראל חייבת לעשות מאמץ כדי שנושא השואה לא ייעלם. עכשיו, נכון – עבודת חקר היא דבר משמעותי, ותלמידים יכולים לשבת ולחקור את השואה. אבל לא, זה לא מספיק. אי-אפשר לדחוף את אחד הנושאים המורכבים והחשובים ביותר בהיסטוריה של העם היהודי לעבודת גמר. זה לא רק זלזול בהיסטוריה, אלא זה זלזול בבני-הנוער ובניצולים.

היום ברור לכולם שנושאים שיורדים במיקוד בבחינת הבגרות לא נלמדים כראוי ולא זוכים להתייחסות ראויה מצד תלמידים, שרק רוצים להצליח ולהוציא ציון טוב. המינימום הוא לתת לתלמידים – לחייב אותם ללמוד את השואה.

אני רוצה להגיד באופן אישי משהו, כי נגמר לי הזמן. דקה אחרונה, ברשותך, היושב-ראש.

היו"ר מאיר כהן:

חצי דקה.

מירב בן ארי (כולנו):

חצי דקה. כל מה שאני יודעת התחיל מזה שלמדתי לבגרות בהיסטוריה והתמחיתי בשואה. מובן שנסעתי לפולין בשלב מאוחר יותר, מובן שהעמקתי את הידע, אבל הבסיס של הידע שלי ושל כל תלמיד במדינת ישראל חייב להתחיל בבחינת הבגרות בהיסטוריה, עם התמחות בלימודי השואה. תודה רבה.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה, גברתי. ישיב אדוני סגן שר החינוך חבר הכנסת מאיר פרוש. חברת הכנסת עליזה לביא לא נמצאת, חבר הכנסת איתן כבל לא נמצא וחבר הכנסת אחמד טיבי לא נמצא. בבקשה, אדוני.

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, גברתי חברת הכנסת מירב בן ארי, שהעלתה את הנושא החשוב כהצעה לסדר-היום, נושא השואה ומלחמת העולם השנייה ממשיך להילמד כרגיל במסגרת תוכנית הלימודים בהיסטוריה, וסך השעות המוקדשות לנושא לא השתנה. נושא השואה עודנו נלמד באופן מעמיק, בהתבסס על יחידות ההוראה שהוכנו על-ידי הפיקוח על הוראת ההיסטוריה. השינוי שחל הוא בדרך הערכת תוצרי התלמידים.

היום אפשר להעריך את תוצרי התלמידים באחת מארבע הדרכים הבאות, והדבר יהיה 30% מסך הציון הסופי: 1. בחינה בית-ספרית על כל החומר – חלופה שנבחרה על-ידי חלק נכבד מבתי-הספר; 2. תלקיט עבודות בנושאי הלימוד השונים, שש עבודות על החומר שנלמד; 3. פרויקט הכולל כמה מטלות בנושאים שונים, כאשר יש תוצר סופי לפרויקט – לדוגמה, על התלמידים לראיין ניצולים מעיירה מסוימת, והתוצר הוא חוברת המספרת את סיפורם של אותם ניצולים; 4. עבודת חקר על אחד מהנושאים שנלמדו – החלופה הנדירה ביותר – עבודת חקר מעמיקה. לדוגמה, גורלם של יהודי עיירה מסוימת.

ההחלטה אשר להרחבת אפשרויות דרכי ההערכה התקבלה לאחר ביצוע פיילוט במשך שש שנים ב-30 בתי-ספר. ואני חייב להגיד לך, חברת הכנסת מירב בן ארי, שאני עצמי התפלאתי על עבודה כזו יסודית בנושא הזה. בכל בתי-הספר הללו, שהזכרתי, שהיו בפיילוט, נמצא כי הלימוד הפך מעמיק, רב-תחומי ומשמעותי. התלמידים והמורים דיווחו על חוויית למידה משמעותית המוטבעת לאורך זמן.

אני מבקש לציין כי הפיקוח על הוראת ההיסטוריה מלווה את בתי-הספר בצמידות רבה, בודק מדגמית את התוצרים ומנחה את בתי-הספר בהוראה משמעותית ומעמיקה. יתרה מזו, ראמ"ה, שזו הרשות הארצית למדידה והערכה, בודקת באופן מעמיק את הציונים הניתנים בכל בתי-הספר, בהתאם לנוסחת שקלול דיפרנציאלית, כדי להבטיח את נכונותם ואמינותם. חשוב להדגיש כי מבחינת הדבר – בשנת הלימודים תשע"ה עלתה שביעות רצון גדולה, הן של המורים והן של התלמידים. תלמידים דיווחו שהם זוכרים את החומר ומרגישים מחויבים לערכים היהודיים וההומניסטיים העולים מהעיסוק בנושא. אני רוצה להדגיש שמשרד החינוך קשוב לשטח, הפיקוח מלווה באופן צמוד – הוא גם מלווה באופן צמוד את בתי-הספר, ובהתאם לזאת ברצוני להביא לידיעתך דיווחים של מורים על

השינוי שחל בהליך הלמידה. האם תרצי שאני אקריא את זה מעל הדוכן, או שאני אתן לך את הדברים של מורים שהבאתי, בכתב? את רוצה שאני אקריא אותם?

מירב בן ארי (כולנו):

לא – – –

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

אני אתן לך את זה אחר כך. ואני רוצה להסביר גם איך מתבצע הליך הלמידה וההערכה. כאמור, בכל בתי-הספר נלמד נושא השואה כבסיס להוראה מעמיקה. המורים מלמדים את הנושא על בסיס יחידות שהוכנו עבורם על-ידי הפיקוח על הוראת ההיסטוריה. לאחר מכן בית-הספר בוחר ציר מארגן המלווה את ההוראה. כאן הכוונה לנושא שסביבו יילמד נושא השואה, למשל: יהודים מצילים יהודים; העזרה בשואה; סולידריות בשואה; דילמות ערכיות בשואה, וכיוצא בזה. לאחר בחירת הנושא המארגן, בית-הספר, כמו שאמרתי קודם, בוחר שישה נושאי העמקה, כמובן לצד המידע הכללי שהתלמידים לומדים. אני רוצה לומר שלא מדובר פה בהתמקדות בנושא אחד בלבד, של עבודת החקר, אלא בלימוד מסודר, מגוון ומעמיק של כמה נושאים, שמכסים את אותן שנים אומללות, 1945–1933.

לסיכום, כפי שנאמר עד כה, השינוי, או למעשה הרחבת ספקטרום ההערכה, תורם לחוויית הלומד, שלוקח חלק פעיל בהליך הלמידה. אופן למידה זה, מבקשים במשרד לציין, מתאים לדרישות המאה ה-21, ויש בו כדי להפוך את התלמיד למעורב יותר ולבעל המיומנויות הנדרשות, שהן יצירתיות, עבודת צוות, עבודה מתוקשבת ועוד. החשש מהשינוי מובן, אבל עם זאת, בהסתכלות רחבה, התלמידים בסופו של דבר יעמיקו את הידיעות בנושא, המורים ייהנו מהוראה מעמיקה יותר, ונושא זיכרון השואה, שזה הדבר הכי חשוב, יזכה למקומו הראוי והנכון.

היו"ר מאיר כהן:

לכן, מה אדוני מציע?

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

סדר הדברים הוא – כאשר חבר כנסת או חברת כנסת מבקשים להעלות נושא לסדר-היום, המשמעות היא שהם מבקשים לדון עליו במליאה. אם זה הרצון של חברת הכנסת מירב בן ארי, אני יכול רק ליעץ לה שבמליאה דיון כזה, לדעתי – אבל אם את רוצה שזה יהיה בהסכמה, שנעביר את זה לוועדה, איזו ועדה שתרצי – – –

מירב בן ארי (כולנו):

— — — להעביר את זה לוועדת החינוך.

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

לוועדת החינוך. אני מסכים.

היו"ר מאיר כהן:

לוועדת החינוך. בכל זאת, אנחנו נצביע על זה. תודה רבה, אדוני. מי שבעד – הוא בעד ההסכמה הזאת, להעביר לוועדת החינוך.

אני רק, כשאתה בדרכך למקומך – האם אתה תהיה מוכן שיעשו עבודת חקר על משניות, או שישננו משניות?

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

תראה, אני מחנך את הילדים שלי שישננו משניות. את עבודת החקר יעשו כאשר יסיימו 120 שנה – ללמוד.

היו"ר מאיר כהן:

תודה, כבודו.

הצבעה. בבקשה. אני חוזר: מי שבעד – בעד ההסכמה להעביר את זה לוועדת החינוך.

הצבעה מס' 8

בעד ההצעה להעביר את הנושא לוועדה – 3

נגד – 1

נמנעים – אין

ההצעה להעביר את הנושא לוועדת החינוך, התרבות והספורט נתקבלה.

היו"ר מאיר כהן:

שלושה בעד, וחבר הכנסת השר חיים כץ – –

שר הרווחה והשירותים החברתיים חיים כץ:

– – –

היו"ר מאיר כהן:

– – בטעות הצביע נגד, נא לרשום את זה – –

סגן שר החינוך מאיר פרוש:

אפשר להוסיף את שלי?

היו"ר מאיר כהן:

– – ולהוסיף בבקשה – בעד – את קולו של סגן שר החינוך חבר הכנסת פרוש. הנושא יועבר לוועדת החינוך, כמובן. תודה רבה לכם.

אנחנו עוברים להצעה הבאה לסדר-היום, מס' 1329: שלילת הטבות למפגעים ובני משפחותיהם. חברת הכנסת נאוה בוקר – לא נמצאת. חברת הכנסת נאוה בוקר – נמחק. אני עובר להצעה הבאה לסדר-היום, מס' 1399: הטיפול הלקוי של פרקליטות המדינה בתופעת הזנות – וכן, המשטרה והפרקליטות לא אוכפות את החוק. שרן השכל. בבקשה, גברתי.

קריאה:

לא נמצאת.

היו"ר מאיר כהן:

לא נמצאת. ואין שאילתה לשרת התרבות. אין שאילתה.

תם סדר-היום. תודה רבה לכולכם. הישיבה הבאה תתקיים ביום שני, כ"ז בחשוון התשע"ו, 9 בנובמבר 2015. ישיבה זו נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 17:40.